

IZAIJA

Izaija, sin Amocov, često se smatra, prema onome što je napisao, najsjajnijim prorokom. Bio je savremeni proroka Amosa, Hošee i Mike, a služio je u Jerusalemu početkom 740. pr. n. e., godine u kojoj je umro kralj Uzijah (6:1). Živio je sve do pred kraj 681. godine u kojoj je Esarhadon postao kralj Asirije (37:38). Izaija je pisao u vrijeme kada se širio Asirski imperij, a Israil bio na zalasku. Oko 733. god. kraljevi Arama i Israila nastojali su prisiliti Ahaza, kralja Jehude, da se pridruži savezu protiv Asirije (7:1). Ahaz je to odbio i pozvao u pomoć Asiriju protiv tog saveza – odluka koju je Izaija osudio. Godine 722/721. Asirija je pokorila Israil. To je kraljevstvo Jehudu učinilo još ranjivijim. Godine 701. Asirci su zaprijetili da će pokoriti Jerusalem (36:1), ali kao odgovor na molitvu kralja Hezekije, Izaija je predvidio kako će Bog prisiliti Asirce da se povuku (37:6–7). Bilo kako bilo, on je upozoravao narod Jehude da bi ga njegov grijeh mogao odvesti u ropstvo, ravno u ruke narastajućeg Babilonskog imperija. Posjeta babilonskih izaslanika stvorila je okvir za spomenuto Izaijino predviđanje (37:6–7), koje se ispunilo 586. pr. n. e. Izaija je prorekao razaranje kraljevstva Jehude, ali je potom predvidio i ponovno izbavljenje naroda iz sužanstva (40:2–3). Bog će otkupiti svoj narod i izbaviti ga iz babilonskog sužanstva kao što ga je otkupio i izbavio iz egipatskog ropstva (35:9; 41:14). Izaija je predvidio uspon kralja Kira koji će ujediniti Medijce i Perzijance i pokoriti Babilon 539. godine (41:2). Kralj Kir je dopustio Jevrejima da se vrate u svoju zemlju 538/537, izbavljenje koje je preraslo u uzvišeno spasenje od grijeha kroz Isusa Pomazanika (52:7).

Izaija govori o суду Božjem i njegovu spasenju. Predviđa se razdoblje mira i napretka (11:6–9) koje će donijeti Pomazanik, Kralj iz loze Davidove (9:7). Bog ga naziva "svojim slugom" u poglavljima 42–53. Ovaj sluga kroz trpljenje donosi spasenje ljudskome rodu, izbavljajući ljude iz ropstva grijeha (52:13–53:12). On je svjetlost paganima (42:6), tako da će narodi moći umaći Božijoj osudi i pronaći spasenje, postajući tako slugama Božijim (54:17). Krajnja svrha je uspostava kraljevstva Božijeg na Zemlji.

Pobuna Božijeg naroda

1 Videnje Izajije, sina Amocova, što ga je video o
Jehudi i Jerusalemu za vremena Uzijaha, Jotama, Ahaza i Hezekije, kraljeva Jehudinih.
(2) Slušajte, nebesa, i čuj, zemljo,
jer Jahve govori:
"Sinove sam odgojio i podigao,
ali su se oni protiv mene pobunili.
(3) Vo poznaje vlasnika svoga,
i magarac jasle gospodara svoga,
ali Israil ne zna,
narod moj ne razumije."
(4) Jao, grešan narod,
narod pritisnut opačinom,
sjeme zlotvora,
sinovi koji postupaju pokvareno!
Oni su ostavili Jahvu,
prezreli su Sveca Israilova,
okrenuli se od njega.
(5) Gdje ćete opet biti udareni
dok ustrajavate u buni?
Sva je glava bolesna,

i sve je srce iznemoglo.

- (6) Od glave do pete
ništa nije zdravo,
samo modrice, masnice i rane otvorene,
ni očišćene, ni povijene,
ni uljem omekšane.
- (7) Zemlja vam je pusta,
gradovi vam spaljeni,
polja vaša – stranci ih haraju u prisustvu vašem;
ona je pustoš, kao da su je stranci uništili.
- (8) Cionska je kći ostala kao sklonište u vinogradu,
kao čuvareva koliba u polju krastavaca, kao grad
pod opsadom.
- (9) Da nam Jahve nad vojskama
ne ostavi nekoliko preživjelih,
bili bismo kao Sodoma,
bili bismo kao Gomora.
- (10) Čujte riječ Jahvinu,
vladari Sodome;
poslušaj uputu Boga našega,
narode Gomore.
- (11) "Šta je meni mnoštvo žrtava vaših?" –

veli Jahve.

“Sit sam ovnovskih žrtava paljenica
i loja od stoke ugojene,
i ne uživam u krvi junaca, janjaca i koza.

(12) Kad dolazite da izidete preda me,
ko traži od vas da gazite dvorištima mojim?

(13) Ne prinosite više svoje bezvrijedne žrtve,
tamjan mi je gnusan.

Mlađak i subota, sazivanje zborova –
ne mogu podnijeti opaćinu i zbor svečani.

(14) Mrzim vaš mlađak i svetkovine vaše propisane,
breme su mi oni postali;
umorio sam se od nošenja.

(15) Zato kad vi budete širili ruke u molitvi,
ja ču oči svoje od vas sakriti;
hoću, makar vi molitve umnožili,
ja neću slušati.

Ruke su vam ogrezele u krvi.

(16) Operite se, očistite se;
uklonite mi s očiju zlo djela svojih;
prestanite činiti zlo,

(17) naučite činiti dobro;
tražite pravdu,
korite tlačitelja,
branite siroče,
zauzimajte se za udovicu.”

(18) “Dođite sad, pa rasuđujemo zajedno”,
veli Jahve.

“Iako su vaši grijesi kao grimiz¹,
bit će bijeli kao snijeg;
iako su crveni kao tkanina crvena,
bit će kao vuna.

(19) Ako pristanete i pokorite se,
jest ćete najbolje od zemlje,

(20) ali ako odbijete i pobunite se,
mač će vas proždrijeti.”

Ustinu, usta su Jahvina progovorila.

Otkupljenje izopačenog Ciona

(21) Kako vjeran grad postade bludnica,
on koji bijaše pun pravde!

Nekad je u njemu konačila pravednost,
a sad ubojice.

(22) Srebro ti je postalo troska,
vino tvoje razrijeđeno je vodom.

(23) Vladari su tvoji buntovnici
i drugovi lopovima;

svako voli mito

i leti za nagradama.

Oni ne staju u odbranu siročeta
niti slučaj udovice pred njih dolazi.

(24) Stoga Gospod, Jahve nad vojskama,
Moćni Israilov, očituje:

“Ah, ja ču se rasteretiti protivnika svojih
i osvetiti se neprijateljima svojim.

(25) I okrenut ču svoju ruku protiv tebe,
i pročistiti tvoju trosku kao lugom,
i ukloniti sve prljavštine tvoje.

(26) Potom ču vratiti tvoje suce kao sprva,
i tvoje savjetnike kao u početku;
poslije toga zvat ćeš se gradom pravednosti,
gradom vjernim.”

(27) Cion će biti otkupljen pravdom,
a njegovi pokajnici² pravednošću.

(28) Ali prijestupnici i grešnici bit će zajedno
zdrobljeni,
a onima koji ostave Jahvu doći će kraj.

(29) Zacijelo ćete se stidjeti hrastova koje ste po-
željeli,

i unezgodit ćete se zbog vrtova koje ste odabrali.³

(30) Jer, bit ćete poput hrasta čiji list vehne
ili poput vrta bez vode.

(31) Jak čovjek postat će trud,
a djelo njegovo iskra.

Tako će oboje zajedno gorjeti,
a neće biti nikoga da ih ugasi.

Buduća kuća Božija

2 Evo šta je Izaija, sin Amocov, video o Jehudi i
Jerusalemu.

(2) Dogodit će se u kasnijim danima

da će gora kuće Jahvine

biti postavljena kao glavna među gorama.

Bit će uzdignuta iznad brda,

i svi će puci prema njoj nagrnuti.

(3) Mnogi će narodi doći i reći:

“Hajde, uspnimo se na goru Jahvinu,
u kuću Boga Jakovljeva,
da nas on pouči putevima svojim
i da mi hodimo stazama njegovim.”

Jer će uputa doći iz Ciona
i riječ Jahvina iz Jerusalema.

(4) On će suditi narodima,

² Ili povratnici.

³ Tj. da ih uzmete kao božanstvo.

¹ Tj. zgrijesili ste proljevajući krv.

i presudjivat će mnogim narodima;
i oni će od svojih mačeva iskovati plugove, a od
svojih kopalja kosijere.
Narod neće dizati mača na narod,
i nikad se više neće učiti ratu.
(5) Dođi, kućo Jakovljeva, pa hodimo u svjetlosti
Jahvinoj.

Dan Jahvin

(6) Ta ti si ostavio narod svoj, kuću Jakovljevu,
jer oni su puni onoga što dolazi s istoka⁴,
i gatara kao Filistinci,
i pogadaju se s tuđincima.
(7) A zemlja im je puna srebra i zlata,
i blagu im nema kraja;
i zemlja im je još puna konja,
i njihovim kolima kraja nema.
(8) I zemlja im puna kumira;
klanju se djelu ruku svojih,
onome što njihovi prsti načiniše.
(9) Tako je čovjek postao skrušen,
a svako je ponizan,
ali im ne praštaj.
(10) Uđi u stijenu i sakrij se u prašinu
od užasa Jahvina i sjaja veličanstva njegova.
(11) Ohol pogled čovjekov bit će unižen
i uznositost čovječija bit će ponižena,
a jedini će Jahve biti uzvišen toga dana.
(12) Jer Jahve nad vojskama priprema dan svođe-
nja računa
sa svakim ko je ohol i uznosit,
i sa svakim ko se uzdiže,
da se ponizi:
(13) sa svim kedrovima libanonskim, uznositim i
uzdignutim,
sa svim hrastovima bašanskim,
(14) sa svim gorama uznositim,
sa svim brdima uzdignutim,
(15) sa svakom kulom visokom,
sa svakim zidom utvrđenim,
(16) sa svim lađama taršiškim
i sa svim brodovima krasnim.
(17) Oholost čovječija bit će ponižena,
i uznositost ljudska bit će unižena;
a jedini će Jahve biti uzvišen toga dana.
(18) I kumiri će potpuno iščeznuti.

(19) Ljudi će pobjeći u pećine u stijenama
i u rupe u zemlji
pred užasom Jahvinim
i sjajem veličanstva njegova,
kad on ustane da zemlju potrese.
(20) Toga dana ljudi će baciti krticama i slijepim
miševima
svoje kumire od srebra i svoje kumire od zlata
što su ih bili sebi načinili da im se klanjaju,
(21) da bi ušli u spilje u stijenama i raspukline u
liticama
pred užasom Jahvinim i sjajem veličanstva njegova,
kad on ustane da zemlju potrese.
(22) Prestanite se uzdati u čovjeka, kojemu je dah
u njegovim nosnicama,
jer čemu on vrijedi?

Bog će suditi Jerusalemu i Jehudi

3 Jer gle, Gospod, Jahve nad vojskama, uklonit
će iz Jerusalema i Jehude
i opskrbu i potporu, svu opskrbu hljebom i svu
opskrbu vodom,
(2) junaka i ratnika,
suca i proraka,
gatara i starješinu,
(3) zapovjednika pedesetine i dostojanstvenika,
savjetnika i stručna majstora,
i vješta врача.
(4) I učiniti će puke mladiće njihovim vladarima,
i djeca će vladati njima,
(5) i narod će se tlačiti,
čovjek čovjeka, bližnji bližnjega;
mladić će biti drzak prema starcu
i podređeni prema časniku.
(6) Kad čovjek uhvati svoga brata u kući svoga oca
te kaže:
“Ti imаш ogrtač, ti ćeš nam biti vladar,
a ove ruševine bit će pod tvojom upravom”,
(7) on će toga dana negodovati:
“Neću vam biti vidar,
jer u mojoj kući nema ni hljeba ni ogrtača;
nemojte mene postavljati narodu za vladara.”
(8) Ta Jerusalem je posrnuo, i Jehuda je pala,
jer se jezik njihov i djela njihova protive Jahvi,
buneći se protiv njegove slavne prisutnosti.
(9) Izraz njihovih lica svjedoči protiv njih,
i oni pokazuju svoj grijeh kao Sodoma;
oni ga i ne kriju.
Teško njima,

⁴ Hebrejski tekst ovdje nije jasan; vjerovatno je riječ o različitim oblicima neznačajstva.

jer su na se zlo navukli!

(10) Kažite pravednicima da će im biti dobro,
jer će oni uživati u plodu djela svojih.

(11) Teško zlikovcu! Njemu će biti loše,
jer će mu se učiniti ono što zasluži.

(12) Zajmodavci tlače narod moj
i zelenashi vladaju nad njim.

O narode moj! Oni koji tobom upravljaju vode te
stranputicom
i okreću te od staze.

(13) Jahve ustaje da se raspravi,
i stoji da sudi narodima.

(14) Jahve se upušta u suđenje sa starješinama i
vladarima naroda svoga:

“Vi ste ti koji ste uništili vinograd;
plijen od siromaha u vašim je kućama.

(15) Šta smjerate satirući narod moj
gazeći lice sirotinje?”,

očituje Gospod, Jahve nad vojskama.

Jehudine žene žigosane

(16) Jahve još reče: “Zato što su cionske kćeri ohole
i hode visoko uzdignute glave i zavodničkih očiju,
i sitnim koracima idu,
i kolutovima na nogama zveckaju,
(17) zato će Gospod navaliti cionskim kćerima na
tjeme kraste,
i Jahve će ogoliti čela njihova.”

(18) Toga će dana Gospod ukloniti ukrase njihove:
kolutove oko gležnja, povezače, ukrasne polumje-
sece, (19) naušnice, narukvice, velove, (20) poveze
na glavi, lančiće na gležnjevima, pojase, kutijice s
mirisom, hamajlje, (21) prstenove, halke za nos,
(22) svečana odijela, vanjske tunike, ogrtače, kese
za novac, (23) ogledalca, rublje, turbane i šalove.
(24) I dogodit će se da će umjesto miomirisa⁵ biti
smrad,

umjesto pojasa uže,
umjesto uređene kose tjeme ocerupano,
umjesto lijepih haljina kostrijet,
i žigosanje umjesto ljepote.

(25) Tvoji junaci past će od mača
i tvoji ratnici u boju.

(26) I kapije će cionske naricati i tugovati,
i napušten on će na zemlji ostati.

4 Jer sedam žena dočepat će se jednog čovjeka
toga dana i reći će: “Mi ćemo jesti hljeb svoj i

nositi haljine svoje, samo nas pusti da se zovemo
imenom tvojim; ukloni sramotu našu!”

Očišćenje Israila

(2) Toga dana izdanak Jahvin⁶ bit će lijep i slavan,
a plod zemlje ponos i ukras preživjelima u Israelu.

(3) Dogodit će se da će se onaj koga ostave na Cio-
nu te ostane u Jerusalemu zvati svetim – svako ko
je upisan među žive u Jerusalemu. (4) Kad Gospod
sapere prljavštinu cionskih kćeri i opere prolivenu
krv u Jerusalemu duhom suda i duhom vatre, (5)
tad će Jahve stvoriti nad svom gorom Cionskom
i nad njenim zborovima oblak od dima danju, a
noću sjaj rasplamsale vatre; jer slava će sve natkri-
ti. (6) Bit će zaklon da daje hlad od vrućine danju,
i utočište i sklonište od oluje i kiše.

Usporedba Israila s vinogradom

5 Da zapjevam sad svome voljenom
piesmu moga voljenog o njegovu vinogradu.
Moj voljeni imade vinograd na plodnom brdu.

(2) Okopa ga, iskrči kamenje,
te ga zasadи najboljom lozom.

Usred njega sagradi kulu,
i još istesa vinski tjesak.

Zato je očekivao da će roditi dobro grožđe,
ali je rodilo samo grožđe divlje.

(3) A sad, stanovnici Jerusalema i vi iz Jehude,
presudite između mene i vinograda moga.

(4) Šta sam još mogao učiniti za vinograd svoj a da
nisam učinio?

Zašto je, kad sam očekivao da će roditi dobro grožđe,
rodilo grožđe divlje?

(5) Zato će vam sad reći šta će učiniti s vinogra-
dom svojim:

plot će njegov ukloniti, pa će biti uništen;
srušit će njegov zid, pa će postati zemlja izgažena.

(6) Opustošit će ga;

on se neće potkresivati ni okopavati,
nego će tamo drača i trnje izrasti.

I još će naložiti oblacima da ne puštaju kišu na
njega.

(7) Jer vinograd Jahve nad vojskama kuća je Isra-
ilova

a Jehuda njegova mila biljka.

On je tražio pravdu, a eto krvoprolica,
pravednost, a eto vapaja nesretnoga.

⁵ Ili balzamova ulja.

⁶ Tj. Mesija.

Teško opakima

(8) Teško onima koji dodaju kuću na kuću i saставljaju polje s poljem,
sve dok više mjesta ne ostane,
pa vi morate živjeti sami usred zemlje!
(9) U moje se uši Jahve nad vojskama zakleo: "Za-
cijelo će mnoge kuće opustjeti,
velike i lijepе, bez ukućana.
(10) Jer deset jutara vinograda donijet će samo
jednu batu⁷ vina,
a Homer⁸ sjemensa donijet će samo jednu efu⁹ žita."
(11) Teško onima što porane ujutro da trče za že-
stokim pićem,
koji dokasno noću sjede da ih vino zagrijе!
(12) Na njihovim su gozbama lira i harfa, def i fru-
la, i vino,
ali oni se ne obaziru na djela Jahvina
niti razmišljaju o djelu ruku njegovih.
(13) Zato će moj narod otići u progonstvo jer mu
nedostaje znanja,
i njegovi će uglednici izgladnjeti,
i njegovo mnoštvo skapavati od žeđi.
(14) Zato je Šeol proširio svoje ždrijelo i otvorio
usta svoja prekomjerno,
i u njeg silaze plemići Jerusalema, njegova svjeti-
na, bučni slavljenici u njemu i klicatelji u njemu.
(15) Tako će se običan čovjek skrušiti a uglednik
poniziti,
i oči će se oholih uniziti.
(16) A Jahve nad vojskama bit će uzvišen u sudu,
i sveti će se Bog pokazati svetim u pravednosti.
(17) Tad će janjci pasti kao na pašnjacima svojim,
a skitnice će jesti po ruševinama bogataškim.
(18) Teško onima koji vuku opaćinu uzicama laži
i grijeh kao kolskim konopima,
(19) koji govore: "Neka požuri, neka pohiti s dje-
лом svojim, da ga vidimo;
i neka se naum Sveca Israilova približi
i ispuni, da ga spoznamo!"
(20) Teško onima koji zlo nazivaju dobrom, a do-
bro zlom,
koji mijenjaju tminu za svjetlost i svjetlost za tminu,
koji mijenjaju gorko za slatko i slatko za gorko!
(21) Teško onima koji su mudri u svojim očima
i sebe vide pametnima!

⁷ Oko 22 litra.

⁸ Posuda od oko 220 litara.

⁹ Posuda od oko 22 litra.

(22) Teško onima koji su junaci kad se pije vino
i hrabri kad se mijesha žestoko piće,
(23) koji pravduju zlikovca za mito
i uskraćuju prava onima koji pravo imaju!
(24) Zato, kao što vatreni jezik guta slamu
i suha trava propada u plamen,
tako će njihov korijen istruhnuti i njihov se cvat
kao prah raznijeti;
jer oni su odbacili uputu Jahve nad vojskama
i prezreli riječ Sveca Israilova.
(25) Zato srdžba Jahvina planu na njegov narod,
i on diže svoju ruku na njih, te ih obori.
I gore se potresoše, a trupla njihova ležahu kao ot-
pad nasred ulica.
I opet gnjev njegov još nije iscrpljen,
a njegova je ruka još uzdignuta.
(26) On će podići bajrak dalekim narodima,
i zviždeći ih dozvati s krajeva zemlje;
i gle, doći će brzo i hitro.
(27) Niko od njih nije iscrpljen niti posrće,
niko ne drijema niti spava,
niti je pojas oko čijeg pasa odriješen,
niti je kaiš na sandali njegovoj poderan.
(28) Strijele su im oštре, i svi su im lukovi nategnuti;
kopita njihovih konja izgledaju kao kremen, a toč-
kovi njihovih kola kao vihor.
(29) Rika im je kao u lavice, i oni riču kao mladi
lavovi;
reže dok hvataju plijen,
i odnose ga, a spasitelja nema.
(30) I režat će na njeg toga dana kao što more huči.
Pogleda li ko zemlju, vidjet će tamu i tjeskobu;
i svjetlost će biti zamračena oblacima.

Izajino viđenje i poziv

6 One godine kad umrije kralj Uzijah vidjeh
Gospoda gdje sjedi na prijestolju, uzvišen
i uzdignut, a skut njegova ogrtača ispunjavaše
hram. (2) Iznad njega stajahu serafi¹⁰, svaki je
imao šest krila: dva da zakloni svoje lice i dva da
prekrije svoje noge, a dva da leti. (3) I jedan zovnu
drugoga te reče:
"Svet, svet, svet je Jahve nad vojskama,
sva je zemlja puna slave njegove."
(4) I potresoše se temelji vrata od glasa onog što
je dozivao, a hram se ispunjavaše dimom. (5) Tad
ja rekoh:
"Teško meni, propadoh!"

¹⁰ Naročita nebeska stvorenja slična anđelima.

Jer ja sam čovjek nečistih usana,
i živim među narodom nečistih usana,
jer su mi oči vidjele Kralja, Jahvu nad vojskama.”
(6) Potom mi jedan od serafa doletje s ražarenim
uglenjom u ruci što ga bješe uzeo mašicama sa žr-
tvenika. (7) Dotače mi njime usta i reče: “Evo, ovo
ti je dotaklo usne, i tvoja je opaćina skinuta i tvoj
grijeh okajan.”
(8) Tad čuh glas Gospodov: “Koga da pošaljem, i
ko će u naše ime poći?”
Tad ja rekoh: “Evo mene! Mene pošalji!”
(9) On reče: “Idi tom narodu i kaži: ‘I dalje ćete slu-
šati, ali nećete razumjeti;
i vi ćete i dalje gledati, ali nećete opažati.
(10) Učini srca ovoga naroda otupjelim,
njihove uši gluhim,
i njihove oči zatvorenim,
inače bi očima svojim video,
ušima svojim čuo,
i srcem svojim razumio,
pa bi se vratio te ozdravio.”
(11) Ja onda rekoh: “Gospode, dokle?”
A on odgovori: “Dok se gradovi ne poharaju i ne
ostanu bez stanovnika,
dok kuće ne budu bez ljudi,
i zemlja potpuno ne opusti,
(12) dok Jahve ne ukloni ljude daleko,
i ne bude mnogo napuštenih mjesta usred zemlje.
(13) Ali, u njoj će biti desetina,
i opet će biti spaljena,
kao smrdljika ili hrast
čiji panj ostaje kad se posiječe.
Sveto je sjeme njezin panj.”

Rat protiv Jerusalema

7 Dogodi se u danima Ahaza, sina Jotamova,
sina Uzijahova, kralja Jehudina, da aramski
kralj Recin i Remalijin sin Pekah, kralj israelski,
pođoše gore u rat protiv Jerusalema, ali ga ne mo-
gahu zauzeti. (2) Kad je javljeno kući Davidovoj i
rečeno: “Aramejci su se utaborili u Efrajimu,” srce
Ahaza i srca njegova naroda uzdrhtaše kao što
šumsko drveće uzdrhti od vjetra.
(3) Tad Jahve reče Izajiji: “Izidi pred Ahaza, ti i sin
tvoj Šear-Jašuv¹¹, nakraj vodovoda Gornjeg jezer-
ceta, na putu u Peračevo polje, (4) te mu kaži: Pazi
i smiri se, ne boj se i ne budi malodušan zbog ova

dva panja zadimljenih ugaraka, zbog razjarene
srđbe Recina i Arama i sina Remalijina. (5) Jer
Aram s Efrajimom i sinovima Remalijinim na-
mjerio je zlo protiv tebe i rekao: (6) ‘Navalimo na
Jehudu i zastrašimo je, i podijelimo je između sebe,
i postavimo usred nje sina Tabeevela za kralja.’ (7)
Ovako veli Gospod Jahve: ‘To neće biti niti će se
zbiti. (8) Jer glava je Aramu Damask, a glava Da-
masku Recin. Za još šezdeset i pet godina Efrajim
će biti smrskan, neće više biti narod. (9) Glava je
Efrajimu Samarija, a glava Samariji sin Remalijin.
Ako nećete da vjerujete, sigurno se nećete održati.’”

Dijete Emanuel

(10) Tad Jahve opet progovori Ahazu i reče: (11)
“Zaišti za se znak od Jahve, Boga svoga; neka mol-
ba bude duboka kao Šeol ili visoka kao nebo.”
(12) Ali Ahaz reče: “Ja neću iskati, niti ću iskuša-
vati Jahvu!”
(13) Tad reče Izajija: “Slušaj sad, kućo Davidova!
Je li vam pre malo da stavljate na kušnju strplje-
nje ljudi, pa ćete i strpljenje moga Boga na kušnju
stavlјati? (14) Zato će vam sam Gospod znak dati:
evo, djevica će zanijeti i sina roditi, i nadjenut će
mu ime Emanuel¹². (15) On će jesti usireno mli-
jeko i med dok ne nauči odbacivati zlo i odabirati
dobro. (16) Ali prije nego što dječak nauči odbaci-
vati zlo i odabirati dobro, zemlja od čija dva kralja
ti strahuješ bit će napuštena. (17) Jahve će navaliti
na tebe, narod tvoj i kuću oca tvoga takve dane ka-
kvih nije bilo od dana kad se Efrajim odvojio od
Jehude, kralja asirskoga.” (18) Toga dana Jahve će
zviždeći dozvati mušice s izvora rijeke egipatskih i
pčele iz zemlje asirske. (19) Svi će doći i spustiti se
po dolovima strmim, po pukotinama na liticama,
po svim trnovima i po svim pojilištima.
(20) Toga će dana Gospod obrijati britvom unaj-
mljenom iz krajeva s onu stranu Rijeke¹³ – to jest
pomoću kralja asirskoga – glavu i dlake s nogu; a
ona će i bradu ukloniti.
(21) I toga će dana čovjek sačuvati junicu i dva
brava, (22) i od obilja mlijeka što ga dobije on će
jesti mlijeko usireno, jer ko god ostane u zemlji
jest će mlijeko usireno i med.
(23) Dogodit će se toga dana da će svako mjesto na
kojem je bilo hiljadu loza, vrijednih hiljadu šekela

¹² Hebr.: Bog [je] s nama.

¹³ Eufrata.

srebra, postati drača i trnje. (24) Tamo će se ići s lukovima i strijelama, jer će sva zemlja zarasti u draču i trnje. (25) A sva brda što su se motikom obradivala – vi nećete više tamo ići iz straha od drače i trnja, i ona će postati mjesto gdje će volovi pasti i ovce hodati.

Pad Damaska i Samarije

8 Onda mi Jahve reče: "Uzmi veliku ploču i na njoj običnim slovima napiši: Brz je plijen, hitra je lovina¹⁴. (2) A ja ču uzeti sebi vjerne svjedočke da svjedoče, svećenika Urijaha i Zekariju, sina Jeberekijina." (3) Tako priđoh proročici¹⁵, te ona zače i rodi sina. Potom mi Jahve reče: "Nadjeni mu ime Maher-Šalal-Haš-Baz, (4) jer prije negoli dječak bude znao zvati 'oče' ili 'majko', blago Damaska i plijen Samarije odnijet će se pred kralja asirskoga."

(5) Opet mi Jahve progovori i reče:

(6) "Kako je ovaj narod odbacio mirne tekućice Šiloaha¹⁶, i radije prihvata Recina i sina Remalijina, (7) zato će sad, eto, Gospod sručiti na njih snažne i obilne vode Rijeke¹⁷, baš na kralja asirskoga i svu slavu njegovu; i ona će preplaviti sva svoja korita i preliti se preko svih svojih obala.

(8) Potom će provaliti u Jehudu, preplaviti je i proći, dosezat će čak do vrata, i raširit će svoja krila širom tvoje zemlje, o Emanuele.¹⁸

(9) Puknite, narodi, i budite potišteni,

i čujte, svi daleki krajevi zemaljski!

Opašite se, a opet budite potišteni!

Opašite se, a opet budite potišteni!

(10) Skujte naum, ali će on biti osujećen; iznesite prijedlog, ali on neće opstati, jer Bog je s nama¹⁹."

¹⁴ Hebr.: *Maher šalal haš baz*.

¹⁵ Tj. svojoj ženi.

¹⁶ Riječ je o kanalu kojim se odvodila voda s izvora Gihona u jezerce u južnom dijelu Jerusalema. Tamo su se Davidovi potomci pomazivali za kraljeve.

¹⁷ Eufrata.

¹⁸ Ili: ...i raširit će svoja krila širom tvoje zemlje, ali je Bog s nama.

¹⁹ To je značenje imena Emanuel.

Bog opominje Izaiju

(11) Jer ovako mi Jahve progovori silnom snagom i naputi me da ne hodim putem ovog naroda, i reče:

(12) "Nemojte govoriti: 'Urota!' za sve što ovaj narod urotom zove, i nemojte se bojati čega se oni boje i ne strepite.

(13) Jahve nad vojskama onaj je kojeg trebate smatrati svetim,

njega se trebate bojati, od njega trebate strahovati.

(14) On će biti svetište, a objema kućama Israilovim spoticanja i stijena bludnje,

i stupica i zamka stanovnicima Jerusalema.

(15) Mnogi će se o njih spotaknuti, potom će pasti i razbiti se;

i bit će u klopu namamljeni i uhvaćeni."

(16) [Bože,] sveži ovo svjedočanstvo, zapečati ovu uputu među učenicima mojim. (17) A ja čekati Jahvu, koji skriva lice svoje od kuće Jakovljeve, i u njega ču se uzdati. (18) Evo, ja i djeca koju mi je Jahve dao znamenje smo i čudesa u Israilu od Jahve nad vojskama, koji prebiva na gori Cionskoj.

(19) Kad vam kažu: "Upitajte za savjet posrednike i vračeve koji šapču i mrmljaju" – zar ne bi narod trebao upitati za savjet Boga svog? Trebaju li za žive tražiti savjet od mrtvih? (20) Okreni se Zakonu i svjedočanstvu! Ne budu li govorili po ovoj riječi, to je zato što im ne sviće. (21) Oni će proći zemljom potišteni i skapavajući od gladi i kad ogladne, razjarit će se i kleti kralja svog i Boga svog dok budu uvis gledali. (22) Potom će pogledati na zemlju – i gle, jad i tmina, tama strašna – i bit će otjerani u tminu.

Rođenje i vladavina vladara mira

9 Jer više neće biti mraka onoj zemlji koju je bila pritisla tjeskoba; prije je on učinio prezrenom zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, ali poslije će je on proslaviti, morskim putem, s one strane Jordana, Galileju pogansku.

(2) Narod koji hodi tminom vidje veliku svjetlost;

onima što žive u zemlji smrtne sjene svjetlo zasja;

(3) [Bože,] ti ćeš narod umnožiti, ti ćeš mu radost uvećati; oni će se tebi radovati kao što se raduju žetvi,

kao što se vesele kad plijen dijele.

(4) Jer ti ćeš slomiti jaram što ih pritiše i prečagu na njihovim plećima,
šibu njihova tlačitelja, kao u boju midjanskom.

(5) Jer svaka ratnička čizma u bojnoj strci
i ogrtac uvaljan u krv bit će za organj, gorivo za vatru.

(6) Jer dijete će nam se roditi, sina čemo dobiti;
i vlast će na njegovim plećima počivati;
i zvat će se Divni Savjetnik, Silni Bog,

Vječni Otac, Vladar Mira.

(7) Neće biti kraja njegovoj vlasti i miru
na Davidovom prijestolju i nad kraljevstvom nje-
govim,
da ga učvrsti i podupre pravdom i pravednošću
otada pa dovijeka.

Revnost Jahve nad vojskama to će ispuniti.

Božija srdžba na Israel zbog njegove oholosti

(8) Gospod posla riječ protiv Jakova,
i ona će pasti na Israile.

(9) I sav će narod znati,
Efrajim i stanovnici Samarije,
tvrdeći ohola i osorna srca:

(10) "Opeke su popadale,
ali obnavljat čemo klesanim kamenom;
divlje su smokve posjećene,
ali zamijenit čemo ih kedrovima."

(11) I Jahve podiže protiv njih Recinove protivnike
i podbada dušmane njihove,

(12) Aramejce s istoka i Filistince sa zapada,
i oni proždiru Israila punim ustima.

I njegova se srdžba još ne smiruje
i njegova je ruka još podignuta.

(13) Ali narod se nije vratio onom koji ga je tukao
niti je tražio Jahvu nad vojskama.

(14) Stoga će Jahve otkinuti glavu i rep od Israile,
i palminu granu i rogoz u jednome danu.

(15) Glava je starješina i uglednik,
a rep je prorok što poučava laži.

(16) Jer oni koji vode ovaj narod vode ga stran-
puticom,

a oni koje oni vode propali su.

(17) Zato Gospodu neće goditi njihovi mladići,
niti će se on sažaliti na njihovu siročad i na udo-
vice njihove;

jer svako je od njih bezbožan i zlotvor,
i svaka usta govore bezumno.

Njegova se srdžba još ne smiruje

i njegova je ruka još podignuta.

(18) Jer opaćina gori kao vatra;
guta draču i trnje;
pali guštaru šumsku,
pa se ona valja uvis u stupu od dima.

(19) Od bijesa Jahve nad vojskama plamti zemlja,
a ljudi vatri gorivo postaju;
niko ne štedi brata svog.

(20) Oni režu ono što je zdesna, a opet su gladni;
i jedu ono što je slijeva, ali nisu siti;
svako jede meso svoga poroda.

(21) Manaše proždire Efrajima, a Efrajim Manaše,
a zajedno su protiv Jehude.

Njegova se srdžba još ne smiruje
i njegova je ruka još podignuta.

10 Teško onima koji donose odredbe zle
i onima koji neprestano propisuju nepravdu,

(2) da bi lišili nevoljnike pravde
i uskratili sirotinji naroda mog prava njena,
da bi im udovice pljen postale
i da bi siročad opljačkali.

(3) Šta ćete učiniti na dan kazne
i u propasti koja će doći izdaleka?
Kome ćete se za pomoć uteći?
I gdje ćete blago svoje ostaviti?

(4) Ništa, nego čučnuti među sužnje
ili pasti među pobijene.
Njegova se srdžba još ne smiruje
i njegova je ruka još podignuta.

Bog će kazniti i Asir

(5) Teško Asiru, šibi srdžbe moje
i štапu, u čijim je rukama ogorčenje moje.

(6) Ja ga šaljem na bezbožan narod
i otpremam ga protiv naroda koji me srdi,
da uzme pljen i domogne se grabeži
i da ih zgazi kao blato na ulicama.

(7) Ali on to ne kani,
niti tako u srcu snuje,
već mu je namisao da zatre
i dokrajći narode mnoge.

(8) On govori: "Nisu li moji vladari svi kraljevi?

(9) Nije li Kalno [uhvaćen] kao Karkemiš,
ili Hamat kao Arpad,
ili Samarija kao Damask?

(10) Kao što ruka moja dosegnu kraljevstva kumira,
čiji klesani likovi bijahu veći od onih u Jerusalemu
i Samariji,

(11) zar da ne učinim Jerusalemu i njegovim likovima

baš ono što sam učinio Samariji i njenim kumirima?"

(12) Tako će se dogoditi, kad dovrši sve svoje djelo na Cionskoj gori i u Jerusalemu, da će Gospod reći: "Kaznit ću kralja asirskoga zbog srca oholog i nadmenosti njegove. (13) Ta on reče:

'Snagom svoje ruke i mudrošću svojom učinih ovo, jer razuma imam; uklonih međe naroda, i opljačkah blaga njihova, i kao junak²⁰ potčinih one što sjede na prijestoljima;

(14) ruka moja dosegnu blago naroda kao gnijezdo, i kao onaj što kupi ostavljena jaja ja pokupih svu zemlju;

i ne bi nikog da zamahne krilom, ili otvori kljun, ili zacvrkuta.'

(15) Treba li se sjekira hvalisati nad onim koji njo-me cijepa?

Treba li se pila uznositi iznad onoga koji je drži?

To bi bilo kao da štap drži one koji njega diže, ili kao da šiba diže onoga koji drvo nije.

(16) Zato će Gospod, Jahve nad vojskama, poslati pogubnu bolest među njegove ratnike krupne; i pod njegovom slavom potpalit će se vatra kao razbuktao plamen.

(17) I svjetlost Israilova postat će vatra i njegov svetac plamen, i spalit će i proglutati njegovo trnje i draču u jednom danu.

(18) On će uništiti sjaj njegove šume i njegovog vrtu plodnog, i dušu i tijelo,

i bit će kao kad bolesnik slabí.

(19) A ostalih stabala u njegovoj šumi bit će tako malo

da bi ih dijete moglo popisati.

Ostatak će se vratiti

(20) Toga dana preostali Israilci, oni iz kuće Jakovljeve što su umakli, nikad se više neće oslanjati na onoga koji ih je tukao,

nego će se uistinu oslanjati na Jahvu, Sveca Israfilova.

(21) Ostatak će se vratiti, ostatak Jakovljev, silno-me Bogu.

(22) Ta može tvoga naroda, o Israile, biti kao mor-skog pijeska,

samo će se ostatak od njih vratiti; propast je određena, sveopća i pravedna.

(23) A potpunu propast, onu koja je određena, Gospod, Jahve nad vojskama, izvršit će nad zemljom svom.

(24) Zato ovako govori Gospod, Jahve nad vojskama: "O narode moj što prebivaš u Cionu, ne boj se Asirca koji te bije šibom i diže štap na tebe, kao Egipat. (25) Jer uskoro će se moje ogorčenje iscrpiti i moja se srdžba okrenuti ka njihovoj propasti."

(26) Jahve nad vojskama podići će bić na njih kao u midjanskom pokolju na Orebovoj stijeni; i štap njegov bit će nad morem, i on će ga podići kao u Egiptu. (27) Tako će toga dana biti da će njegovo breme spasti s pleća tvojih i njegov jaram s vrata tvog će se raskinuti.

On se uspeo iz Pene-Ješemonu,²¹

(28) i došao na Ajat, kroz Migran je prošao,

u Mikmasu je prtljac svoj odložio.

(29) Otišli su kroz prolaz i govorili: "Geba će nam biti konačište."

Rama od straha dršće, a Gibea Šaulova bježi.

(30) Viči glasno, kćeri Galimova!

Slušaj, Laišo, i odgovori joj, Anatote!

(31) Madmena pobježe.

Stanovnici Gebima potražiše utočište.

(32) Ali [neprijatelj] zaustavit će se danas u Nobu; on pesnicom prijeti gori cionske kćeri, brdu jerusalemskome.

(33) Gle, Gospod, Jahve nad vojskama, potkresat će grane snagom strahovitom; a tako će i oni visoka stasa biti posječeni, i oni koji su uznositi bit će poniženi.

(34) On će sjekirom posjeći guštaru šumsku, i Silni će oboriti šume libanonske.

Pravedni kralj

11 Tad će mladica izbiti iz panja Jišajeva, i rađat će grana iz njegova korijena.

(2) Na njemu će duh Jahvin počivati, duh mudrosti i razuma, duh savjeta i moći,

duh znanja i straha od Jahve.

²¹ Ili: ...njegov jaram s vrata tvog raskinuti, i jaram će se od debljine raskinuti.

²⁰ Ili bik.

(3) I on će uživati u strahu od Jahve,
i neće suditi po onom što mu oči budu vidjele
niti će donositi odluke po onom što mu uši budu
čule,

(4) već će po pravdi suditi sirotinji
i poštено donositi odluke potlačenima na zemlji,
i ošinut će zemlju šibom svojih usta,
a dahom svojih usana zlikovca će ubiti.

(5) I pravednošću će krsta svoja opasati,
a vjernošću pas svoj.

(6) I vuk će s janjetom prebivati,
i leopard će s mladom kozom lijegati,
i tele i mlad lav zajedno će se toviti,
i malo će ih dijete voditi.

(7) Krava će i medvjed zajedno pasti,
mladi će njihovi zajedno lijegati,
i lav će kao vo slamu jesti.

(8) Dojenče će se kraj zmijskoga gniazda igrati,
i dijete od sise odbijeno u gujino će leglo ruku za-
vlačiti.

(9) Oni neće činiti nažao ni uništavati nigdje na
mojoj svetoj gori,
jer će zemlja biti puna spoznanja Jahve
kao što vode pokrivaјu more.

(10) Potom će toga dana korijen Jišajev
stajati za znak narodima;
narodi će mu pribjeći i njegovo će počivalište slav-
no biti.

Obnova ostatka Israila

(11) Onda će toga dana Gospod
i drugi put pružiti ruku svoju,
da vrati ostatak naroda svoga, koji će preostati,
iz Asira, Egipta, Patrosa, Kuša, Elama, Šinara, Hamata
i s otoka morskih.

(12) On će podići bajrak narodima
i sazvati izgnanike Israilove,
i sabrat će razasute Jehudine
sa sve četiri strane svijeta.

(13) Tad će nestati Efrajimove ljubomore,
i Jehudino će neprijateljstvo dokrajčeno biti;
Efrajim neće zavidjeti Jehudi,
a Jehuda neće uz nemiravati Efrajima.

(14) Oni će se obrušavati na filistinske strmine na
zapadu;
zajedno će plijeniti one na istoku;
zaposjest će Edom i Moab,
a sinovi Amonovi bit će im potčinjeni.

(15) Jahve će potpuno isušiti

zaliv mora Egipatskog²²;
i mahnut će on rukom preko Rijeke²³,
svojim vjetrom što prži,
i razbit će ga u sedam struja
i dati da ljudi prijeđu u sandalama.

(16) Tad će biti put iz Asira
za ostatak njegova naroda, koji preostane,
baš kao što je bio za Israile
onog dana kad su izišli iz zemlje egipatske.

Zahvalnica Jahvi

12 Tad ćeš ti toga dana reći:
“Zahvaljivat će ti, o Jahve,
jer iako si bio srdit na me,
srdžba se tvoja smirila,
i ti me tješiš.

(2) Evo, Bog je moje spasenje,
uzdat će se, i neću se bojati,
jer Jah, Jahve, moja je snaga i pjesma,
i on je postao spasenje moje.”

(3) Zato ćete s radošću crpsti vodu
s izvora spasenja.

(4) I toga ćete dana reći:
“Zahvaljujte Jahvi, dozivajte ime njegovo.
Objavite njegova djela među narodima;
proglašite im da je njegovo ime uzvišeno.”

(5) Hvalite Jahvu pjesmom, jer on učini izvrsna
djela;
neka se zna za ovo širom zemlje.

(6) Vičite i kličite od radosti, stanovnici Ciona,
jer velik je među vama Sveti Israilov.

Proročanstva o Babilonu

13 Proročanstvo o Babilonu što ga je video Iza-
ija, sin Amocov.

(2) Podignite bajrak na golo brdo,
vičite im,
mahnite im da uđu na vrata plemića.

(3) Zapovjedio sam posvećenima svojim,
pozvao sam i silne ratnike svoje,
one koji mi ponosno kliču,
da izvrše srdžbu moju.

(4) Čuj! Vreva na gorama,
kao od mnoštva ljudi!
Čuj! Vika kraljevstava,
naroda okupljenih!

²² Vjerovatno močvarnog predjela na sjeveroistoku Egipta.

²³ Eufrata.

Jahve nad vojskama postrojava vojsku za boj.
 (5) Oni dolaze iz kraja daleka,
 s najjudaljenijih obzorja,
 Jahve i njegova oruđa ogorčenja,
 da unište zemlju svu.
 (6) Kukajte, jer blizu je dan Jahvin!
 Doći će kao propast od Svevišnjeg.
 (7) Zato će sve ruke postati hrome,
 i srce će svakog čovjeka oslabjeti.
 (8) Oni će biti prestrašeni,
 bolovi će ih i tjeskoba obuzimati;
 previjat će se kao žena u mukama porođajnim,
 gledat će jedni druge prestravljeni,
 lica im u plamenu.
 (9) Evo, dolazi dan Jahvin,
 grozan, s bijesom i srdžbom plamtećom,
 da opustoši zemlju;
 i istrijebit će on iz nje grešnike njezine.
 (10) Jer zvijezde na nebu i sazviježda njihova
 neće svijetliti;
 sunce će se pomračiti kad grane,
 i mjesec neće sjati.
 (11) Tako [Jahve reče:] "Ja ću kazniti svijet za зло
 njegovo
 i zlikovce za opaćinu njihovu;
 i dokrajčit ću osornost oholih
 i poniziti ponos nemilosrdnih.
 (12) Učiniti ću smrtnika rjeđim od čistoga zlata
 i ljude od zlata ofirskoga.
 (13) Zato ću učiniti da nebesa uzdrhte,
 i zemlja će se potresti s mjesta svog
 od bijesa Jahve nad vojskama
 na dan njegove srdžbe rasplamtjele.
 (14) I bit će kao gazela koju love
 ili kao ovce bez ikoga da ih okupi,
 svaki od njih vratit će se narodu svom,
 i svaki će u svoju zemlju pobjeći.
 (15) Koga god nađu, bit će proboden,
 i koga god uhvate, past će od mača.
 (16) Njihova dječica bit će raskomadana
 na njihove oči;
 kuće će im biti opljačkane
 a žene obeščašene.
 (17) Gle, ja ću nahuškati protiv njih Medijce,
 koji ne haju za srebro niti uživaju u zlatu.
 (18) Lukovi će njihovi pokositi mladiće,
 neće se smilovati ni plodu utrobe,
 niti će im oko djecu sažaljevati.
 (19) A Babilon, dragulj kraljevstva, slava ponosa
 kaldejskoga,

bit će kao kad je Bog uništilo Sodomu i Gomoru.
 (20) Nikad neće biti nastanjen, niti će u njemu živjeti ijedan naraštaj,
 niti će Arap tamo svoj čador razapinjati,
 niti će pastiri ostavljati tamo svoja stada da liježu.
 (21) Ali pustinjski stvorovi tamo će lijegati,
 i njihove će kuće pune sova biti;
 tamo će i nojevi živjeti, i divokoze će tamo skakutati.
 (22) Hijene će zavijati u njihovim utvrđenim palaćama
 i šakali u njihovim raskošnim dvorovima.
 Uskoro će i njegovo vrijeme doći,
 i dani njegovi neće se produljiti."

14 Kad se Jahve smiluje Jakovu i opet odabere Isaila, pa ih nastani u njihovoj zemlji, tad će im se stranci pridružiti i priopojiti se kući Jakovljevoj. (2) Narodi će ih povesti i odvesti u njihovo mjesto, a kuća će ih Isailova zaposjeti kao baštinu u zemlji Jahvinoj, kao služe i sluškinje, i oni će zarobiti svoje zarobitelje i vladat će nad tlačiteljima svojim.
 (3) I bit će u dan kad ti Jahve dade da otpočineš od bola i nemira i teškog služenja i okrutna ropstva,
 (4) da ćeš ti zapjevati ovu rugalicu protiv kralja babilonskoga:
 "Kako stade tlačitelj,
 i kako mu bijes stade!
 (5) Jahve je slomio štap zlikovački,
 žezlo vladara
 (6) što je u bijesu bilo narode neprestano,
 što je u srdžbi potčinjavalo narode neobuzdano.
 (7) Sva zemlja počiva i miruje;
 iz njih izbijaju radosni poklici.
 (8) Nad tobom se raduju i čempresi i kedrovi libanonski, i govore:
 'Otkako si ti oboren, ne dolazi drvosječa da nas posiječe.'
 (9) Šeol se dolje uzbudio da te dočeka kad dođeš;
 on zbog tebe budi duhove mrtvih, sve vođe zemaljske;
 on diže sve kraljeve naroda s prijestolja.
 (10) Svi će ti oni odgovoriti i reći:
 'I ti si oslabio kao mi,
 postao si kao mi.
 (11) Tvoja raskoš i svirka harfi tvojih
 spuštenе su u Šeol;
 ličinke su ti rasprostrte kao postelja,
 a crvi su pokrivač tvoj.'
 (12) Kako si pao s neba,

zvijezdo jutarnja, sine zore!
 Pokošen si do zemlje,
 ti koji si obarao narode!
 (13) Ali u srcu si govorio svom:
 'Uspet ču se na nebo;
 dići ču svoje prijestolje iznad zvijezda Božijih,
 i sjedit ču na gori zbornoj
 na sjeveru dalekom.
 (14) Uspet ču se iznad vrhova oblaka;
 učiniti ču da budem kao Svevišnji.'
 (15) Ali, bit ćeš gurnut u Šeol,
 u dubine tame.
 (16) Oni koji te budu vidjeli zurit će u te,
 razmišljat će o tebi i govoriti:
 'Je li ovo čovjek koji je potresao zemlju,
 koji je uzdrmao kraljevstva,
 (17) koji je učinio da svijet bude kao pustinja
 i porušio gradove njegove,
 i nije dao svojim sužnjima da idu kućama?'
 (18) Svi kraljevi naroda leže u slavi,
 svaki u grobu svom.
 (19) A ti si izbačen iz svoga groba
 kao lešina odvratna,
 pokriven ubijenim, mačem probodenim,
 koji silaze do kamenja tame
 kao zgaženo truplo.
 (20) Ti im se nećeš pridružiti na ukopu,
 jer si uništio zemlju svoju,
 pobio narod svoj.
 Neka se potomstvo zlotvora ne spominje dovijska!
 (21) Pripremiti sinovima njegovim mjesto za pokolj
 zbog opačine očeva njihovih;
 oni se ne smiju dizati i zemlju zaposjedati
 niti prekrivati lice zemlje gradovima.'

(22) "Ja ču se dići na njih", očituje Jahve nad vojskama, "i odsjeći ču od Babilona ime i preživjele, potomstvo i potomke", očituje Jahve. (23) "I ja ču njega dati u posjed ježu i močvarama, i pomest ču ga metlom propasti", očituje Jahve nad vojskama.

Presuda Asiru

(24) Jahve nad vojskama zakleo se i rekao: "Zaci-jelo, baš onako kako sam kanio, tako će se desiti, i baš onako kako sam namjerio, tako će biti, (25) da skršim Asir u zemlji svojoj, i zgazim ga na gorama svojim. Tad će njegov jaram pasti s njih²⁴ i njegovo breme s pleća njihovih. (26) Ovo je naum protiv

čitave zemlje, i ovo je ruka ispružena protiv naroda svih. (27) Jer Jahve nad vojskama riješio je, pa ko to može osujetiti? A njegovu ispruženu ruku, ko nju može odvratiti?"

Presuda Filistini

(28) One godine kad je umro kralj Ahaz dođe ovo proročanstvo: (29) Ne raduj se, sva Filistino, što se slomi štap koji te udara; jer će iz korijena zmijskog izići guja, i njen plod bit će zmija leteća.
 (30) Oni koji budu nadasve bespomoćni jest će, i nevolnjik će lijegati u sigurnosti; a tvoj korijen ja ču uništiti glađu, i ona će pobiti tvoje preživjele.
 (31) Kukaj, kapijo; zapomaži, grade; rasplini se, sva Filistino; jer dim dolazi sa sjevera, i nema nijednog zaostalog u njegovim redovima.
 (32) Kako će se tad odgovoriti glasnicima narodnim? "Jahve je sazdao Cion, i u njemu će tražiti utočište mučenici iz naroda njegova."

Presuda Moabu

15 Proročanstvo o Moabu.
 Zaci-jelo za jednu noć opustošen je i razoren Ar moapski;

zaci-jelo za jednu noć opustošen je i razoren Kir moapski.

(2) Uspeli su se u hram i Dibon, baš na uzvisine da plaču.

Moab oplakuje Nebo i Medebu; svakom je glava obrijana, i svaka je brada odrezzana.

(3) Na ulicama su se potpasali kostrijeću; na krovovima i trgovima svako kuka, rasplakan.

(4) I Hešbon i Eleale vriše, glas im se čuje sve do Jahaca; zato naoružani Moapci viču; duše im strepe.

(5) Srce mi vapi za Moabom; njegovi bjegunci bježe sve do Coara i Eglat-Šeli-sija, jer se uspinju ka luhitskoj strmini plačući; na putu za Horonajim nesretno nariču nad svojom propašću.

²⁴ Tj. s Israilaca.

(6) Jer presušiše vode nimrimske.
Trava je uvehla, mehka trava izumrla,
zelenila nema.

(7) Zato obilje koje su stekli i spremili
odnose preko potoka arabimskog.

(8) I nesretna vika razliježe se diljem zemlje
moapske,
njeno kukanje sve do Eglajima i jadikovka njena
čak do Beer-Elima.

(9) Jer dimonske vode pune su krvi;
sigurno ću navaliti još jada na Dimona,
jednog lava na moapske bjegunce i na one koji
ostanu u zemlji.

16 Šaljite janjce kao danak vladaru zemlje,
od Sele pustinjom do gore kćeri cionske.

(2) Tad, kao ptice u bijegu ili kao ptići iz gnijezda
raspršeni,

moapske će kćeri biti na plićacima Arnona.

(3) "Posavjetuj nas, odluku donesi;
razastri svoju sjenu kao noć usred podneva;
sakrij izgnanike, ne izdaj bjegunce.

(4) Neka moapski izgnanici ostanu kod tebe;
budi im zaklon od uništitelja."

Kad iznuđivaču dođe kraj, propast stane,
i tlačitelji potpuno iščeznu sa zemlje,
(5) prijestolje će se učvrstiti u ljubavi,
i sudac će na njemu sjediti vjerno u čadoru Da-
vidovu;

i on će tražiti pravdu
i biti brz u pravednosti.

(6) Mi smo čuli za Moabov ponos, ponos preko-
mjeran,
za njegovu osornost, uznotinost i bahatost;
isprazno je hvalisanje njegovo.

(7) Zato će Moab kukati; svi će kukati za Moabom.
Vi ćete jecati za kolačima od suhog grožđa iz Kir-
-Harešeta,

posve slomljeni.

(8) Jer usahla su polja hešbonska, loze sibmanske,
gospodari naroda pogaziše joj grozdove najbolje
što sezahu sve do Jaceru i prostirahu se ka pustinji;
izdanci njeni protezahu se i sezahu sve do mora.

(9) Zato ću gorko zaplakati za Jacerom, za lozom
sibmanskom;

nakvasit ću vas suzama svojim, o Hešbone i Elealo;
jer utihnulo je klicanje nad vašim plodovima zre-
lim i žetvom vašom.

(10) Radost i veselje uklonjeni su iz polja plodnoga;
niko ne pjeva niti kliče u vinogradima,

niti gazilac gazi drožđe u tijescima,
jer ja sam učinio da klicanje stane.

(11) Zato moje srce počinje kao harfa civiliti Moabu,
i utroba moja Kir-Harešetu.

(12) I desit će se kad se Moab pokaže,
kad se izmori na uzvisini
pa dođe u svetište svoje da se pomoli,
da koristi neće biti.

(13) Ovo je riječ što ju je Jahve prije rekao o Moa-
bu. (14) A sad Jahve progovara i kaže: "Za tri godi-

ne, godine najamničke, slava će Moabova propasti
zajedno sa svim njegovim stanovništvom silnim, i
ono što ostane od njega bit će vrlo malo i nemoćno."

Proročanstvo o Damasku

17 Proročanstvo o Damasku.

"Gle, Damask više neće biti grad,
i postat će gomila ruševina.

(2) Aroerski gradovi bit će napušteni;
ostat će da stada u njih lježu,
i nikoga neće biti da ih plaši.

(3) Utvrđeni gradovi nestat će iz Efrajima,
i kraljevstvo iz Damaska,
i ostatak Arama

bit će kao slava sinova Israilevih",
očituje Jahve nad vojskama.

(4) I toga će dana slava Jakovljeva izblijedjeti,
a salo će njegova tijela usahnuti.

(5) I bit će kao kad žetelac kupi žito nepožnjeveno,
a ruka mu žanje klasove,
ili će biti kao kad ko pabirči klasove žita
u dolini Refajimskoj.

(6) Ali će ostati pabiraka u njoj kao kad se otrese
maslina,

dvije ili tri masline na najvišim granama,
četiri ili pet na rodnim granama,
očituje Jahve, Bog Israilev.

(7) Toga će se dana čovjek obazreti na Stvoritelja
svoga

i oči će mu gledati u Svetoga Israileva.

(8) On se neće obazirati na žrtvenike, djelo ruku
svojih,

niti će gledati u ono što su mu prsti načinili,
Ašerine motke i stupove sunčane.

(9) Toga će dana njihovi gradovi tvrdi biti kao
opustošena mjesta Amorejaca i Hivijaca²⁵, koja su
oni napustili,
ili kao granje koje ostaviše pred sinovima Israilevim,

²⁵ U grčkim rukopisima стоји *mjesta Amorejaca i Hivijaca*, а у hebrejskom tekstu *mjesta u šumi i najvišoj grani*.

i zemlja će opustjeti.

(10) Ta ti, [Israile,] zaboravio si Boga spasenja svoga i nisi se sjećao stijene utočišta svoga.

Zato sadiš biljke najljepše i presađuješ loze uvezene.

(11) Onoga dana kad ih zasadis, pažljivo ih zaštitiš, i ujutro sjemenke tvoje prokljaju, žetva će beskorisna biti u dan bolesti i neizljječive boli.

(12) Jao, buka naroda mnogih

koji buče kao mora,

i tutnjava naroda

koji navaljuju kao vode silne!

(13) Narodi tutnjaju kao vode obilne, ali on će ih ukoriti, pa će oni daleko pobjeći i biti tjerani po gorama kao pljeva na vjetru, ili kao prašina uskovitlana u vihoru.

(14) Navečer – eto straha!

Prije jutra – više ih nema.

Takva će biti sudbina onih koji nas budu pljenili i usud onih koji nas budu pljačkali.

Proročanstvo o Kušu

18 Jao, zemljo lepećućih krila

(2) što ležiš s onu stranu rijeka kuških,

(2) što šalješ izaslanike rijekom,

i u čamcima rogoznim preko voda.

Idite, brzi glasnici, narodu stasitu i uglađenu, narodu kojeg se boje nadaleko i naširoko, narodu moćnom i ugnjetavačkom, čiju zemlju rijeke dijele.

(3) Svi stanovnici svijeta, oni što prebivaju na zemlji, čim se digne bajrak na gorama, vi ćete ga vidjeti, i čim se u trubu zapuše, vi ćete je čuti.

(4) Jer ovako mi je rekao Jahve:

“Ja ću mirno gledati iz prebivališta svoga kao blještava vrućina na suncu, kao oblak rose za žege žetvene.”

(5) Jer prije berbe, čim pupoljak procvate i cvijet se pretvorí u grožđe što sazrijeva, tad će on noževima okresati mladice i odrezati i ukloniti grane raširene.

(6) Bit će ostavljeni grabljivicama gorskim i zvijerima zemaljskim; i grabljivice će se njima hraniti ljeti, a sve zvijeri zemaljske zimi.

(7) U to vrijeme dolazit će darovi poštovanja Jahvi nad vojskama od naroda stasita i uglađena, baš od naroda kojeg se boje nadaleko i naširoko,

moćnog i ugnjetavačkog,

čiju zemlju rijeke dijele –

u mjesto imena Jahve nad vojskama, na goru Cionsku.

Proročanstvo o Egiptu

19 Proročanstvo o Egiptu.

Gle, Jahve se vozi na brzu oblaku i dolazi u Egipat.

Kumiri egipatski drhtat će pred njim, a srca će Egipćana smekšati.

(2) “Ja ću podbosti Egipćane protiv Egipćana, i brat će se tući s bratom svojim, i susjed sa susjedom svojim,

grad s gradom i kraljevstvo s kraljevstvom.

(3) Tada će duh u Egipćanima klonuti, i ja ću smesti naum njihov,

pa će oni pribjeći kumirima i duhovima umrlih, posrednicima i vračevima.

(4) I ja ću izručiti Egipćane u ruke okrutnu gospodaru, i silan će kralj nad njima vladati”, očituje Gospod, Jahve nad vojskama.

(5) Vode će iz rijeke presušiti, riječna će korita presahnuti i osušiti se.

(6) Prokopi će zaudarati, egipatski će potoci otanjiti i presušiti; trska će i rogozi uvehnuti.

(7) Zelen pokraj Nila, kraj ušća Nila, i sva zasijana polja pokraj Nila, osušit će se, raspršiti, i više ih neće biti.

(8) Ribari će kukati, i žalit će svi oni što bacaju udicu u Nil, i tugovat će oni što razastiru mreže po vodama.

(9) I prerađivači češljjanog lana i tkalci bijela platna – svi će se snužditi.

(10) I tkači egipatski bit će smrskani; svi najamnici bit će u duši ojađeni.

(11) Prvaci coanski puki su bezumnici; ludo savjetuju mudri faraonovi savjetnici. Kako možete reći faraonu:

“Ja sam naslijednik mudraca, naslijednik kraljeva drevnih”?

(12) Pa dobro, gdje su vam mudraci?

Molim vas, neka vam kažu,

i neka znaju što je Jahve nad vojskama nakonio protiv Egipta.

(13) Prvaci coanski postupili su nerazumno, prvaci memfiški prevareni su;

oni koji su kamen temeljac plemena njegovih odveli su u bludnju Egipat.

(14) Jahve je u njih ulio duh vrtoglavi; oni su naveli Egipat da sve što čini u zabludi čini, kao što se pijanac tetura kad povraća.
 (15) U Egiptu više nema ništa što glava ili rep, palmina grana ili rogoz učiniti mogu.

Obraćenje Egipta i Asira

(16) Toga će dana Egipćani postati kao žene, i drhtat će i strepjeti od zamaha ruke Jahve nad vojskama, koju će on podići na njih. (17) Zemlja Jehudina postat će strah za Egipat; svako kome se ona spomene strahovat će zbog onoga što je Jahve nad vojskama naumio protiv njih.
 (18) Toga dana pet gradova u zemlji egipatskoj govorit će jezikom kanaanskim i zaklinjati se na vjernost Jahvi nad vojskama; jedan će se zvati Grad sunca.

(19) Toga dana bit će žrtvenik Jahvi usred zemlje egipatske, i stup Jahvi blizu granice njezine. (20) To će biti znak i svjedok Jahvi nad vojskama u zemlji egipatskoj, jer oni će zavapiti Jahvi zbog tlačitelja, i on će im poslati spasitelja i prvaka, te će ih on spasiti. (21) Tako će se Jahve obznaniti Egipatu, i Egipćani će toga dana spoznati Jahvu. I još će se klanjati prinoseći žrtvu i prinos, i zavjetovat će se Jahvi i ispunjavati zavjet. (22) Jahve će udariti na Egipat, bijući ali iscjeljujući; zato će se oni vratiti Jahvi, i on će ih uslišati i iscjeliti ih.

(23) Toga će dana ići put iz Egipta u Asir, pa će Asirci dolaziti u Egipat, a Egipćani u Asir, i Egipćani će se klanjati s Asircima.

(24) Toga dana Israil će biti treći s Egiptom i Asirom, blagoslov usred zemlje, (25) što ga je Jahve nad vojskama blagoslovio: "Blagoslovjen je Egipat, narod moj, i Asir, djelo ruku mojih, i Israil, baština moja."

Proročanstvo o Egiptu i Kušu

20 One godine kad je vrhovni vojskovođa došao u Ašdod, kad ga je poslao asirski kralj Sargon, i on napao Ašdod te ga zauzeo, (2) u ono vrijeme Jahve progovori preko Izajije, sina Amocova, i reče: "Idi i odriješi kostrijet s bokova svojih, i izuj obuću s nogu." I on učini tako, te podešće go i bos. (3) I reče Jahve: "Baš kao što je moj služba Izajija hodio go i bos tri godine kao znamen i

znak protiv Egipta i Kuša, (4) tako će asirski kralj odvesti sužnje iz Egipta i izgnanike iz Kuša, mlađe i stare, gole i bose, golih zadnjica, na sramotu Egipta. (5) Tad će oni biti potišteni i posramljeni zbog Kuša, uzdanice svoje, i Egipta, ponosa svoga. (6) Zato će stanovnici tog primorja govoriti toga dana: 'Eto, to je naša uzdanica kojoj smo bježali u pomoć da se spasimo od kralja asirskoga; i kako da umaknemo?'

Propast Babilona

21 Proročanstvo o pustinji pokraj mora. Kao što vihori u Negebu hujaju, dolazi iz pustinje, iz zemlje užasne.
 (2) Strašno mi se ukazanje ukazalo: nevjerni još postupa nevjerno, i razoritelj još razara.
 Navalni, Elame, opsjedni, Medijo; svim će jecajima učiniti kraj.
 (3) Zato mi grč tijelo razdire; spopali me bolovi kao ženu trudovi. Tako sam smeten da ne čujem, tako prestravljen da ne vidim.
 (4) Srce mi trepti, groza me obuzima; sumrak za kojim sam čeznuo postaje mi drhat.
 (5) Oni postavljaju sto, steru prostirke, jedu, piju... "Ustajte, zapovjednici, naujite štitove",
 (6) jer ovako mi Gospod veli:
 "Idi, postavi osmatrača, neka dojavljuje šta vidi.
 (7) Kad vidi jahače, konjanike u parovima, jahače na magarcima, jahače na devama, neka dobro pazi, uistinu dobro neka pazi!"
 (8) A osmatrač viknu:
 "Gospodaru, po cijeli dan stojim na kuli stražarskoj, i postavljen sam po svu noć na stražarsko mjesto svoje.
 (9) I evo, dolazi vod jahača, konjanici u parovima." I jedan reče: "Pade, pade Babilon; i svi likovi njegovih bogova leže razmrskani po tlu."
 (10) O narode moj, omlaćen na gumnu!
 Ono što čuh od Jahve nad vojskama, Boga Israilova, obznanjujem vama.

Proročanstvo o Edomu i Arabiji

(11) Proročanstvo o Edomu²⁶. Neko me doziva iz Seira:
 "Stražaru, koje je doba noći?

²⁶ Hebr. Duma, drugo ime za Edom – u značenju mir, tišina.

Stražaru, koje je doba noći?"

(12) Stražar odgovara:

"Jutro dolazi, ali i noć.

Ako bi pitao, pitaj;

vrati se opet."

(13) Proročanstvo o Arabiji.

U guštarama arabijskim morate konačiti,
o karavane dedanske.

(14) Donesite vode žednima,

o stanovnici zemlje temske,
dočekajte bjegunca s hlijebom.

(15) Jer oni su pobjegli od mačeva,

od isukana mača, i od luka napeta,
i od boja šestokog.

(16) Jer ovako mi reče Jahve: "Za jednu godinu,
godinu najamničku, nestat će svog sjaja Kedrovog,

(17) a onih što će preostati od strijelaca, silnih lju-
di od sinova Kedrovih, malo će biti, jer je Jahve,
Bog Israилov, progovorio."

Proročanstvo o propasti Jerusalema

22 Proročanstvo o dolini ukazanja.

Šta ti je sad pa se sav vereš na krovove?

(2) Ti koji bješe pun buke,

grade bučni, grade što kličeš;
tvoji ubijeni nisu ubijeni mačem,
niti su umrli u boju.

(3) Svi tvoji vladari zajedno pobjegoše,
i bez luka ih uhvatiše –
svi koji ste uhvaćeni zarobljeni ste zajedno –
iako su bili umakli daleko.

(4) Zato velim: "Okrenite oči od mene,
pustite me da gorko zaplačem,
ne pokušavajte me utješiti zbog propasti naroda
moga."

(5) Jer Gospod, Jahve nad vojskama, ima dan uz-
bune, tlačenja i pometnje
u dolini ukazanja,
dan rušenja zidina
i vapaja gora.

(6) Elam uze tobolac
i kola, pješake i konjanike,
a Kir otkri štit.

(7) Tad su tvoje najbolje doline bile pune kola,
i konjanici zauzeše određene položaje na kapiji.

(8) Uklonjena je zaštita Jehudina.

Toga si dana ti gledao u oružje Dvora od šume²⁷,

(9) i vi ste vidjeli da pukotina

u zidinama Davidova grada ima mnogo;
i nakupili ste vode s Donjeg jezerceta.

(10) Onda ste prebrojili kuće u Jerusalemu,
i porušili ste kuće da utvrđite zidine.

(11) Tad ste napravili bazen između dva zida
za vodu iz starog jezerceta.

Ali ne pogledaste u onoga koji ga je stvorio,
niti vidjeste onoga koji ga je davno zamislio.

(12) Zato vas toga dana Gospod, Jahve nad vojska-
ma, pozva da plačete, kukate,
obrijete glave i obučete kostrijet.

(13) Umjesto toga, radost i veselje,
ubija se stoka i kolju ovce,
jede se meso i piye vino:

"Jedimo i pijmo, jer sutra mremo."

(14) Ali Jahve nad vojskama objavi mi u uši:
"Zacijelo vam ova opačina neće biti oproštena
dok ne umrete", veli Gospod, Jahve nad vojskama.

(15) Ovako veli Gospod, Jahve nad vojskama:
"Hajde, idi onom upravitelju

Šebni, koji se stara o dvoru:

(16) Kakvo ti pravo imas ovdje,
i koga imas ovdje,

pa si sebi ovdje grob isklesao,
ti koji klešeš grob na uzvisini,
ti koji dubiš sebi počivalište u stijeni?

(17) Gle, Jahve će te strmoglavitи, čovječe.
On će te čvrsto zgrabitи

(18) i dobro te smotati kao klupko
i baciti te u prostran kraj;
tamo ćeš ti umrijeti,

i tamo će biti tvoja sjajna kola,
ti sramoto kuće gospodara svoga!"

(19) Ja ču te maknuti iz službe tvoje,
i skinut ču te s mjesta tvog.

(20) Potom će se desiti toga dana
da ču pozvati slugu svoga Elijakima, sina Hilkijina,

(21) i obući ču mu tuniku tvoju
i opasati ga čvrsto pojasmom tvojim.
Povjerit ču mu tvoju vlast,

i on će postati otac stanovnicima Jerusalema i kući
Jehudinoj.

(22) Onda ču mu metnuti ključ Davidove kuće na
pleća:

kad on otvori, niko neće zatvoriti,
kad on zatvori, niko neće otvoriti.

(23) Zabit ču ga kao kočić na mjesto tvrdo,
i on će postati prijestolje slave kući oca svoga.

²⁷ Misli se na Dvor od šume libanonske, koji je sagradio Solomon (v. Kraljevi I 7:2).

(24) Tako će na njeg objesiti svu slavu kuće oca njegova, potomstvo i djecu, sve najmanje posuđe, od zdjela do svih vrčeva. (25) "Toga će dana", očituje Jahve nad vojskama, "kočić zabijen na tvrdo mjesto popustiti; čak će se slomiti i pasti, a teret će se što bude visio na njemu otkinuti, jer Jahve je progovorio."

Proročanstvo o Tiru i Sidonu

23 Proročanstvo o Tiru.

Kukajte, lađe taršiške,
jer Tir je razoren, bez kuće i luke;
javljeno im je iz zemlje kitimske.²⁸

(2) Štuite, stanovnici primorja,
trgovci sidonski;

vaši su glasnici morem brodili
(3) i na mnogim vodama bili.

Žito Šihora, žetva Nila, bijaše prihod njegov;
i on bijaše tržnica narodima.

(4) Stidi se, Sidone,
jer more progovara, utvrda morska²⁹, i veli:
"Nisam ni imala trudove niti sam rađala,
nisam ni sinove podizala ni kćeri odgajala."

(5) Kad ova vijest dopre u Egipat,
obuzet će ih tjeskoba zbog vijesti o Tiru.

(6) Prijedite u Taršiš;
kukajte, stanovnici primorja!

(7) Je li to vaš grad koji kliče,
koji potječe od davnina,
koga su noge nosile da se naseli u zemljama dalekim?

(8) Ko je to namjerio protiv Tira, darovatelja kruna,
čiji prodavci bijahu kraljevići, čiji trgovci bijahu uglednici na zemlji?

(9) Jahve nad vojskama to je namjerio da unizi ponos sve slave,
da ponizi sve uglednike na zemlji.

(10) Preplavi svoju zemlju kao Nil, kćeri taršiška,
nema više uzdržavanja.

(11) Jahve je ispruzio ruku svoju preko mora,
potresao kraljevstva;
on je izdao zapovijed da se razore tvrđave kana-
anske.

(12) On reče: "Nećeš više klicati, smrskana kćeri sidonska.

Ustani, prijedi u Kitim; ni tamo nećeš počinka naći."

(13) Evo zemlje kaldejske, evo naroda kojeg nije bilo; Asir ju je odredio za stvorove pustinjske – oni su podizali svoje kule opsadne, pljačkali dvorove njezine, pretvorili je u ruševinu.

(14) Kukajte, lađe taršiške,
jer razoren je tvrđava vaša!

(15) I toga će dana Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, kao vijek jednoga kralja. Kad se navrši sedamdeset godina, desit će se Tiru kao u pjesmi bludnice:

(16) "Uzmi harfu, prodi gradom,
o bludnice zaboravljeni;
udaraj u strune vješto, pjevaj mnoge pjesme,
da te se sjećaju."

(17) Desit će se kad se navrši sedamdeset godina da će Jahve pogledati na Tir. Potom će se on vratiti svojoj bludničkoj plaći i odavati se razvratu sa svim kraljevstvima na licu zemlje. (18) Njegova dobit i plaća bludnička bit će odvojene Jahvi; neće se ni gomilati ni zgrtati, nego će njegova dobit biti dovoljna hrana i probrana odjeća onima koji prebivaju u prisusutvu Jahvinu.

Sud na zemlji

24 Gle, Jahve pustoši zemlju, razara je, grdi joj

lice i raspršuje stanovnike njene. (2) I bit će isto svećeniku kao i narodu, služi kao i gospodaru, sluškinji kao i gospodarici, kupcu kao i prodavaču, pozajmljivaču kao i uzajmljivaču, zajmodavcu kao i dužniku. (3) Zemlja se suši potpuno opustošena i potpuno opljačkana, jer je Jahve rekao ovu riječ.

(4) Zemlja tuguje i vehrne, svijet propada i sahne, uzdignuti u narodu na zemlji iščezavaju. (5) Zemlja je uprljana od stanovnika svojih, jer oni prestupiše zakone, prekršiše odredbe, raskinuše savez vječni. (6) Zato prokletstvo proždire zemlju, a oni što žive na njoj trpe kaznu. Zato su stanovnici zemlje izgorjeli, malo je ljudi ostalo.

(7) Mlado vino sahne,
loza truhne,

svi oni vesela srca uzdišu.

(8) Veselje defova prestaje,
jenjava buka onih koji slave,
veselje lire nestaje.

(9) Oni ne piju vina uz pjesmu;
žestoko piće gorko je onima koji ga piju.

(10) Grad je nereda porušen;
svaka je kuća zatvorena, pa niko ne može ući.

(11) Na ulicama je vika za vinom;

²⁸ Tj. kiparske.

²⁹ Tj. grad Tir.

svaka se radost pomračila.

Veselje je prognano iz zemlje.

(12) Grad je ostavljen u ruševinama,
i kapija je razlupana.

(13) Jer tako će biti na zemlji među narodima,
kao kad se otresa maslina,
kao pabirci nakon berbe grožđa.

(14) Oni dižu glasove, viču od radosti;
oni kliču sa zapada veličanstvu Jahvinu.

(15) Zato slavite Jahvu na istoku,
ime Jahve, Boga Israilova, u primorju³⁰.

(16) S krajeva zemlje čujemo pjesme: "Slava Pravednom!",

ali ja kažem: "Teško meni! Teško meni! Jao meni!
Nevjerni postupaju nevjerno,
nevjerni postupaju vrlo nevjerno."

(17) Užas i jama i stupica
čekaju te, žitelju zemlje.

(18) Tad će biti da će onaj koji umakne pred glasom užasa u jamu pasti,
a onaj koji se uzvere iz jame uhvatit će se u stupicu;
jer prozori su nebeski otvoreni, a temelji zemlje
tresu se.

(19) Zemlja se razdvojila,
zemlja je raspukla,
zemlja se silno potresla.

(20) Zemlja se vrti tamo-amo kao pijanica,
i njiše se kao koliba,
jer težak joj je prijestup njezin,
i ona će pasti, nikad više neće ustati.

(21) Tako će se dogoditi toga dana
da će Jahve kazniti vojsku nebesku u visini
i kraljeve zemaljske na zemlji.

(22) Oni će se zajedno okupiti
kao zatvorenici u jami,
i bit će zatvoreni u tamnici;
i poslije mnogo dana bit će kažnjeni.

(23) Tad će mjesec pocrvenjeti i sunce se postidjeti,
jer će Jahve nad vojskama vladati na Cionskoj gori
i u Jerusalemu,
i slava će njegova biti pred starješinama njegovim.

Pjesma zahvalnica

25 O Jahve, ti si Bog moj;
ja ču te veličati, hvalit ču ime tvoje;
jer ti si učinio čuda,
zamisli davno nastale, s vjernošću savršenom.

(2) Ti si pretvorio grad u hrpu kamenja,
utvrđeni grad u ruševinu;
tvrdava tudinaca više nije grad,
nikad se on obnoviti neće.

(3) Zato će te veličati narodi moćni;
gradovi okrutnih naroda tebe će poštovati.

(4) Jer ti si bio utočište bespomoćnom,
zaštita ubogom u nevolji,
zaklon od oluje, hlad od vrućine;
jer dah je okrutnoga

kao kad oluja ledena udara,

(5) kao žega pustinjska. Ti obuzdavaš buku stranaca;
kao žega od sjene oblaka pjesma se okrutnoga utisava.

(6) Jahve nad vojskama pripremit će raskošnu gozbu svim narodima na ovoj gori,
gozbu starog vina, najbolje meso s moždinom,
očišćeno, staro vino.

(7) I na ovoj gori on će uništiti pokrov koji zastire sve puke,
baš zastor što je razastrt preko svih naroda.

(8) On će proždrijeti smrt zasvagda,
i Gospod Jahve obrisat će suze sa svih lica,
i on će skinuti sramotu naroda svoga sa zemlje sve,
jer Jahve je progovorio.

(9) I reći će se toga dana:
"Evo, ovo je naš Bog, koga smo iščekivali da nas spasi.

Ovo je Jahve, koga smo priželjkivali.

Veselimo se i radujmo spasenju njegovu."

(10) Jer ruka će Jahvina počivati na ovoj gori,
i Moab će biti zgažen na mjestu svom
kao što se gazi slama na đubrištu.

(11) Moab će raširiti ruke nasred nje
kao što plivač širi ruke da pliva,
ali Bog će uniziti njegov ponos zajedno s lukavštinom ruku njegovih.

(12) Utvrde tvojih zidina neosvojive on će oboriti,
svaliti i baciti na zemlju, čak u prašinu.

Pobjednička pjesma

26 Toga dana pjevat će se ova pjesma u zemlji
Jehudinoj:

"Mi imamo jak grad;

[Bog] podiže zidine i bedeme radi sigurnosti.

(2) Otvorite kapije da uđe pravedan narod,
onaj koji ostaje vjeran.

(3) Ti ćeš nepokolebljivog čuvati u savršenu miru,

³⁰ Ili na otocima morskim.

jer se on uzda u te.

(4) Uzdajte se u Jahvu dovjeka,
jer je Jah, Jahve stijena vječna.

(5) Ta on ponizuje one koji prebivaju na visini,
grad neosvojiv;
on ga ruši, sravnjuje ga sa zemljom, u prašinu ga
bacava.

(6) Noga će njega gaziti,
noge tlačenih, koraci bespomoćnih.”

(7) Utrt je pravednikov put;
o Čestiti, poravnaj stazu pravedniku.

(8) Uistinu, dok smo slijedili put sudova tvojih, o
Jahve,
željno smo te iščekivali;

ime je tvoje, baš spomen tvoj, želja duša naših.

(9) Noću mi duša čezne za tobom,
uistinu, duh u meni revno te traži;
jer kad zemlja iskusi sudove tvoje,
stanovnici svijeta uče se pravednosti.

(10) Iako se opakom ukazuje blagonaklonost,
on se ne uči pravednosti;
on postupa nepravedno u zemlji čestitosti
i ne opaža veličanstvo Jahvino.

(11) O Jahve, ruka je tvoja podignuta, ali je oni ne
vide;
neka vide revnost tvoju prema narodu i postide se;

uistinu, vatra će progutati dušmane tvoje.

(12) Jahve, ti ćeš nam učvrstiti mir,

jer si nam ti i izvršio sva djela naša.

(13) O Jahve, Bože naš, drugi gospodari mimo tebe
nama su vladali,

ali mi jedino priznajemo ime tvoje.

(14) Mrtni neće živjeti, duše pokojnika neće uskr-
snuti;

zato si ih ti kaznio i uništio,
i svaki si spomen na njih izbrisao.

(15) Ti si narod umnožio, o Jahve,
umnožio si narod, slavu si stekao;
sve granice zemlje ti si proširio.

(16) O Jahve, oni su te tražili u nevolji;
mogli su samo šapatom izgovoriti molitvu,
tvoja je kazna na njima bila.

(17) Kao kad se trudnoj ženi bliži vrijeme da rodi,
ona se previja i vrišti od trudova,
takvi smo mi bili pred tobom, o Jahve.

(18) Bili smo trudni, previjali smo se od trudova,
rodili smo, kako se čini, samo vjetar.
Nismo donijeli zemlji izbavljenje
niti su se rodili stanovnici svijeta.

(19) Tvoji će mrtvi živjeti;
njihova će trupla ustati.

Vi koji ležite u prahu, probudite se i kličite od ra-
dosti,

jer vaša je rosa kao rosa jutarnja,
a zemlja će roditi duše pokojnika.

(20) Hajde, narode moj, uđi u svoje sobe
i zatvorи vrata za sobom;
sakrij se na trenutak
dok gnjev ne prođe.

(21) Jer evo, Jahve će uskoro izići iz mjesta svoga
da kazni stanovnike zemlje za opačinu njihovu,
a zemlja će otkriti prolivenu krv
i više neće skrivati pobijene.

Izbavljenje Israila

27 Toga će dana Jahve kazniti Levijatana,
zmiju hitru,

svojim žestokim i velikim i silnim mačem,
baš Levijatana, zmiju usukanu;

i on će ubiti neman što živi u moru.

(2) Toga dana [Jahve će reći]:

“Vinograd rodni – o njemu pjevajte!

(3) Ja, Jahve, njegov sam čuvan;
svaki ga čas zalijevam.

Da ga niko ne bio oštetio,
čuvam ga noć i dan.

(4) Nisam gnjevan.

Da mi neko dade draču i trnje,
u boju bih ih zgazio, sve bih ih spalio.

(5) Ili neka se on pouzda u mojoj zaštitu,
neka sklopi mir sa mnom,
mir neka sklopi sa mnom.”

(6) U danima koji dolaze Jakov će se ukorijeniti,
Israil će propupati i procvasti,
i oni će napuniti cijeli svijet plodom.

(7) Je li [Jahve] udario njih
kako je udario one koji su njih udarali?
Jesu li oni pobijeni
kako su ubijeni oni koji su njih pobili?

(8) Borio si se s njima izgoneći ih, tjerajući ih.
Svojim silnim dahom on ih je izagnao u dan istoč-
njaka.

(9) Zato će se ovim okajati Jakovljeva opačina;
i ovo će biti puna cijena oproštenja grijeha njegova:
kad on smrvi sve kamenove žrtvenika kao krede,
Ašerine motke i žrtvenici za tamjan neće ostati.

(10) Jer utvrđeni je grad osamljen,
imanje napušteno i ostavljeno kao pustinja;

tamo će telad pasti,
i tamo će lijegati, i grane njegove brstiti.

(11) Kad mu se grane osuše, odlamaju se;
dolaze žene i na vatu ih lože.

Zato što oni nisu narod razuman,
zato im se njihov Tvorac neće smilovati,
i njihov Stvoritelj neće im milosrdan biti.

(12) Toga će dana Jahve početi da vrše od tekućica
Eufrata do doline Egipatske, i vi će biti pokupljeni jedan po jedan, o sinovi Israfilovi. (13) Toga
dana desit će se i da će se u veliku trubu zapuhati,
i oni koji su ginuli u asirskoj zemlji i bili razasuti
po egipatskoj zemlji doći će i klanjati se Jahvi na
svetoj gori u Jerusalemu.

Navještenje kazne Efrajimu

28 Teško ponosnom vijencu pijanica Efrajimovih,

i svehlokom cvjetu njene slavne ljepote,
koji je na vrhu plodne doline
onih koje vino opija!

(2) Gle, Gospod ima snažnog i moćnog;
kao oluja praćena gradom, vjetar razorni,
kao bura silnih i nabujalih voda,
on baca na zemlju rukom svojom.

(3) Ponosni vijenac pijanica Erajimovih bit će zgazjen.

(4) I svehli cvijet njene slavne ljepote,
koji je na vrhu plodne doline,
bit će kao rana smokva prije ljeta
koju neko vidi,
i čim mu se nađe u ruci,
proguta je.

(5) Toga dana Jahve nad vojskama postat će krasan vijenac

i sjajna kruna ostatku naroda njegova,
(6) duh pravde onom koji predsjeda sudu,
snaga onima koji odbijaju juriš na kapiju.

(7) I ovi se vrte od vina i teturaju od žestoka pića;
svećenik i prorok vrte se od žestoka pića,
njih je vino omamilo, teturaju se od žestoka pića;
vrte se dok vide ukazanja,
posrću kad donose sud.

(8) Jer svi su stolovi puni bljuvotine, bez čista mesta.

(9) [Ljudi će reći o meni:] "Kome bi on prenio znanje,
i kome bi on protumačio poruku?

Onima tek odbijenim od mlijeka?
Onima tek odvojenim od prsa?

(10) [Evo kako će on reći:] Cav la-cav, cav la-cav,
kav la-kav, kav la-kav, ze'er šam, ze'er šam.”³¹

(11) Doista, [Jahve] će govoriti ovom narodu
mucavim usnama i jezikom stranim,

(12) onaj koji im je rekao: "Evo počinka, neka
umorni otpočine",

i: "Evo odmora", ali oni ne htjedoše poslušati.

(13) Zato će Javhina riječ njima biti:
"Cav la-cav, cav la-cav, kav la-kav, kav la-kav, ze'er
šam, ze'er šam",
pa će oni poći i spotaknuti se natrag, razbiti se, biti
u stupicu namamljeni i uhvaćeni.

Opomena Jehudi

(14) Stoga čujte riječ Javhini, podrugljivci,
koji vladate narodom ovim u Jerusalemu,

(15) jer govorite: "Mi smo sklopili savez sa smrću,
a sa Šeolom smo postigli sporazum.
Silni bić neće nas dohvati kad bude prolazio,
jer mi smo od laži načinili sebi utočište i od neistine skrovište."

(16) Stoga Gospod Jahve ovako veli:
"Evo, ja postavljam na Cion kamen, isprobam kamen,
dragocjen kamen za temelje, čvrsto postavljen.
Onaj koji bude vjerovao u njeg neće biti uzneniran.

(17) Ja ću učiniti pravdu vrpcom za mjerjenje
a pravednost viskom;

tad će vam grad odnijeti utočište od laži
i vode će preplaviti skrovište vaše.

(18) Vaš savez sa smrću bit će poništen,
a vaš sporazum sa Šeolom neće se održati.
Kad silni bić prođe,
tad će vas zgaziti.

(19) Kad god prođe, dohvatić će vas,
jer jutro će za jutrom prolaziti, danju i noću,
i bit će sam užas razumjeti šta smjera."

(20) Postelja je prekratka da se na njoj opruži,
a pokrivač je premali da se u nj umota.

(21) Jer Jahve će se dići kao na gori Peracim,
trgnut će se kao u dolini Gibeonskoj,
da izvrši zadaču svoju, neobičnu zadaču svoju,
da uradi djelo svoje, čudesno djelo svoje.

(22) A sad, prestanite se podrugivati,
inače će vam okovi postati čvršći,
jer ja sam čuo od Gospoda, Jahve nad vojskama,

³¹ Ovaj niz hebrejskih slogova, kojim se oponaša glasanje maglog djeteta, predstavlja ruganje prorocima koji propovijedaju.

o neizbjježnoj propasti na zemlji svoj.

(23) Poslušajte i čujte glas moj,
slušajte i čujte riječi moje.

(24) Ore li orač cijeli dan da posije sjeme?

Krči li i drlja tlo?

(25) Ne ravna li mu površinu,
i sije kopar i razasipa kumin,
i sadи pšenicu na redove,
jećam na mjestu njegovu i krupnik u prostoru nje-
govu?

(26) Jer njegov ga Bog upućuje i poučava kako treba.

(27) Ta kopar se ne mlati mlatilicom,
niti se kolski točak tjera preko kumina,
nego se kopar štapom mlati, a kumin kijačom.

(28) Žito se mora smrviti da se hljeb spravi,
doista, neće ga dojvijeka mlatiti.

Iako nagoni točkove svojih kola preko njega,
ne drobi ga.

(29) I ovo dolazi od Jahve nad vojskama,
divnog u savjetu i veličanstvenog u mudrosti.

Opomena Jerusalemu

29 Teško tebi, o Ariele³², gradu Ariele gdje je
nekad David taborovao!

Dodaj godinu na godinu, svetkuj blagdane po redu.

(2) Navalit će nevolju na Ariel,
i on će biti grad naricanja i žalosti;
i bit će mi kao ognjište žrtvenika³³.

(3) Ja će se utaboriti protiv tebe ukrug,
i opkoliti te kulama opsadnim,
i podići nasipe.

(4) Tad ćeš oboren biti;
sa zemlje ćeš ti govoriti,
i iz praha gdje budeš povalen
dolazit će riječi tvoje.

I glas će ti biti kao glas duha iz zemlje,
i govor će tvoj iz praha šaptati.

(5) Ali mnoštvo dušmana tvojih postat će kao si-
tan prah,

a mnoštvo okrutnih kao pljeva rastjerana.

U tren oka, iznenada,

(6) Jahve nad vojskama kaznit će te gromom, ze-
mljotresom i bukom velikom,

vihorom i burom i plamenom žderuće vatre.

(7) I mnoštvo svih naroda što ratuju protiv Ariela,

baš svi što nasrću na njega i utvrde njegove, i što
ga uznemiruju,

bit će kao san, ukazanje noćno.

(8) Bit će kao kad gladan sanja da jede,
ali kad se probudi, nije utažio glad,
ili kao kad žedan sanja da piće,
ali kad se probudi, gle, slab je
i nije ugasio žed.

Takvo će biti mnoštvo svih naroda
koji ratuju protiv gore Cionske.

(9) Stanite i zapanjite se,
zaslijepite se i budite slijepi;
opijaju se, ali ne vinom,
teturaju se, ali ne od žestoka pića.

(10) Jer Jahve je izlio na vas duh duboka sna,
on je zatvorio oči vaše, proroke;
i on je pokrio glave vaše, vidovnjake.

(11) Cijelo će vam ukazanje biti kao riječi u zape-
čaćenoj knjizi koja kad se dade onome koji umije
čitati i kaže mu se: "Pročitaj ovo, molim te", on će
odgovoriti: "Ne mogu jer je zapečaćeno." (12) Po-
tom će knjiga biti data onome koji je ne umije či-
tati i reći će mu se: "Pročitaj ovo, molim te", a on će
odgovoriti: "Ja ne umijem čitati."

(13) Tad Jahve reče:

"Zato što mi se ovaj narod ustima svojim primiče
i poštuje me svojim usnama,
ali je srce njegovo daleko od mene,
i njegovo je štovanje mene običaj naučen,

(14) zato će ja, evo, još jednom zapanjiti ovaj narod
čudom za čudom;

i nestat će mudrosti njegovih mudraca,
i zatajiti će razbor njegovih razboritih ljudi."

(15) Teško onima koji duboko kriju svoje namjere
od Jahve,

i koji svoja djela rade u mraku,
i koji govorile: "Ko nas vidi?", ili: "Ko nas pozna?"

(16) Kako sve naopako činite!

Hoće li se lončar smatrati jednakim glini,
pa da ono što je napravljeno kaže svome tvorcu:
"Nije me on načinio",

ili ono što je oblikovano kaže onom koji ga je obli-
kovao: "On ništa ne zna"?

Blagoslov poslije ukora

(17) Zar se neće naskoro
Libanon pretvoriti u polje plodno,

a polje plodno činiti kao šuma?

(18) Toga će dana gluhi čuti riječi knjige,

³² Hebr. *lav Božiji* ili *Jerusalem*.

³³ Ili kao *Ariel*.

a izvan mraka i tmine oči će slijepoga vidjeti.

(19) I mučenik će se opet radovali u Jahvi,
a nevolnjik među ljudima veselit će se Svetom
Israilovu.

(20) Jer doći će kraj okrutnome, a preziratelj će
dokrajčen biti,
doista će svi koji smjeraju zlo odsječeni biti,
(21) koji čine da osoba bude riječju optužena
i hvataju u zamku onoga koji presuđuje na kapiji³⁴
i lažnim svjedočenjem uskraćuju pravdu praved-
niku.

(22) Zato Jahve, koji je otkupio Abrahama, ovako
veli o kući Jakovljevoj:
"Jakov se više neće stidjeti niti će mu lice više po-
blijedjeti;

(23) nego kad vide svoju djecu, djelo ruku mojih,
u svojoj sredini,
oni će svetišti ime moje."

Uistinu, oni će svetišti Sveca Jakovljeva
i stajati u strahopoštovanju pred Bogom Israile-
vom.

(24) Oni koji su duhom zalutali spoznat će istinu,
a oni koji se žale primit će pouku.

Opomena Jehudi protiv savezništva s Egiptom

30 "Teško odmetničkoj djeci", očituje Jahve,
"koja izvršavaju zamisao, ali ne moju,
i sklapaju saveze, ali ne duhom mojim,
da bi grijeh na grijeh dodali,
(2) koja nastavljaju dolje ka Egiptu
ne pitajući mene za savjet,
da bi našla utočište u zaštiti faraona
i potražila zaklon u sjeni Egipta!

(3) Zato će vam faraonova zaštita biti sramota,
a zaklon u sjeni Egipta poniženje.

(4) Jer njihovi su vladari u Coanu,
a izaslanici njihovi stižu u Hanes.

(5) Svi će se postidjeti zbog naroda koji im ne
može korist donijeti,
koji nije ni na pomoć ni na korist, nego na sramotu
i k tomu na beščašće."

(6) Ovo je proročanstvo o negepskim zvijerima:
Kroz zemlju nevolje i tjeskobe,
odakle dolaze lavica i lav, guja i zmija strelovita,
oni nose svoje blago na leđima magaraca
i bogatstvo svoje na grbama deva

narodu koji im ne može korist donijeti,

(7) čak u Egipat čija je pomoć isprazna i beskorisna.

Zato sam ga nazvao
"Rahab³⁵ Danguba".

(8) Idi sad, napiši to na ploču pred njima,
i upiši to na svitak,
da to bude u vremenu što će doći
svjedokom dovjeka.

(9) Jer ovo je narod odmetnički, sinovi prijevarni,
sinovi koji neće da slušaju
uputu Jahvinu,

(10) koji govore vidovnjacima: "Nemojte više vi-
dati ukazanja",
a prorocima: "Ne proričite nam ono što je pravo,
govorite nam ugodne riječi,
proričite opsjene.

(11) Mičite se s ovog puta, skrenite sa staze,
nemojmo više slušati o Svetom Israilevu."

(12) Zato ovako veli Sveti Israilev:
"Zato što ste odbacili ovu riječ
i uzdali se u tlačenje i lukavstvo, i na njih se oslo-
nili,

(13) zato će vam ova opačina biti
kao pukotina koja će skoro pasti,
izbočina na visoku zidu
što se ruši najednom, u tren oka,

(14) što se ruši kao kad se razbija vrč lončarev,
tako nemilice razmrskan
da se ni komadić neće naći među njegovim komadima

da se uzme vatre s ognjišta
ili zagrabi vode iz čatrnce."

(15) Jer ovako je rekao Gospod Jahve, Sveti Israilev:

"U pokajanju vam je i počinku spas,
u miru i pouzdanju snaga vaša."

Ali vi to ne htjedoste.

(16) I rekoste: "Ne, jer mi ćemo pobjeći na konji-
ma" –

zato ćete pobjeći!

"I jahat ćemo na brzim konjima" –
zato će oni koji vas progone biti brzi!

(17) Hiljada će bježati kad jedan zaprijeti;
vi ćete bježati kad peterica zaprijete
dok ne ostanete kao kopljača na vrhu gore
i kao znak na brdu.

³⁴ Tj. na sudu.

³⁵ Tj. Egipat.

Bog je milosrdan i pravedan

(18) Zato Jahve žudi da vam se smiluje,
i zato on čeka gore da se na vas sažali.

Jer Jahve je Bog pravde;

kako su blagoslovjeni svi oni koji čeznu za njim.

(19) O narode cionski, stanovnici Jerusalema, nećete više plakati. Jahve će vam se zacijelo smilovati kad se začuje vapaj vaš; čim ga on čuje, odazvat će vam se. (20) Iako vam je Gospod davao hljeb oskudice i vodu muke, vaš se Učitelj više neće kriti, nego će vaše oči gledati Učitelja vašega. (21) Vaše će uši čuti riječ iza vas: "Ovo je put, njime hodite", bilo da se nadesno ili nalijevo okrenete. (22) I vi ćete uprljati svoje klesane likove obložene srebrom, i svoje livene likove presvučene zlatom. Vi ćete ih razbacati kao rublje nečisto i reći im: "Napolje!" (23) Potom će vam on dati kišu sjemenu što ćete ga sijati u zemlju i hljeb od ploda zemlje, a bit će obilan i izdašan; toga će dana vaša stoka pasti na prostranu pašnjaku. (24) I volovi i magarci što oru zemlju jest će osoljenu krmu ovijanu lopatom i vilama. (25) Na svakoj uzvišenoj gori i na svakom visokom brdu teći će potoci vode u dan velikog pokolja kad se kule budu rušile. (26) Mjesec će sijati kao sunce, a sunčeva svjetlost bit će sedam puta sjajnija, kao svjetlost sedam dana, u dan kad Jahve poveže prijelom svojemu narodu i iscijeli rane od udarca svoga.

(27) Gle, Jahvino ime dolazi izdaleka;
ražarena je srdžba njegova i gust je njegov dim;
usne su mu pune gnjeva,
a jezik njegov kao vatrica žderuća;

(28) njegov je dah kao bujica

što seže do vrata

da prosije narode u rešetu

i stavi u čeljusti naroda uzdu što u propast vodi.

(29) Vi ćete pjevati pjesme kao u noći kad svet kujete,

i bit će vam srca vesela kao kad neko korača uz zvuk frule

ka gori Jahvinoj, stijeni Israilovojoj.

(30) I Jahve će dati da se čuje veličanstvo njegova glasa

i da se vidi spuštanje njegove ruke u žestokoj srdžbi, i u plamenu žderuće vatre,

u prołomu oblaka, pljusku i gradu.

(31) Jer od glasa Jahvina Asir će se prestraviti, kad on šibom udari.

(32) I svaki udarac od šibe kaznene

što im Jahve zada

bit će uz defove i lire;

i u bojevima, zamahujući oružjem, on će se s njima tući.

(33) Jer Tofet³⁶ je odavno spremjan;

u istinu, pripremljen je za kralja³⁷.

On ga je učinio dubokim i širokim,

lomačom s mnogo ognja i dravlja;

dah ga Jahvin, kao bujica sumporna, potpaljuje.

Spas nije u Egiptu, nego u Bogu

31 Teško onima što silaze u Egipat po pomoć i oslanjaju se na konje,
i uzdaju se u kola jer ih je mnogo,
i u konjanike jer su vrlo snažni,
a ne gledaju Svetog Israilova niti traže pomoć od Jahve!

(2) Ali i on je mudar i donijet će nesreću,
i ne povlači riječi svoje,
nego će se dići na kuću zlotvora
i one koji pomažu zlikovcima.

(3) A Egipćani su ljudi, a ne Bog,
i konji su njihovi meso, a ne duh;
zato će Jahve ispružiti ruku svoju,
te će se onaj koji pomaže spotaknuti,
i onaj će kojem se pomaže pasti,
i svi će zajedno propasti.

(4) Jer ovako mi veli Jahve:

"Kao što lav ili lavić reži nad pljenom svojim,
na kojeg se poziva skup pastira,
on se neće prepasti njihova glasa niti će ga uzne-miriti buka njihova,
tako će Jahve nad vojskama sići da ratuje na gori Cionu i uzvisinama njenim."

(5) Kao ptice što lebde, tako će Jahve nad vojskama štititi Jerusalem.

On će ga štititi i izbaviti;

on će proći i spasiti ga.

(6) Vratite se onom od kojeg ste se silno odmetnuli. (7) Jer toga dana svaki će čovjek odbaciti svoje srebrene i svoje zlatne kumire što ih vaše grešne ruke načiniše.

(8) Asirci će pasti od mača koji nije od čovjeka,
i mač koji nije od ljudi njih će prozdrijeti.

Tako neće umaći maču,

³⁶ Tj. Gehena, dolina Hinom. U toj su dolini ljudi žrtvovali svoju djecu lažnom bogu Moleku.

³⁷ Ili Moleka.

i njihovi će mladići potlačeni radnici postati.

(9) "Njihove utvrde past će zbog užasa,
i kraljevići njihovi prestravit će se od bajraka",
očituje Jahve, čija je vatra u Cionu i čija je peć u
Jerusalemu.

Kraljevstvo pravednosti

32 Eto, kralj će pravedno kraljevati,
i vladari će pravo vladati.

(2) Svaki će biti kao zaklon od vjetra
i sklonište od oluje,
kao potoci vode u kraju sušnome,
kao sjena goleme stijene u sprženoj zemlji.
(3) Oči onih što vide tad neće zatvorene biti,
a uši će onih što čuju slušati.

(4) Srce nepromišljenih razaznat će znanje³⁸,
a jezik mucavca gorovit će jasno i tečno.

(5) Bezumnika više neće zvati plemenitim
niti će se nevaljalac visoko cijeniti.

(6) Jer budala gorovi besmislice,
i srce mu naginje opaćini:
da čini bezbožništvo i govori krivo o Jahvi,
da gladnoga ostavi nezasićena
i uskrati piće žednome.

(7) A nevaljalac, njegovo je oružje opako;
on kuje opake spletke
da upropasti jednika klevetom,
makar nevoljnik pravo gorvio.
(8) Ali plemenit čovjek kuje plemenite namjere;
i kod plemenitih namjera on ostaje.

(9) Ustajte, žene bezbrižne,
i čujte glas moj;
poslušajte riječ moju,
o kćeri samodopadne.

(10) Za godinu i nekoliko dana
drhtat ćete, o kćeri samodopadne;
jer berba je završena,
i plodovi se neće pobirati.

(11) Dršćite, žene bezbrižne;
neka vas nemir obuzme, o kćeri samodopadne.
Svucite se, razodjenite se i kostrijecu se opašite,
(12) udarajte se u prsa zbog milih polja, zbog loze
plodne,
(13) zbog zemlje naroda moga u kojoj će trnje i
trnci niknuti;
tako je, zbog svega veselja u kućama i zbog ovoga
grada što kliče.

(14) Jer dvorac je napušten, bučni je grad opustio.

Ofel³⁹ i stražarska kula postali su pustoš zauvijek,
radoš divljim magarcima, pašnjak stadima,

(15) dok se na nas ne izlije Duh s visine,
i pustinja ne postane plodno polje,
a plodno se polje činilo kao šuma.

(16) Tad će pravda obitavati u pustinji,
i pravednost će prebivati u polju plodnom.

(17) I plod pravednosti bit će mir,
i učinak pravednosti, spokojnost i pouzdanje do-
vijeka.

(18) Tad će narod moj živjeti u mirnu obitavalištu,
i u sigurnim prebivalištima, i u nesmetanim po-
čivalištima,

(19) iako će padati tuča kad šuma bude oborenna,
i grad će potpuno biti porušen.

(20) Blago li vama, vama što sijete kraj svih voda,
puštate slobodno vola i magarca.

Božiji sud

33 Teško tebi, izdajice,
koju niko nije izdao,
i onom koji je nevjeren, a nije iznevjerjen.
Kad prestaneš uništavati, tebe će uništiti;
kad prestaneš postupati nevjerno, tebe će iznevje-
riti.

(2) O Jahve, smiluj nam se; za tobom čeznemo;
budi nam snaga svako jutro,
i spasenje naše u doba nevolje.

(3) Od grmljavine tvoje narodi bježe;
kad se ti digneš, narodi se rasprše.

(4) Vaš se plijen skuplja kao što se gusjenice sku-
pljuju;

kao što skakavci navaljuju, ljudi će na nj navaliti.

(5) Jahve je uzvišen, jer on prebiva u visini;
on puni Cion pravdom i pravednošću.

(6) I on je čvrst temelj tvoga vijeka,
obilje spasenja, mudrosti i znanja;
strah od Jahve Cionovo je blago.

(7) Gle, njihovi junaci viču po ulicama,
glasnici mira gorko plaču.

(8) Pusti su glavni putevi, putnika je nestalo;
savez je raskinut, svjedoci⁴⁰ su njegovi prezreni,
ni prema kome poštovanja nema.

(9) Zemlja tuguje i gine,

³⁸ Ili *istinu*.

³⁹ Tj. tvrđava.

⁴⁰ U kumranskim rukopisima stoji *svjedoci*, a u mazoretskom tekstu *gradi*.

Libanon se srami i vehne;
 Šaron je kao pustinjska ravnica,
 a Bašan i Karmel stresaju lišće.⁴¹
 (10) "Sad ču ja ustati", veli Jahve,
 "sad ču ja biti uzvišen, sad ču ja biti uzdignut.
 (11) Vi ste začeli sijeno, roditi će te slamu;
 moj će vas dah progušiti kao vatra.
 (12) Narodi će sagorjeti u vapno,
 kao posjećeni trnovi što sagore u vatri.
 (13) Vi koji ste daleko, čujte šta sam ja učinio,
 a vi koji ste blizu, priznajte moć moju."
 (14) Grešnici su na Cionu prestravljeni;
 drhat je obuzeo bezbožnika.
 "Ko od nas može živjeti s vatrom žderućom?
 Ko od nas može živjeti sa žarom vječnim?"
 (15) Onaj koji hodi pravedno i govori iskreno,
 onaj koji odbija zaradu nepoštenu
 i otresa ruke da ne bi držale mito,
 onaj što začeplja uši da ne čuje o krvoprolivcu
 i zatvara oči da ne gleda зло,
 (16) taj će obitavati na uzvisinama,
 njegovo će utočište neosvojiva stijena biti,
 hljebom će svojim opskrbljen biti,
 vode mu neće nedostajati.

Kralj u Cionu

(17) Oči će ti vidjeti kralja u njegovoj ljepoti;
 motrit će zemlju nepreglednu.
 (18) Srce će ti razmišljati o strahu:
 "Gdje je onaj što broji?"⁴²
 Gdje je onaj što vaga?⁴³
 Gdje je onaj što kule broji?"⁴⁴
 (19) Više nećeš vidjeti bijesna naroda,
 naroda govora nerazumljiva, koji нико ne shvata,
 mucava jezika, koji нико ne razumije.
 (20) Pogledaj na Cion, grad naših blagdana propisanih;
 oči će ti vidjeti Jerusalem, mirno prebivalište,
 čador koji se ne pomjera;
 njegovi kolčevi nikad neće biti počupani
 niti će ijedna njegova uzica biti potrgana.
 (21) Ondje će Veličanstveni, Jahve, nama biti
 mjesto rijeka i širokih potoka

⁴¹ Libanon je bio poznat po šumama, Šaron kao plodna ravnica, a Bašan i Karmel kao lijepa gore.

⁴² Tj. broji koliko nas ima.

⁴³ Koliko ćemo danka dati.

⁴⁴ Onaj koji nas uhodi.

kojim nijedan čamac s veslima neće ploviti
 i kojim nijedna lađa silna neće proći.

(22) Jer Jahve je naš sudac,
 Jahve je naš zakonodavac,
 Jahve je naš kralj;
 on će nas spasiti.

(23) Tvoj je konop popustio;
 ne može čvrsto držati podnožje jarbola
 niti razviti jedra.

Onda će se obilan plijen podijeliti;
 čak će i hromi plijen odnijeti.

(24) I nijedan stanovnik neće reći: "Bolestan sam";
 narodu koji bude ondje prebivao opaćina će oproštena biti.

Božija srdžba na narode

34 Pridite, puci, da čujete; i slušajte, narodi!
 Neka zemlja i sve što je u njoj čuju, i svijet
 i sve što iz njeg niče.

(2) Jer Jahve je ogorčen na sve pogane,
 i gnjevan na sve vojske njihove;
 on će ih potpuno uništiti,
 on će ih pokolju predati.

(3) Tako će njihovi ubijeni biti izbačeni,
 i trupla će njihova ispuštati smrad,
 a gore će biti natopljene njihovom krvlju.

(4) Nestat će sve vojske nebeske,
 i nebo će se smotati kao svitak;
 i sva će vojska njihova propasti
 kao što list s loze svehne,
 ili sa stabla smokvina kao što se osuši.

(5) Jer mač se moj zasitio na nebu,
 gle, spustit će se radi suda na Edom,
 na narod što sam ga ja na propast osudio.

(6) Mač je Jahvin krvlju opijen,
 zasićen lojem, krvlju janjećom i jarećom,
 lojem s bubrega ovnjujskih.

Jer Jahve ima žrtvu u Bocri,
 velik pokolj u zemlji edomskoj.

(7) Bivoli će pasti s njima,
 i junci s volovima;
 tako će se njihova zemlja natopiti krvlju,
 i prašina njihova zamastiti lojem.

(8) Jer Jahve ima dan odmazde,
 godinu naknade da Cion osveti.

(9) Edomski potoci u smolu će se pretvoriti,
 a prašina njegova u sumpor,
 i njegova zemlja postat će smola goreća.

(10) Neće se gasiti ni noću ni danju;

dim će se njegov dizati dobijeka.

Iz naraštaja u naraštaj pusta će ona biti;
i нико виše неће njome proći.

(11) Ali zaposjест ће је пустинjsка sova i potrk,
i sovuljaga i gavran u njoj ће prebivati;
i rastegnut ће он preko ње уže pustoši
i visak praznine.

(12) [Неће бити више] нјезини племићи;
неће имати шта назвати кралевством;
svi ће кралевићи нјезини propasti.

(13) Niknut ће трнje u utvrđenim kulama njenim,
kopriva i stričak u utvrđenim gradovima njenim;
i ona ће бити svratište šakalima
i prebivalište nojevima.

(14) Divlje маћке sretat ће се s hijenama,
divokoze ће dozivati jedna drugu;
tako je, ondje ће се ноћна ptica nastaniti
i себи počivalište naći.

(15) Pustinjska ће jarebica leglo napraviti i ondje
jaja položiti,
pa ће ih izleći i skupiti u okrilje svoje.
Tako je, jastrebovi ће се ondje okupiti,
svaki sa ženkom svojom.

(16) Tražite u knjizi Jahvinoj, i čitajte:
nijedno od ovoga neće izostati;
nijednom neće njegova ženka manjkati.
Jer njegova su usta zapovjedila,

i njegovih ih je duh okupio.

(17) On im je žrijeb bacio,
i njegova im je ruka užetom razdijelila.
Oni ће je dobijeka zaposjeti;
iz naraštaja u naraštaj u njoj ћe obitavati.

Pred Cionom je svjetla budućnost

35 Divljina ће се i пустинја radovati,
zemља spržena veselit ће се i cvjetati;
kao Šafran

(2) cvjetat ћe obilno,
i veselit ћe se silno i klicati od radosti.

Bit ћe joj data slava Libanona,
sjaj Karmela i Šarona.

Oni ћe vidjeti slavu Jahvinu,
sjaj Boga našega.

(3) Ohrabrite izmorene ruke i osnažite slaba koljena.

(4) Kažite onima srca bojažljivih:
"Budite odvažni, ne bojte se!"

Evo, vaš ћe Bog s odmazdom doći;
doći ћe naknada Božija,
i on ћe vas spasiti."

(5) Tad ћe oči slijepca progledati,
i uši ћe se gluhog pročepiti.

(6) Tad ћe hromi kao jelen skakati,
a jezik ћe nijemoga od radosti klicati.
Jer, vode ћe izbiti u pustinji
i potoci u zemlji sprženoj.

(7) Sažgana ћe zemlja jezerce postati,
a žedno tlo izvori;
u brlozima gdje ležahu šakali
izrast ћe trska i rogoz.

(8) Ondje ћe put, cesta, biti
i zvat ћe se Put svetosti.

Necisti njime neće putovati,
nego ћe on biti za onog koji буде hodio tim putem,
a bezumnici se njime neće skitati.

(9) Ondje neće biti lava,
niti ћe opaka zvijer na nj dolaziti;
oni se ondje neće naći,
nego ћe otkupljenik tamo hoditi,

(10) i vratit ћe se otkupljenici Jahvini
i doći u Cion radosno kličući,
s vječnim veseljem na čelima.
Radost ћe ih i veselje stići,
a tuga ћe i uzdas iščeznuti.

Sanheribova najezda

36 A četrnaeste godine vladavine kralja Hezekije asirski kralj Sanherib navali na sve utvrđene gradove Juhudine i osvoji ih. (2) I posla asirski kralj Rabšakeha⁴⁵ iz Lakiša sa silnom vojskom kralju Hezekiji u Jerusalem. Rabšakeh stade kod vodovoda Gornjeg jezerceta na putu u Peracovo polje. (3) Tad iziđoše pred nj Hilkijahov sin Eliakim, koji je upravljao dvorom, kraljevski tajnik Šebna i bilježnik Joah, sin Asafov. (4) Onda im viši zapovjednik reče: "Kažite sad Hezekiji: Ovako veli veliki kralj, kralj asirski: 'Kakvo to pouzdanje imaš?' (5) Ja velim: Tvoj su savjet i snaga za rat samo prazne riječi. U koga se to sad uzdaš pa si se pobunio protiv mene? (6) Eto, oslanjaš se na stajluku ove trske polomljene – na Egipat – koja, ako se čovjek na nju nasloni, prodire u dlan njegov i probada ga. Takav je faraon, kralj egipatski, svima koji se na nj oslanjaju. (7) A ako mi kažete: Mi se uzdamo u Jahvu, Boga svog – zar nije on onaj čije je uzvisine i čije je žrtvenike Hezekija uklonio i rekao Jehudi i Jerusalemu: Klanjajte se pred ovim

⁴⁵ Rabšakeh – glavni savjetnik.

žrtvenikom? (8) Zato sad dođi, pogodi se s mojim gospodarom, kraljem asirskim, a ja će ti dati dvije hiljade konja ako mogneš na njih jahače posaditi. (9) Kako onda možeš odbiti jednog časnika koji je od najmanjih slugu gospodara moga i uzdati se da će ti Egipat dati kola i konjanike? (10) Jesam li se ja sad popeo bez Jahvina odobrenja da napadnem ovu zemlju i uništим je? Jahve mi je rekao: Kreni gore na tu zemlju i uništi je.”

(11) Tad Eliakim, Šebna i Joah rekoše Rabšakehu: “Govori sad sa slugama svojim aramejski, jer ga mi razumijemo, a ne govori s nama jehudski pred ljudima koji su na zidinama.”

(12) Ali Rabšakeh im reče: “Je li me gospodar moj poslao da samo gospodaru vašem i vama prenesem ove riječi, a ne i ljudima što sjede na zidinama, koji su osuđeni da jedu nečist svoju i piju mokraću svoju s vama?” (13) Onda se Rabšakeh uspravi i glasno povika na jehudskome: “Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskoga. (14) Ovako veli kralj: ‘Ne dajte Hezekiji da vas vara, jer vas on neće moći izbaviti. (15) Ne dajte Hezekiji ni da vas navede da se uzdare u Jahvu kad kaže: Jahve će nas sigurno izbaviti, a ovaj se grad neće predati u ruke kralju asirskome. (16) Ne slušajte Hezekiju, jer ovako veli kralj asirski: Sklopite mir sa mnom i izidite preda me, pa neka svako jede sa svoje loze i svoje smokve i neka piye vode iz svoje čatrnce, (17) dok ja ne dođem i ne odvedem vas u zemlju kao što je vaša, zemlju žita i mlada vina, zemlju hljeba i vinograda. (18) I ne dajte Hezekiji da vas zavodi govoreći: Jahve će nas izbaviti. Je li ijedan bog na-rodā izbavio zemlju svoju iz ruke kralja asirskoga?

(19) Gdje su bogovi hamatski i arpadski? Gdje su bogovi sefarvajimski? Jesu li oni izbavili Samariju iz ruke moje? (20) Koji su među svim bogovima tih zemalja izbavili zemlju svoju iz ruke moje, pa da Jahve iz ruke moje izbavi Jerusalem?”

(21) Ali narod je šutio i nije mu odgovorio ni riječi jer je kraljeva zapovijed bila: “Ne odgovarajte mu.”

(22) Potom Eliakim, sin Hilkijin, koji je upravljao dvorom, tajnik Šebna i bilježnik Joah, sin Asafov, dodoše Hezekiji poderanih haljina i prenesoše mu riječi Rabšakeha.

Hezekija moli Izaiju za pomoć

37 Kad kralj Hezekija ču za to, razdrije haljine svoje, obuče kostrijet i ode u kuću Jahvinu. (2) Potom posla Eliakima, koji je upravljao dvo-

rom, tajnika Šebnu i svećeničke starješine, odjevene u kostrijet, proroku Izajiju, sinu Amocovu. (3) Oni mu rekoše: “Ovako veli Hezekija: ‘Ovo je dan nevolje, kazne i rugla, jer djeca prispješe do rođenja, ali nema snage da se rode. (4) Možda će Jahve, Bog tvoj, čuti riječi Rabšakeha, koga je gospodar njegov, kralj asirski, poslao da uvrijedi Boga živoga, pa će Jahve, Bog tvoj, osudititi riječi koje je čuo. Zato se pomoli za ostatak koji je preostao.’”

(5) Tako sluge kralja Hezekije dođoše Izajiji. (6) Izajija im reče: “Ovako kažite gospodaru svome: Ovako veli Jahve: ‘Ne boj se riječi što si ih čuo, kojima su sluge asirskoga kralja hulile na me. (7) Gle, ja ču u njega duh udahnuti, pa će on jednu glasinu čuti i u zemlju se svoju vratiti. I ja ču učiniti da on padne od mača u zemlji svojoj.’”

(8) Potom se Rabšakeh vrati i nađe kralja asirskoga kako se bori protiv Libne, jer bješe čuo da je kralj bio napustio Lakiš. (9) Kad je kralj čuo da o Tirhaku, kralju kuškome⁴⁶, govore: “Gle, izišao je da se bori protiv tebe”, kad je to čuo, poslao je glasnike Hezekiji s riječima: (10) “Ovako kažite Hezekiji, kralju Jehudinom: Neka te Bog tvoj, u kojeg se uzdaš, ne zavede riječima: ‘Jerusalem neće pasti u ruke kralju asirskome.’ (11) Gle, ti si čuo šta su asirski kraljevi učinili sa zemljama svim, potpuno ih uništiviši. Pa hoćeš li ti biti pošteđen? (12) Jesu li bogovi onih naroda koje su očevi moji zatrli njih spasili: Gozance, Harance, Recefci i Edence u Telasaru? (13) Gdje je kralj Hamata, kralj Arpada, kralj grada Sefarvajima, Hene i Ive?”

Hezekijina molitva u hramu

(14) Tad Hezekija uze pismo iz ruku glasnika te ga pročita, i ode u kuću Jahvinu pa ga razvi pred Jahvom. (15) Hezekija se pomoli Jahvi i reče: (16) “O Jahve nad vojskama, Bože Israilov, koji si ustoličen nad kerubinima, ti si Bog, samo ti, svih kraljevstava na zemlji. Ti si nebo i zemlju stvorio. (17) Prikloni uho svoje, o Jahve, i čuj; otvori oči svoje, o Jahve nad vojskama, i vidi; i poslušaj riječi koje je Sanherib poručio da uvrijedi Boga živoga. (18) Uistinu su, o Jahve, asirski kraljevi uništili sve ove narode i zemlje njihove (19) i pobacali im bogove u vatru, jer to nisu bili bogovi, nego djelo ljudskih ruku, od drveta i kamena. Zato su ih uništili. (20) Sad, o Jahve, Bože naš, molim te, izbavi nas iz ruke

⁴⁶ Ili etiopskom.

njegove, da sva kraljevstva na zemlji spoznaju da si samo ti, o Jahve, Bog."

Bog odgovara preko Izaije

(21) Onda Izaija, sin Amocov, poruči Hezekiji: "Ovako veli Jahve, Bog Israilov: Zato što si mi se molio zbog Sanheriba, kralja asirskoga, (22) ovo je riječ što ju je Jahve progovorio protiv njega:

Prezrela te i narugala ti se

djevica, kći cionska;

mahala je glavom za tobom

kći jerusalemska!

(23) Kome si se rugao i na kog hulio?

I na koga si digao glas svoj

i oholo podigao oči svoje?

Na Sveca Israilova!

(24) Po glasnicima svojim vrijedao si Gospoda, i govorio: 'S mnogo svojih kola popeh se na visine gorske, na najviše vrhove libanonske; i posjekoh mu kedrove visoke i čemprese najbolje. I dosegoh mu vrh najviši, njegovu šumu najgušću.

(25) Kopao sam bunareve i pio vode, i tabanima stopala svojih isušio sve vodotoke egipatske.'

(26) Zar nisi čuo?

Davno sam to učinio;

od davnina sam to smišljao.

Sad učinih da se desi to,

da ti prevoriš gradove utvrđene u razvaline.

(27) Zato stanovnici njihovi ne imahu dovoljno snage, bijahu potišteni i posramljeni; bijahu kao poljsko bilje i kao zelenilo, kao trava na vrhovima kuća, spržena prije negoli i uzraste.

(28) Ali znadem ja kad se dižeš i sjedaš ti, i kad izlaziš i kad ulaziš, i kad bjesniš na me.

(29) Zato što bjesniš na me, i što je obijest tvoja doprla do ušiju mojih, ja ču staviti kuku svoju na nos tvoj, i uzde svoje u žvale tvoje, i vratit ču te putem kojim si došao.

(30) Neka ti onda ovo bude znak, [o Hezekija]: ove ćeš godine jesti što samo uzraste, druge godine

ono što iz toga nikne, a treće godine sijte, žanjite, sadite vinograde i jedite plod njihov. (31) Ostatak koji preživi iz kuće Jehudine opet će puštati žile u dubinu i nositi plod u visinu. (32) Jer iz Jerusalema će ostatak izići, a s gore Cionske preživjeli. Revnost Jahvina to će izvesti.

(33) Zato Jahve ovako veli o kralju asirskome: On u ovaj grad neće ući i ondje strijelu odapeti, i on neće doći pred nj sa štitom niti će nasip za opsadu dići. (34) Putem kojim je došao, istim će se i vratiti, i u ovaj grad neće ući, Jahve očituje, (35) jer ja ču braniti ovaj grad da ga spasim zarad sebe i zarad služe svoga Davida."

Poraz i uništenje kralja Sanheriba

(36) Potom anđeo Jahvin izide i pobi stotinu osamdeset i pet hiljada ljudi u taboru asirskome; i kad ljudi ujutro poraniše, gle, svi bijahu mrtvi.

(37) Zato asirski kralj Sanherib ode i vrati se u Niniv te ostade da ondje živi. (38) Desi se, dok se klanjao u kući boga svoga Nisroka, da ga sinovi njegovi Adramelek i Šarezer ubiše mačem i pobegoše u zemlju araratsku. A na njegovo kraljevsko mjesto zasjede sin njegov Esarhadon.

Hezekijina bolest i ozdravljenje

38 U tim se danima Hezekija smrtno razbojje. I dođe mu prorok Izaija, sin Amocov, te mu reče: "Ovako veli Jahve: Uredi kuću svoju, jer ćeš umrijeti, i nećeš živ ostati."

(2) Tad se Hezekija okrenu licem zidu te se pomoli Jahvi (3) i reče: "Sjeti se sad, o Jahve, preklinjem te, kako sam pred tobom vjerno i svim srcem hodio i činio ono što je dobro u očima tvojim." I Hezekija gorko zaplaka.

(4) Potom dođe riječ Jahvina Izajji: (5) "Idi i kaži Hezekiji: Ovako veli Jahve, Bog oca tvoga Davida: Čuo sam molitvu tvoju, video sam suze tvoje; evo, ja ču dodati vijeku tvome petnaest godina (6) i izbavit ču tebe i grad ovaj iz ruke kralja asirskoga; i branit ču grad ovaj."

(7) "Ovo će ti biti znak od Jahve da će Jahve učiniti ono što je rekao: (8) Gle, ja ču učiniti da se sjena koja se spustila sa suncem po Ahazovu sunčanome satu vrati deset stupnjeva." Tako se sunčeva sjena vrati deset stupnjeva koje je bila prešla na sunčanome satu.⁴⁷

⁴⁷ U to je vrijeme sunčani sat bio u obliku stepenica.

Hezekijina pjesma

- (9) Pjesma Hezekije, kralja Jehude, nakon što je bio bolestan pa ozdravio:
- (10) Rekoh: "Na sredini svoga vijeka moram ući na kapije šeolske; hoće da mi se uskrati ostatak godina mojih."
- (11) Rekoh: "Više neću vidjeti Jahvu, Jahvu u zemlji živih; više neću vidjeti nikoga od stanovnika ovoga svijeta.
- (12) Kao čador pastirski moje je obitavalište razoren i uklonjeno od mene; kao tkalac svoj sam život namotao. On me otkida od stana; dan i noć ti me upropoštavaš.
- (13) Strpljivo sam čekao do zore. Kao lav – tako on mrska sve kosti moje, dan i noć ti me upropoštavaš.
- (14) Kao lasta, kao ždral, tako ja cvrkućem; kao golubica jecam; oči mi sjetno gledaju u visine; o Gospode, potlačen sam, budi sigurnost moja.
- (15) Šta da kažem? Ta on mi je progovorio i sam je to učinio; ja ču ponizno hoditi naokolo sav svoj vijek zbog gorčine u duši svojoj.
- (16) O Gospode, po tome ljudi žive, i u svemu je tome život duha mog; o, ozdravi me i u životu ostavi me!
- (17) Eto, za svoje dobro veliku sam gorčinu okusio; ti si onaj koji je sačuvao moju dušu od jame propasti, jer si sve moje grijeha za leđa bacio.
- (18) Ta ne može ti Šeol zahvaliti, smrt te ne može slaviti; oni koji silaze u jamu ne mogu se nadati tvojoj vjernosti.
- (19) Živi, samo živi su ti koji ti zahvaljuju kao ja danas; otac kazuje svojim sinovima o tvojoj vjernosti.
- (20) Jahve će me doista spasiti; zato ćemo pjevati pjesme uz strunaste svirale sve dane svoga života u kući Jahvinog."
- (21) A Izaija bješe rekao: "Neka uzmu oblog od smokava i priviju ga na čir, i on će ozdraviti."
- (22) Tad je Hezekija upitao: "Koji će biti znak da ču ja u kući Jahvinu uzići?"

Hezekijina nerazboritost

39 U to vrijeme Merodak-Baladan, sin Baladanov, kralj babilonski, posla Hezekiji pi-

sma i dar jer bješe čuo da se razbolio i ozdravio. (2) Hezekija toplo primi poslanice i pokaza im svu svoju riznicu: srebro i zlato i mirođje i skupocjeno ulje i cijelu oružarnicu i sve što se našlo u spremištima njegovim. Ne bješe ničega u dvoru Hezekijinu ni na svem njegovu imanju da im on to ne pokaza. (3) Tad prorok Izaija dode kralju Hezekiji i upita ga: "Šta su oni ljudi rekli i odakle su ti došli?" A Hezekija odgovori: "Došli su mi iz zemlje daleke, iz Babilona."

(4) Izaija upita: "Šta su vidjeli u dvoru tvome?" A Hezekija odgovori: "Vidjeli su sve što je u dvoru mome, nema ničega u spremištima mojim što im nisam pokazao."

(5) Tad Izaija reče Hezekiji: "Čuj riječ Jahve nad vojskama: (6) 'Gle, dolaze dani kad će sve što je u dvoru tvome i sve što su očevi tvoji do dana današnjeg u spremište nakupili biti odneseno u Babilon; ništa neće ostati', veli Jahve. (7) 'Neki od sinova tvojih, što će od tebe poteći, koji će ti se roditi, odvedeni će biti i postat će uškopljenici na dvoru kralja babilonskoga.'"

(8) Tad Hezekija reče Izaiji: "Dobra je riječ Jahvina što si je progovorio", jer on pomisli: "Ta bit će mira i sigurnosti za života moga."

Bog tješi svoj narod

40 "Tješite, o tješite moj narod!", govori vaš Bog.

(2) "Govorite blago Jerusalemu, i vičite mu da se završilo ropstvo njegovo, da je okajana opaćina njegova, jer je dobio od Jahvine ruke dvostruko za sve grijeha svoje."

(3) Glas jednoga viče:

"U pustinji pripremite put Jahvi; poravnajte Bogu našem drum u pustoši.

(4) Neka se digne svaka dolina, a svaka gora i brdo neka se spuste, i neka neravno tlo postane ravnica, a krševit prostor široka dolina.

(5) Tad će se objaviti slava Jahvina, i vidjet će je svi ljudi zajedno, jer usta su Jahvina progovorila."

(6) Glas govori: "Viči!"

Ja tad rekoh: "Šta da vičem?"

Svi su ljudi kao trava, i sva slava njihova – kao poljsko cvijeće.

(7) Trava sahne, cvijet vehrne,

kad dah Jahvin preko njih zaruše;
zaciјelo je narod trava.

(8) Trava sahne, cvijet vehne,
ali riječ našega Boga dovijeka ostaje.

(9) Uspni se na visoku goru,
o Cione, glasniče radosti,
podigni snažno glas svoj,
o Jerusaleme, glasniče radosti;
podigni ga, ne boj se.

Kaži gradovima Jehudinim:
“Evo Boga vašega!”

(10) Gle, Gospod Jahve dolazi u moći,
s rukom svojom što vlada.

Gle, nagrada je njegova kod njega
i naknada njegova pred njim.

(11) Kao pastir on će stado svoje čuvati,
u ruku će svoju janje okupiti
i u naručju ih svome nositi;

on će ovce dojilice blago voditi.

(12) Ko je šakom vode izmjerio
i pedljem nebesa premjerio
i mjeru prahu zemljanom utvrđio
i planine na tereziji izvagao,
a brda na kantaru?

(13) Ko je upravio duh Jahvin
ili ga kao savjetnik njegov uputio?

(14) S kim se on posavjetovao da ga prosvijetli?
I ko ga je naučio pravom putu i naučio ga znanju
i pokazao mu put razuma?

(15) Gle, narodi su kao kap iz kabla,
i na njih se gleda kao na trun prašine na vagi;
gle, on diže otoke kao sitnu prašinu.

(16) Ni Libanon nije dovoljan da gori
niti njegove zvijeri za žrtvu paljenicu.

(17) Pred njim su svi narodi kao ništa,
oni su njemu ništavni i bezvrijedni.

(18) Koga čete onda nalik Bogu smatrati?
Ili kakav čete lik s njim usporediti?

(19) Klesan lik majstor oblikuje,
zlatar ga pozlaćuje,
a srebrar srebrenе lančiće izrađuje.

(20) Onaj koji je presiromašan za takav prinos
bira drvo koje ne truhne;
on traži sebi vješta majstora

da napravi klesan lik koji se neće prevrnuti.

(21) Zar ne znate? Zar niste čuli?

Zar vam nije od početka objavljeno?

Zar niste shvatili od polaganja temelja Zemlji?

(22) On je taj koji sjedi nad krugom zemaljskim

čiji su stanovnici kao skakavci,
koji razastire nebesa kao zastor
i razapinje ih kao čador za stanovanje,
(23) on koji uništava vladare,
koji suce zemaljske čini beznačajnim.

(24) Tek što su posađeni,
tek što su posijani,
tek što im stabljika u zemlju korijen pusti,
a on na njih puhne, te oni usahnu,
i oluja ih odnese kao strnjiku.

(25) “S kim čete me onda usporediti
da mu budem ravan?”, veli Sveti.

(26) Podignite pogled
pa vidite ko je stvorio zvijezde ove,
onaj koji izvodi njihovu vojsku jednu po jednu,
on ih sve zove po imenu;
zbog veličine njegove sile i snage moći njegove
niko od njih ne nedostaje.

(27) Zašto kažeš, o Jakove, i tvrdiš, o Israile:
“Moj put skriven je Jahvi,
a pravdu koja me zapada Bog moj ne opaža”?

(28) Zar ne znaš? Zar nisi čuo?
Vječni Bog, Jahve, Stvoritelj krajeva zemaljskih
ne iscrpljuje se i ne umara.
Njegov je razum nedokućiv.

(29) On daje snagu iscrpljenom,
a povećava snagu nemoćnom.

(30) Pa i mladići se iscrpljuju i umaraju,
i momci baš posrću i padaju,

(31) ali oni što se uzdaju u Jahvu
dobit će novu snagu;
vinut će se kao orlovi,
trčat će, i neće se umarati,
hodit će, i neće se iscrpljivati.

Ohrabrenje Israيلu

41 Slušajte me mukom, otoci,
i neka narodi obnove snagu svoju;
neka istupe, onda neka progovore;
pristupimo zajedno radi suda.

(2) “Ko potaknu onoga s istoka
koga pobjeda prati na svakom koraku?
On mu izručuje narode
i podjarmljuje kraljeve.

On ih u prah pretvara mačem svojim,
u pljevu gonjenu vjetrom lukom svojim.

(3) On ih goni, nastavljući sigurno,
putem kojim mu noge prije nisu hodile.
(4) Ko to obavi i izvrši,

dozivajući naraštaje od početka?

‘Ja, Jahve, prvi sam i s posljednjim. Ja sam on.’”

(5) Otoči su vidjeli i boje se;
krajevi zemlje dršću;

oni se primakoše i dodoše.

(6) Svako pomaže bližnjemu svom

i govori bratu svom: “Budi jak!”

(7) Tako majstor hrabri talioničara,
onaj koji ravna čekićem onoga koji kuje na nakovnju,
govoreći o spajjanju: “Dobro je”;
i čavlima kip pričvršćuje
da se ne prevali.

(8) “Ali ti, Israile, slugo moja,
Jakove, koga sam odabrao,
potomče Abrahama, prijatelja moga,

(9) ti, koga uzeh s krajeva zemlje,

i pozvah iz zakutaka najdaljih,

i rekoh ti: Ti si sluga moj,

ja sam te odabrao i nisam te odbacio.

(10) Ne boj se, jer ja sam s tobom;
ne obaziri se uz nemireno, jer ja sam Bog tvoj.

Ja ču te ojačati, zacijelo ču ti pomoći,
zacijelo ču te poduprijeti svojom pobjedničkom
desnicom.

(11) Gle, svi koji se budu srdili na te bit će posramljeni i uvrijeđeni;

oni koji ti se budu protivili bit će kao ništa i izginut će.

(12) Ti ćeš tražiti one koji se svađaju s tobom, ali ih nećeš naći,

oni koji budu protiv tebe ratovali bit će kao ništa i neće ih biti.

(13) Jer ja sam Jahve, Bog tvoj, koji podupire desnicu tvoju,

koji ti kaže: Ne boj se, ja ču ti pomoći.

(14) Ne boj se, crviču Jakove, ličinko Israile;
ja ču ti pomoći”, očituje Jahve, “a Otkupitelj je tvoj
Sveti Israilov.

(15) Gle, ja sam te učinio novom i oštrom mlatilicom s dvostrukim šiljcima;

ti ćeš mlatiti gore i satirati ih,
i pretvarat ćeš brda u pljevu.

(16) Ti ćeš ih vijati, i vjetar će ih odnositi,
i oluja će ih raspršiti;

a ti ćeš se radovati Jahvi,

dičit ćeš se Svetim Israilovim.

(17) Siromah i nevoljnici traže vodu, ali je nema,
i jezik im se sasuo od žedi;

ja, Jahve, sam ču im se odazvati,
kao Bog Israilov neću ih napustiti.

(18) Ja ču pustiti rijeke na golum uzvisinama
i izvore usred dolina;

pustinju ču pretvoriti u jezerce
a suhu zemlju u vrela.

(19) Posadit ču kedar u pustinji,
bagrem, mirtu i maslinu;

posadit ču smrek u pustoši
sa šimširom i čempresom,

(20) da ljudi vide i poznaju,
te razmisle i proniknu,

da je to ruka Jahvina učinila,
i da je to Sveti Israilov stvorio.

(21) Iznesite slučaj svoj, veli Jahve.
Predočite dokaze svoje,
veli Kralj Jakovljev.”

(22) Neka iznesu na vidjelo i objave nam šta će se
zbiti;

objavite događaje prijašnje,
da mi o njima razmislimo i njihov ishod doznamo.

Ili nam navijestite šta će biti;

(23) objavite nam šta će poslijе biti,
da znademo da ste vi bogovi;

zbilja, učinite dobro ili zlo, da se mi uz nemireno
obaziremo i strahuјemo zajedno.

(24) Gle, vi ste ništa,
i vaše djelo ništa ne vrijedi;

onaj koji vas izabere gnušoba je.

(25) “Ja potaknuh jednog sa sjevera, i on dođe;
od izlaska sunca on će dozivati ime moje;

i gazit će vladare kao žbuku,
baš kao što lončar gazi glinu.”

(26) Ko je to objavio od početka, pa da znamo?
Ili od prijašnjih vremena, pa da kažemo: “Ima pravo.”

Doista, nije bilo nikoga ko je objavio,
doista, nije bilo nikoga ko je navijestio,

doista, nije bilo nikoga ko je čuo vaše riječi.

(27) “Prije rekoh Cionu: ‘Gle, evo ih.’

I Jerusalemu: ‘Poslat ču glasnika radosti.’

(28) Ali kad pogledam, nikoga nema,
i nema među njima savjetnika

koji je kadar da odgovori kad ja upitam.

(29) Gle, svi su oni ništa;
djela su njihova bezvrijedna,

njihovi su liveni likovi vjetar i ispraznost.

Božije obećanje služi svome

42 Evo sluge mojega, kojeg ja podupirem,
izabranika mojega, kojim sam ja zadovoljan.
Ja ču izliti duh svoj na njega,

i on će donijeti pravdu pucima.

(2) On neće vikati ni galamu dizati,
niti će glasa na ulici puštati.

(3) Zgnječenu trsku neće lomiti
niti će fitilj što tinja gasiti;
pravdu će vjerno donositi.

(4) On neće biti obeshrabren i utučen
dok ne uspostavi pravdu na zemlji;
i otoci će iščekivati uputu njegovu.”

(5) Ovako veli Bog, Jahve,
koji stvori nebesa te ih razastrije,
koji prostrije zemlju i bilje njeni,
koji daje dah ljudima na njoj
i duh onima koji hode po njoj:

(6) “Ja sam Jahve, ja sam te pozvao u pravednost,
i ja ču te držati za ruku i čuvati te,
i ja ču učiniti da budeš savez narodu,

svjetlost poganim,

(7) da otvorиш oči slijepu,
da izvedeš sužnje iz tamnice
i one što sjede u tami iz zatvora.

(8) Ja sam Jahve, to je ime moje;
neću dati svoju slavu drugome
niti svoju hvalu likovima klesanim.

(9) Eto, zbiše se događaji prijašnji,
sad nove događaje ja objavljujem;
prije nego što nastanu, ja vam ih obznanjujem.”

Novi hvalospjev

(10) Pjevajte Jahvi pjesmu novu,
njegovu hvalu s kraja zemlje,
vi što silazite do mora, i sve što je u njemu,
otoci i oni koji obitavaju na njima!

(11) Neka dignu glas pustinja i gradovi njeni,
naselja gdje prebivaju Kedarci.
Neka stanovnici Sele glasno zapjevaju,

neka kliču od radosti s vrhova gorskih.

(12) Neka slave Jahvu
i očituju njegovu hvalu po otocima.

(13) Jahve će izići kao ratnik,
on će revnost svoju pobuditi kao bojovnik.
On će kliknuti, hoće, dići će bojni poklik.
On će prevladati dušmane svoje.

Bog obećava pomoć

(14) “Dugo sam šutio,
mirovao sam i obuzdavao se.
Sad ču kao žena u porodajnim mukama jecati,
zadihat ču se i dahtati.

(15) Opustošit ču gore i brda
i učiniti da uvehne sve bilje njihovo;
rijekе ču pretvoriti u kopno,
a jezerca ču isušiti.

(16) Vodit ču slijepce putem koji ne poznaju,
stazama koje znaju ja ču ih povesti.
Tamu ču pred njima pretvoriti u svjetlost
a krševita mjesta u ravnice.

Eto šta ču ja učiniti,
i neću ih ostaviti.”

(17) Bit će odbačeni i potpuno posramljeni
oni koji se budu uzdali u kumire,
koji budu gorovili livenim likovima:
“Vi ste naši bogovi.”

(18) Čujte, gluhi!

I pogledajte, slijepi, da vidite!

(19) Ko je slijep nego sluga moj,
ili tako gluhi kao glasnik moj koga šaljem?
Ko je tako slijep kao onaj koji mi se obavezao,
ili tako slijep kao sluga Jahvin?

(20) Vidio si mnoge stvari, ali ih nisi promatrao;
uši su ti otvorene, ali ni na jedno ne čuješ.

(21) Zarad njegove pravednosti Jahvi bi draga
da uzvisi i proslavi uputu svoju.

(22) Ali ovo je narod opljenjen i opljačkan;
svi su u jame uhvaćeni,
ili su bačeni u tamnice.

Postali su lovina, a niko da izbavi,
i plijen, a niko da kaže: “Vrati ih!”

(23) Ko će od vas ovo čuti?

Ko će poslije paziti i slušati?

(24) Ko je izručio Jakova u plijen i Israila razbojnicima?

Ne bješe li to Jahve, o koga smo se mi ogriješili,
i čijim putevima oni ne htjedoše hoditi,
i čijoj se uputi ne pokoravahu?

(25) Zato on izli na Israila žestinu gnjeva svog
i strahote boja,
te ga zavi plamenom odasvud,
ali on to ne shvati;
i spali ga, ali se on ne osvrnu.

Israilovo izbavljenje

43 Ali sad, ovako veli Jahve, stvoritelj tvoj, Jakov,
i onaj koji te je sazdao, Israile:
“Ne boj se, jer sam te ja izbavio;
zovnu sam te imenom; ti si moj!

(2) Kad budeš prolazio preko voda, ja će biti s tobom,
i preko rijeke, neće te preplaviti.
Kad budeš hodio kroz vatru, nećeš izgorjeti,
niti će te plamen spaliti.
(3) Jer ja sam Jahve, Bog tvoj,
Sveti Israilov, spasitelj tvoj;
ja sam dao Egipat kao twoju otkupninu,
Kuš i Sebu umjesto tebe.
(4) Zato što si ti dragocjen u očima mojim,
cijenjen si i ja te volim,
dat će druge ljude umjesto tebe i druge narode za
život tvoj.
(5) Ne boj se, jer ja sam s tobom;
ja ču ti dovesti potomstvo s istoka,
i sabrat ču te sa zapada.
(6) Reći ču sjeveru: Predaj ih!,
a jugu: Ne zadržavaj ih!
Dovedi sinove moje izdaleka
i kćeri moje s krajeva zemaljskih,
(7) svakoga ko se zove imenom mojim,
i koga sam zarad slave svoje stvorio,
koga sam sazdao i koga sam načinio.”

Israel je svjedok Božiji

(8) Izvedi narod koji je slijep, iako oči ima,
i gluh, iako uši ima.
(9) Neka se puci saberu
i narodi okupe.
Ko to od njih može očitovati
i obznaniti nam događaje prijašnje?
Neka dovedu svjedoke svoje da dokažu da su imali
pravo,
pa da drugi čuju i kažu: “Istina je.”
(10) “Vi ste svjedoci moji”, veli Jahve,
“i sluga moj kojeg sam odabrao,
da znadete i vjerujete mi,
i shvatite da sam ja on.
Prije mene nijedan bog nije načinjen bio,
niti će poslje mene biti.
(11) Ja sam, baš ja, Jahve,
i osim mene spasitelja nema.
(12) Ja sam objavio i spasio i navijestio,
a među vama nije bilo tuđega boga;
zato ste vi svjedoci moji”, veli Jahve,
“i ja sam Bog.
(13) I od vječnosti ja sam on,
i niko nije kadar da izbavi iz ruke moje;
ja činim, pa ko to može izmjeniti?”

Babilon će biti uništen

(14) Ovako veli Jahve, vaš otkupitelj, Sveti Israilov:
“Radi vas poslat ču u Babilon,
polomit ču sve kapije,
i Kaldejci će kukati, neće više klicati.
(15) Ja sam Jahve, Sveti vaš,
stvoritelj Israilov, kralj vaš!”

Čudesna novog Izlaska

(16) Ovako veli Jahve,
koji pravi put preko mora
i stazu preko silnih voda,
(17) koji izvodi kola i konja,
vojsku i junaka –
oni će zajedno leći i neće više ustati;
ugasiše se i utruňe kao fitilj:
(18) “Ne sjećajte se događaja prijašnjih
niti razmišljajte o djelima prošlim.
(19) Evo, ja ču učiniti nešto novo,
sad će nastati;
zar ne opažate?
Ja ču u pustinji put pružiti,
rijeke u pustari.
(20) Poljske će me zvijeri veličati,
šakali i nojevi,
jer sam doveo vodu u pustinju
i rijeke u pustaru,
da napojim odabrani narod svoj,
(21) narod koji sam sebi načinio
da očituje hvalu moju.

Israel je nezahvalan

(22) Ali me ti nisi dozivao, o Jakove,
i ti si se umorio od mene, o Israile.
(23) Nisi mi prinosio ovce za žrtve paljenice
niti si me slavio žrtvama svojim.
Ja te nisam teretio žrtvama žitnim
niti te umarao tamjanom.
(24) Ti mi nisi kupovao novcem trsku slatku
niti si me sitio salom svojih žrtava,
nego si me teretio svojim grijesima,
umarao me svojim opaćinama.
(25) Ja, baš ja, onaj sam koji briše tvoje prijestupe
zarad sebe,
i neću pamtitи grijehе tvoje.
(26) Podsjeti me, raspravljajmo zajedno o našem
slučaju;
iznesi svoju parnicu da bi se dokazalo da si u pravu.

- (27) Tvoj je prvi otac zgriješio,
i tvoji su se predstavnici ogriješili prema meni.
(28) Zato ču ja sramoti izvrgavati prvake svetišta,
i predat ču Jakova propasti, a Israila poruzi.

Blagoslov Israila

- 44** Ali čuj sad, o Jakove, slugo moja,
i Israile, koga sam odabral:
(2) ovako veli Jahve, koji te je stvorio,
i koji te sazdao u utrobi, i koji će ti pomoći:
Ne boj se, o Jakove, slugo moja,
i ti Ješurune, koga sam odabral.
(3) Jer ja ču izliti vodu na zemlju žednu
i potoke po suhome tlu;
ja ču izliti svoj duh na potomstvo tvoje
i svoj blagoslov na potomke tvoje,
(4) i oni će niknuti kao polja trave,
kao topole kraj potoka.
(5) Neko će reći: 'Ja sam Jahvin,'
a drugi će se zvati imenom Jakovljevim,
neko će opet napisati na svojoj ruci: 'Pripada Jahvi',
i nadjenut će sebi ime Israillovo.
(6) Ovako veli Jahve, kralj Israilov
i otkupitelj njegov, Jahve nad vojskama:
Ja sam prvi, i ja sam posljednji,
i nema Boga osim mene.
(7) Ko je od vječnosti otkrio šta će doći?
Neka nam on objavi šta će se zbiti.
I neka im objave šta će doći
i događaje koji će se zbiti.
(8) Ne držcite i ne bojte se!
Nisam li vam to odavno navijestio i objavio?
A vi ste mi svjedoci.
Ima li boga osim mene,
i ima li druge Stijene?
Ja ne znam ni za jednu."

Zabluda idolopoklonstva

- (9) Oni što prave klesani lik svi su ništavni, i njihove su dragocjenosti bezvrijedne; čak svjedoci njihovi ne vide i ne znaju, pa će se posramiti. (10) Ko je oblikoval bogu ili izlio liven lik a da kakvu korist ne traži? (11) Gle, svi će se prijatelji njegovi posramiti, jer izradivači su samo ljudi. Neka se svi okupe, neka ustanu. Vi ćete drhtati i zajedno se posramiti.
(12) Čovjek oblikuje od gvožđa sjećivo i radi svoj posao na ugljenu, dajući mu⁴⁸ oblik čekićima, i

obrađuje ga svojom snažnom rukom. On i ogladni, te ga snaga izdaje; vode ne piće i iscrpljen postaje.

(13) Drugi oblikuje drvo, pruža vrpcu za mjerenje, ocrтava ga kredom. Blanjom ga obrađuje i ocrтava ga šestarom, i oblikuje ga u čovječijem liku, u ljepoti ljudskoj, da stoji u hramu. (14) Doista, posjekao je sebi kedrove i uzeo crniku ili hrast pa ga uzgaja sebi među drvećem šumskim. Posadio bor, te on od kiše raste. (15) Potom ga čovjek loži, te uzima jedan od njih i grije se, i loži vatru da hljeb ispeče. Tad on pravi i boga pa mu se klanja; pravi od njega klesan lik pa pred njim ničice pada. (16) Polovinu naloži; nad tom polovinom prži meso, jede ga i siti se. I još se grije i govori: "Ah, toplo mi je, vidim šta je vatra." (17) Ali od ostatka pravi boga, svoj lik klesani. Pred njim ničice pada i klanja se; još mu se moli i govori: "Izbavi me, jer ti si bog moj."

(18) Oni ne znaju niti razumiju, jer su im oči zamazane, pa ne vide, i srca, pa ne shvaćaju. (19) Niko se ne sjeća, niti ima znanja ili razuma da kaže: "Polovinu sam naložio i ispekao hljeb na ugljenu. Ispekao sam meso i pojeo ga. Zar ču onda od ostatka gnušobu načiniti, zar ču pred komadom drveta ničice padati?" (20) On se hrani pepelom; zavedeno srce svratilo ga je s puta, te se on ne može izbaviti ni reći: "Zar u mojoj desnici nije laž?"

Bog prašta i iskupljuje

- (21) "Sjeti se toga, Jakove,
i Israile, jer ti si sluga moj;
ja sam te stvorio, ti si mi sluga,
o Israile, tebe neću zaboraviti.
(22) Rastjerao sam prijestupe tvoje kao oblak gust
i grijehe tvoje kao maglu gustu.
Vrati mi se, jer sam te ja otkupio."
(23) Kličite od radosti, nebesa, jer Jahve je to učinio!
Radosno kličite, nizine zemaljske,
prolomite se klikom radosnim, gore,
šumo i svako tvoje drvo,
jer Jahve je otkupio Jakova
i u Israill obznanjuje slavu svoju.
(24) Ovako veli Jahve, otkupitelj tvoj i onaj koji te
je sazdao u utrobi:
"Ja, Jahve, svega sam stvoritelj,
koji sam razvlači nebesa
i sam samcat razastire zemlju,
(25) koji osujećuje znakove lažnih proroka,
koji pravi bezumnike od gataru,

⁴⁸ Tj. kipu, kumiru.

koji tjera mudrace da ustuknu
i pretvara njihovo znanje u besmislicu,
(26) koji potvrđuje riječ sluge svoga
i izvršava proročanstvo svojih glasnika.
Ja sam taj koji kaže za Jerusalem: On će biti naseljen,
i za gradove Jehudine: Oni će se izgraditi.
I ja ču ruševine njihove opet podići.
(27) Ja sam taj koji kaže morskom bezdanu: Pre-
sahni!,
i ja ču ti rijeke presušiti.
(28) Ja sam taj koji kaže za Kira: On je pastir moj!
I on će ispuniti sve želje moje.
I on će reći za Jerusalem: On će izgrađen biti,
i za hram: Tvoji će temelji položeni biti.”

Proročanstvo o Kiru

45 Ovako veli Jahve Kiru, pomazaniku svome,
koga ja uzeх за desnici da potčinim na-
rode pred njim
i raspašem bokove kraljevima,
da otvorim pred njim vrata, da kapije ne budu za-
tvorene:
(2) “Ja ču pred tobom poći i poravnat ču mjesta
neravna;
razmrskat ču bronzana vrata i prosjeći njihove re-
šetke gvozdene.
(3) Ja ču ti dati blaga što su u tami
i bogatstvo iz skrovitih mjesta,
da spoznaš da sam ja,
Jahve, Bog Israilov, onaj koji te po imenu zove.
(4) Zarad sluge svoga Jakova
i Israila, izabranika svoga,
ja sam i tebe po imenu zovnuo;
dao sam ti počasni naziv
iako me ti nisi znao.
(5) Ja sam Jahve, i drugoga nema;
osim mene Boga nema;
ja ču te naoružati iako me ti nisi znao,
(6) da ljudi znaju od izlaska sunca pa do mjesta
njegova zalaska
da uza me nikoga nema.
Ja sam Jahve, i drugoga nema,
(7) onaj koji oblikuje svjetlost i stvara tminu,
daje mir i donosi nesreću;
ja sam Jahve, koji sve to čini.

Božija svevišnja moć

(8) Cijedite se, o nebesa, odozgo,
i neka iz oblaka pravednost zapljušti;

neka se zemlja širom otvori i spasenje rodi,
i pravednost sa njim izbije.
Ja, Jahve, to sam stvorio.
(9) Teško onome koji se prepire sa Stvoriteljem
svojim –
zemljani sud među suđem zemljanim!
Kaže li glina lončaru: ‘Šta radis?’,
ili ono što ti napraviš: ‘On nema ruku’⁴⁹?
(10) Teško onome koji kaže ocu: ‘Šta si rodio?’,
ili ženi: ‘Šta rađaš?’
(11) Ovako veli Jahve, Sveti Israilov i Stvoritelj njegov:
“Hoćeće li me pitati za ono što će zadesiti sinove
moje,
i izdavati mi naredbe za djela ruku mojih.
(12) Ja sam onaj koji je sazdao zemlju i stvorio čo-
vjeka na njoj.
Ja sam svojim rukama razvukao nebesa
i postrojio svu vojsku njihovu.
(13) Ja sam probudio Kira u pravednosti,
i poravnat ču mu sve puteve;
on će izgraditi grad moj i oslobođiti prognanike
moje
bez plaće i nagrade”, veli Jahve nad vojskama.
(14) Ovako veli Jahve:
“Egipatsko bogatstvo i kuška roba,
i Sabejci, stasiti ljudi,
prijeći će tebi, i bit će tvoji;
ići će za tobom, prijeći će u lancima,
i tebi se klanjati,
molit će te:
‘Zacijelo je Bog kod tebe, i nema drugoga,
drugoga Boga.’”
(15) Uistinu, ti si Bog skriveni,
o Bože Israilov, Spasitelju!
(16) Svi će se oni posramiti i još poniženi biti;
izrađivači kumira zajedno će poniženi otići.
(17) Israila je spasio Jahve
vječnim spasenjem;
vi se nećete posramiti niti dobijeka poniženi biti.
(18) Jer ovako veli Jahve, koji je stvorio nebesa
– on je Bog, koji je oblikovao zemlju i stvorio je;
on ju je učvrstio i nije je stvorio pustu,
nego ju je oblikovao za stanovanje:
“Ja sam Jahve, i drugoga nema.
(19) Ja nisam govorio u tajnosti,
u nekoj zemlji tamnoj;
ja nisam rekao potomstvu Jakovljevu:
Tražite me u pustoši;

⁴⁹ Ili *Tvoje djelo nema ručke.*

ja, Jahve, govorim pravedno,
očitujući ono što je pravo.
(20) Saberite se i dođite;
priđite zajedno, bjegunci poganski;
neznalice su oni koji naokolo nosaju svoga drve-
nog kumira
i mole se bogu koji ne može spasiti.
(21) Objavite i iznesite slučaj svoj;
zbilja, neka se zajedno savjetuju.
Ko je to navijestio od davnina?
Ko je to odavno objavio?
Nisam li ja, Jahve?
I nema drugog Boga osim mene,
pravednog Boga i spasitelja,
nema nijednog osim mene.
(22) Okrenite se meni i spasite se, svi krajevi ze-
maljski,
jer ja sam Bog, i drugoga nema.
(23) Sobom sam se zakleo,
riječ je izšla iz mojih usta u pravednosti
i neće se povući,
da će se svako koljeno meni prignuti i svaki će je-
zik na vjernost prisegnuti.
(24) Oni će govoriti za me: 'Jedino su u Jahvi pra-
vednost i snaga.'
Ljudi će mu dolaziti,
i posramit će se svi što su se na nj srdili.
(25) U Jahvi će se svi potomci Israилovi
opravdati i slavit će.

Babilonski kumiri i istinski Bog

46 Bel se duboko nakloni, Nebo se poginje;⁵⁰
njihovi kumiri natovareni su na životinje
i stoku.
Teške su stvari koje nosite,
teret iscrpljenom.
(2) Pognuše se, duboko se nakloniše zajedno;
ne mogahu spasiti tovar,
nego se i sami predadoše u sužanstvo.
(3) [Jahve reče:] "Slušajte me, kućo Jakovljeva,
sav ostatak kuće Israилove,
vi koje ja podupirem od rođenja
i nosim od utrobe.
(4) Pa i do starosti vaše ja ču ostati isti,
pa i kad osijedite, ja ču vam oslonac biti!
Ja sam vas stvorio, i ja ču vas nositi,
ja ču vas uzdržavati, i ja ču vas izbavljati.

⁵⁰ Bel, Nebo – imena babilonskih bogova.

(5) Kome biste me smatrali sličnim,
i izjednačili me i uporedili me,
da budemo slični?
(6) Oni što iz kese vade zlato
i vagaju srebro na kantaru,
unajmljuju zlatara, pa on od njega boga pravi;
oni se duboko naklanjavaju, uistinu mu se klanjavaju.
(7) Dižu ga na rame i nose;
postavljaju ga na njegovo mjesto, i on stoji.
S tog mjesta on se ne miče.
Makar mu neko zavapio, on mu se ne može odazvati;
on ga iz nevolje ne može izbaviti.
(8) Sjetite se toga i dobro upamtite,
primite to k srcu, prijestupnici.
(9) Sjetite se događaja prijašnjih, davno minulih,
jer ja sam Bog, i drugoga nema,
Bog, i niko mi sličan nije,
(10) objavljujem kraj od početka,
i od davnina događaje koji se još nisu zbili,
i govorim: 'Moja će se nakana učvrstiti,
i ja ču ispuniti sve što mi je po volji.'
(11) Zovem pticu grabljivicu s istoka,
iz zemlje daleke čovjeka koji će ispuniti nakanu
moju.
Uistinu sam ja progovorio, uistinu ču to i ispuniti.
Naumio sam, zacijelo ču to i učiniti.
(12) Slušajte me, tvrdoglavci,
koji ste daleko od pravednosti.
(13) Ja primičem pobjedu svoju, ona nije daleko,
i moje se spasenje neće odlagati.
I ja ču podariti spasenje u Cionu,
sviju slavu Israيلu.

Tužaljka za Babilonom

47 Siđi i sjedi u prašinu,
djevice, kćeri babilonska;
sjedi na tlo bez prijestolja,
kćeri kaldejska!
Jer nećeš se više zvati nježnom i osjetljivom.
(2) Uzmi žrvanj i melji brašno.
Skinji svoj veo, svuci suknju,
otkrij noge, pregazi rijeke.
(3) Golotinja će tvoja otkrivena biti,
pokazat će se i sramota tvoja;
ja ču se osvetiti i nikoga neću poštедjeti."
(4) Naš Otkupitelj, Jahve nad vojskama ime mu je,
Sveti Israيلov.
(5) "Sjedi u tišini i stupi u mrak,
kćeri kaldejska,

jer nećeš se više zvati
kraljicom kraljevstava.

(6) Bijah ljut na narod svoj,
oskvruhu baštinu svoju
i tebi ih u ruke izručih.

Ti im ne ukaza milost,
na starce si svoj teški jaram stavljala.

(7) I opet si govorila: 'Bit ču kraljica zasvagda.'
Nisi to k srcu uzelala

niti si pomisljala što bi se moglo zbiti.

(8) Onda čuj sad ovo, putena ženo,
koja živiš u sigurnosti,
koja govorиш себi:

'Ja sam, i niko drugi!'

Ja kao udovica neću sjediti,
niti ču za gubitak djece znati.'

(9) Ali ovo će te dvoje iznenada stići u jednometanu:

izgubit ćeš djecu i udovica postati.

Stići će te u punoj mjeri
pored tvog silnog vraćanja,
pored velike moći tvojih čini.

(10) Osjećala si se sigurnom u svojoj opačini i govorila:

'Niko me ne vidi,'
tvoja mudrost i znanje, oni su te zaveli,
jer si govorila себi:

'Ja sam, i niko drugi!'

(11) Ali snaći će te zlo
koje nećeš znati otjerati čarima,
i zadesit će te nesreća
koju ne možeš odvratiti;
propast koju ne možeš predvidjeti
snaći će te iznenada.

(12) I ustraj u svojim činima
i mnogim vradžbinama
oko kojih si se mučila od mladosti;

možda će ti koristiti,
možda ćeš strah izazvati.

(13) Izmoriše te mnogi savjeti;
sad neka oni koji proriču gledajući u zvijezde,
oni koji predskazuju po zvjezdama,
koji proriču po mlađacima,
neka ustanu i spase te od onoga što će te snaći.

(14) Gle, oni su kao strnjika,
vatra ih pali;
oni se ne mogu izbaviti iz žestine plamena;
neće biti nimalo ugljena da bi se ko ogrijao
ni vatre da bi se kraj nje sjelo!

(15) Takvi su ti postali oni s kojima si se mučila,
koji su trgovali s tobom od mladosti tvoje;
svaki je odlutao putem svojim;
nema nikoga da te spasi.

Israilova svojeglavost

48 Čujte ovo, kućo Israilova,
vi koji se zovete imenom Israilovim
i koji ste izišli iz sjemena Jehudina,
koji se kunete imenom Jahvinim
i zazivate Boga Israilova,
ali ne u istini niti u pravdi.

(2) Jer oni se zovu po gradu svetome
i oslanjaju na Boga Israilova;

Jahve nad vojskama njemu je ime.

(3) Ja sam davno objavio događaje prijašnje,
i moja su ih usta izrekla, i ja sam ih obznanio.
Iznenada sam djelovao, i zbili su se.

(4) Zato što ja znam da si svojeglav,
i da ti je šija žila gvozdena,
a čelo mјed,

(5) zato sam ti ih davno objavio,
prije negoli su se zbili, ja sam ti ih objavio,
da ti ne kažeš: 'Moj ih je kumir učinio,
a moj klesani lik i moj lik liveni njih su zapovjedili.'

(6) Čuo si, pogledaj u sve to.

A ti, zar to nećeš priznati?

Ja ti odsada obznanjujem događaje nove,
stvari skrivene, tebi neznane.

(7) One sada nastaju, a nisu davno postale;
i prije dana današnjeg ti za njih nisi čuo,
da ne kažeš: 'Jesam, za njih sam znao.'

(8) Nisi ni čuo ni znao.

I uho ti odavno nije otvoreno,
jer znao sam ja da ćeš se ti uistinu nevjerno pojmeti;

i od rođenja te buntovnikom zovu.

(9) Radi imena svoga ja odgađam gnjev svoj,
i radi hvale svoje zadržavam ga zbog tebe,
da te ne odstranim.

(10) Gle, ja sam te pročistio, ali ne kao srebro;
u peći muke sam te iskušao.

(11) Sebe radi, sebe radi, ja ču činiti;
ta kako se ime moje može oskvrnuti?
I neću slavu svoju drugome dati.

Obećanje izbavljenja

(12) Slušaj me, Jakove, i Israile, koga sam zovnuo:
ja sam on, ja sam prvi, ja sam i posljednji.

(13) Doista ruka moja Zemlji temelje postavi,
i desnica moja nebesa razastrije;
kad ih zovnem, zajedno stanu.

(14) Saberite se svi i čujte!
Ko je među njima objavio to?
Onaj koga Jahve voli, taj će ispuniti njegovu volju
nad Babilonom,
a on će dići ruku na Kaldejce.

(15) Ja sam, baš ja, progovorio; doista sam ga zovnuo,
doveo ga, a on će mu dati da ga sreća prati.

(16) Primaknite se k meni, poslušajte ovo:
isprva nisam govorio tajno,
od vremena kad se to zbilo onđe sam bio.
A sad Gospod Jahve šalje mene i duha svoga.”

(17) Ovako veli Jahve, Otkupitelj tvoj, Sveti Israilov:
“Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji te uči kako da se okoristiš,
koji te vodi putem kojim ti valja ići.

(18) Kamo sreće da si pazio na zapovijedi moje!
Tad bi tvoja sreća bila kao rijeka,
a tvoja pravednost kao vali morski.

(19) Tvojih bi potomaka bilo kao pijeska,
a potomstva tvoga kao zrna njegovih;
nikad im se kod mene ne bi ime odstranilo niti zatrlo.”

(20) Izidite iz Babilona! Bježite od Kaldejaca!
Očitujte radosnim poklicima, objavljujte ovo,
razglasite nakraj zemlje,
govorite: “Jahve je otkupio slugu svoga Jakova.”

(21) Oni nisu žednjeli dok ih je on kroz pustinje
vodio.
Dao je da im poteče voda iz stijene;
stijenu je rascijepio, i izbila je voda.

(22) “Nema mira opakima”, veli Jahve.

Spasenje seže do nakraj zemlje

49 Slušajte me, otoci,
i obazrite se, narodi daleki.
Jahve me zovnu u utrobi;
od utrobe majčine ime mi nadjenu.
(2) Usta mi kao oštار mač učini,
u sjeni me ruke svoje sakri,
i još me zašiljenom strijelom učini,
u tobolcu svome me sakri.
(3) On mi reče: “Ti si moj sluga, Israile,
u kome ču se ja proslaviti.”
(4) Ali ja rekoh: “Uzalud sam se mučio,
nizašto i isprazno snagu svoju trošio;
ali, doista je pravda koja mi pripada kod Jahve,

i moja nagrada kod Boga mojega.”

(5) A sad govori Jahve, koji me je sazdao u utrobi
da mu budem sluga,
da mu vratim Jakova, da mu se sabere Israil
– jer ja sam cijenjen u Jahvinim očima,
i Bog je moj snaga moja –

(6) on veli: “Premalo je da mi budeš sluga,
da digneš pleme Jakovljeva i vratiš sačuvane
Israilce;
ja ču te još učiniti i svjetлом pucima,
da dopre moje spasenje nakraj zemlje.”

(7) Ovako veli Jahve, Otkupitelj Israfilov, Sveti njegov,
 prezrenome,
onome koji je gnusan pucima,
slugi vladara:
“Kraljevi će te vidjeti i ustati,
i vladari će se duboko nakloniti,
zbog Jahve koji je vjeran, Sveca Israfilova koji te je
odabrao.”

(8) Ovako veli Jahve: “U povoljno vrijeme ja ču ti
se odazvati,
i u dan ču ti spasenja pomoći,
i ja ču te čuvati i učiniti savezom narodu,
da podignem zemlju, da im razdijelim opustošenu
baštinu,

(9) govoreći onima koji su vezani: ‘Izidite!’,
onima koji su u tami: ‘Pokažite se!’
Uz puteve će se hraniti,
a paša će im po svim goletima biti.

(10) Neće gladovati ni žedni biti,
niti će ih žega i sunce obarati,
jer vodit će ih onaj koji im je milostiv,
i odvest će ih do izvora vode.

(11) Ja ču pretvoriti sve svoje gore u puteve,
i moje će se ceste dići.

(12) Gle, oni će izdaleka doći;
i eto, neki će doći sa sjevera i sa zapada,
a neki iz zemlje sinimske⁵¹.”

(13) Kličite od radosti, nebesa! I raduj se, zemljo!
Prolomite se radosnim klicanjem, gore!
Jer Jahve tješi narod svoj,
i smilovat će se nesretnicima svojim.

Obećanje Cionu

(14) Ali Cion reče: “Jahve me je napustio,
Gospod me je zaboravio.”

(15) “Može li žena zaboraviti dojenče svoje

⁵¹ Ne zna se posigurno o čemu je riječ; moguće da je riječ o području oko grada Asuana u Egiptu, a možda o Kini.

i ne smilovati se djetetu utrobe svoje?

I ona može zaboraviti, ali ja tebe neću.

(16) Gle, u dlanove svoje ja sam te urezao; tvoji su zidovi neprestano pred mnom.

(17) Graditelji tvoji hitaju;

razaratelji i haratelji tvoji

napustit će te.

(18) Podigni oči i pogledaj oko sebe, svi se sabiru, tebi dolaze.

Života mi moga”, veli Jahve,

“doista ćeš ih ti sve staviti na se kao nakit i privozati ih kao mlada.

(19) Ta pustoš tvoja i mjesta poharana, i zemlja tvoja razorena –

zaciјelo će sad biti pretijesna stanovnicima, a oni što su te zatirali daleko će biti.

(20) Djeca, kojih si bila lišena, ipak će ti na uši reći: ‘Ovo nam je mjesto pretijesno;

daj nam još mjesta da živimo.’

(21) Ti ćeš onda u srcu reći:

‘Ko mi rodi sve ove,

jer bijah lišena djece,

i nerotkinja sam, prognana i odbačena?

I ko je podigao ove?

Gle, bijah sama ostala,

otkud sad ovi?’”

(22) Ovako veli Gospod Jahve:

“Evo, ja ču podići ruku svoju pucima,

i podići bajrak svoj narodima,

pa će ti oni donijeti sinove tvoje u naruču, a kćeri tvoje nosit će na plećima.

(23) Kraljevi će ti biti skrbnici,

a kneginje njihove tvoje dojilje.

Klanjat će ti se licem do zemlje

i lizati prašinu sa stopala tvojih,

i ti ćeš znati da sam ja Jahve;

oni koji me puni nade iščekuju, neće se posramiti.

(24) Može li se oteti pljen junaku,

ili se spasiti sužanj od tlačitelja⁵²?”

(25) Doista, ovako veli Jahve:

“I sužnji će biti odvedeni od junaka,

i spasit će se pljen tlačitelja,

jer ja ču se prepirati s onim koji se bude prepriao s tobom,

i ja ču spasiti djecu tvoju.

(26) Ja ču hraniti tlačitelje tvoje njihovim mesom, i oni će se opiti svojom krvlju kao slatkim vinom,

i svaki čovjek znaće da sam ja, Jahve, Spasitelj tvoj i Otkupitelj tvoj, Silni Jakovljev.”

Israilov grijeh i pokornost sluge

50 Ovako veli Jahve:

“Gdje je pismo otpuštenja

kojim sam otpustio majku vašu?

I kome sam vas od svojih zajmodavaca prodao?

Eto, prodani ste zbog opačina svojih,

a zbog prijestupa vaših majka vam je otpuštena.

(2) Zašto nikog nije bilo kad sam došao?

Kad sam zovnuo, zašto nikog nije bilo da se odaže?

Je li ruka moja tako kratka da ne može otkupiti?

I zar ja nemam snage da izbavim?

Evo, ja isušujem more ukorom svojim,

rijeke pretvaram u pustinju;

njihove su ribe istruhnule u nestaćici vode,

i od žeđi stradaju.

(3) Ja odijevam nebesa u crninu
i pokrivam ih kostrijeću.”

(4) Gospod Jahve dade mi jezik učeni
da znam riječju krijepti umorne.

On me budi svako jutro,
budi mi uho da slušam kao učenik.

(5) Gospod Jahve otvorí mi uho,
i ja ne bijah neposlušan
niti okretah leđa.

(6) Podmetnuh leđa onima koji su me udarali,
a obraze onima što su mi bradu čupali;
ja ne zaklanjah lica od poniženja i pljuvanja.

(7) Jer Gospod Jahve meni pomaže;
zato se neću obrukati;

zato ukrutih lice svoje kao kremen,
i znam da se neću postidjeti.

(8) Blizu je onaj koji u moju korist presuđuje;
ko će se sa mnom prepirati?

Suočimo se jedan s drugim;
ko ima parnicu protiv mene?

Neka mi priđe.

(9) Gle, Gospod Jahve meni pomaže;
ko je taj što me osuđuje?

Gle, oni će se kao odijelo pohabati;
moljac će ih izjesti.

(10) Ko se među vama boji Jahve,
pokorava glasu sluge njegova,
hodi tminom i nema svjetla?

Neka se uzda u ime Jahvino i osloni na Boga svoga.

⁵² Tako je u kumranskim, sirjačkim i latinskim rukopisima, a u mazoretskom tekstu stoji *pravednika*.

(11) Gle, svi vi koji ložite vatru,

koji se okružujete ugarcima,
hodite po svjetlu vatre svoje
i među ugarcima koje ste zapalili.
Evo šta ćete dobiti iz moje ruke:
u muci ćete lijegati.

Opomena Israilu

- 51** “Slušajte me, vi koji težite za pravednošću,
koji Jahvu tražite:
pogledajte stijenu iz koje ste isklesani
i majdan iz kojeg ste iskopani.
(2) Pogledajte oca svoga Abrahama
i Saru, koja vas je rodila;
kad ga zovnuh, on bješe sam,
pa ga blagoslovih i umnožih.”
(3) Doista, Jahve će utješiti Cion;
on će utješiti sva pusta mjesta njegova.
I učinit će pustaru njegovu poput Edena,
a njegovu pustinju poput vrta Jahvina;
veselja i radosti bit će na njemu,
zahvale i pjesme.
(4) “Obazrite se na me, ljudi moji,
i čuj me, narode moj,
jer iz mene uputa izlazi,
i ja ću pravdu svoju postaviti za svjetlo narodima.
(5) Pobjeda je moja blizu, spasenje je moje na putu,
i ruke će moje suditi narodima;
otoci će me čekati,
i ruku će moju u nadi iščekivati.
(6) Podignite oči k nebu,
potom pogledajte u zemlju dolje,
jer nebo će se rasplinuti kao dim,
i istrošit će se zemlja kao odijelo,
i pocrkat će stanovnici njeni kao mušice,
a spasenje moje trajat će dovjeka
i moja pravednost neće presušiti.
(7) Slušajte me, vi koji znate šta je pravo,
narode u čijem je srcu uputa moja;
ne bojte se čovječije poruge,
i neka vas ne tište uvrede njihove.
(8) Jer moljac će ih pojesti kao haljinu,
i crv će ih izjesti kao vunu,
a moja pravednost trajat će dovjeka
i moje spasenje kroz naraštaje sve.”
(9) Probudi se, probudi se, zaodjeni se snagom,
ruko Jahvina;
probudi se kao u dane davne, za naraštaja davnih.
Nisi li ti isjekla Rahaba u komade
i probola zmaja?

- (10) Nisi li ti isušila more,
vode golemog bezdana,
načinila stazu u morskim dubinama,
da njome otkupljeni prođu.
(11) Zato će se otkupljenici Jahvini vratiti
i kličući doći na Cion,
i vječna će im radost nad glavama biti.
Radost će ih i veselje pratiti,
a nestat će tuge i uzdisanja.
(12) “Ja, baš ja,⁵³ onaj sam koji vas tješi.
Ko si ti da se bojiš smrtnika
i sina čovječijeg koji je poput trave,
(13) pa si zaboravio Jahvu, Stvoritelja svoga,
koji razastrije nebesa
i Zemlji položi temelje,
da po cijeli dan neprestano strepiš zbog bijesa tla-
čitelja,
kao da se sprema da uništi?
Ali gdje je bijes tlačiteljev?
(14) Sužanj će uskoro biti oslobođen i neće umri-
jeti u tamnici, niti će mu nedostajati hljeba. (15) Jer
ja sam Jahve, Bog tvoj, koji podiže more, te valovi
njegovi huče.” – Njegovo je ime Jahve nad vojska-
ma. (16) “Ja stavih riječi svoje tebi u usta i pokrih te
sjenom ruke svoje, i učvrstih nebesa, i Zemljii teme-
lje postavih, i rekoh Cionu: Ti si narod moj.”
(17) Probudi se! Probudi se! Ustani, Jerusaleme,
ti koji si iz ruke Jahvine popio času njegove srdžbe;
pehar od kojeg se tetura dodna si iskapio.
(18) Od svih sinova koje je rodio ne bješe nijednog
da ga vodi,
niti bješe jednog od svih sinova koje je podigao da
ga za ruku prihvati.
(19) Ovo te dvoje snašlo;
ko će za tobom žaliti?
Pustošenje i propast, glad i mač;
ko te može utješiti?
(20) Sinovi su ti klonuli,
leže bespomoćni navrh svake ulice,
kao antilopa u mreži,
puni gnjeva Jahvina,
ukora Boga tvojega.
(21) Zato, molim te, čuj ovo, ti koji si u muci,
koji si pijan, ali ne od vina:
(22) ovako veli Gospod, Jahve, baš Bog tvoj,
koji se bori za narod svoj:
“Evo, ja sam ti uzeo iz ruke pehar od kojeg se te-
tura,

⁵³ Tj. Jahve.

pehar gnjeva svojega;
nećeš iz njeg više piti.

(23) Stavit ču ga u ruke mučiteljima tvojim
koji ti rekoše: 'Lezi da prijeđemo preko tebe'
Ti si i leđa svoja kao tlo podmetao,
i kao ulicu onima koji preko nje prelaze."

Glavu gore, Cione!

52 Probudi se, probudi se,
Cione, snagom se odjeni!

Odjeni se u lijepe haljine,
Jerusaleme, grade sveti,
jer neobrezani i nečisti
neće više ulaziti u te.

(2) Otresi prašinu sa sebe, ustani,
sužnji Jerusaleme!
Skini okove s vrata,
sužnja kćeri cionska!

(3) Jer ovako veli Jahve: "Bili ste prodani nizašto i
bit ćeće otkupljeni bez novaca." (4) Jer ovako veli
Gospod Jahve: "Moj narod sprva side u Egipat
da se ondje nastani; potom ga Asirci tlačahu bez
razloga. (5) I zato, što ču ja ovdje", očituje Jahve,
"kad vidim da mi je narod bez razloga odveden?"
Jahve očituje: "Oni koji njime vladaju jauču, i moje
se ime neprestano, po cijeli dan huli. (6) Zato će
toga dana narod moj spoznati ime moje, i da sam
ja onaj koji govori: Evo me."

(7) Kako su lijepa po gorama
stopala onih koji donose radosnu vijest,
koji najavljuju mir
i donose dobre vijesti,
koji najavljuju spasenje

i govore Cionu: "Tvoj Bog vlada!"

(8) Slušaj! Stražari tvoji dižu glasove,
zajedno kliču od radosti,
jer svojim će očima vidjeti
kad se Jahve vрати na Cion.

(9) Prolomite se, zajedno kličite od radosti,
pustoši jerusalemske,
jer utješio je Jahve narod svoj,
otkupio je on Jerusalem.

(10) Razgolio je Jahve svoju svetu ruku
pred očima naroda svih,
da svi krajevi zemaljski vide
spasenje Boga našega.

(11) Odlazite, odlazite, izlazite odatle!⁵⁴

Ne dotičite ništa nečisto;
izidite iz sredine njegove, očistite se,
vi koji nosite posude Jahvine.

(12) Ali nećete izići u žurbi,
niti ćete ići kao bjegunci,
jer Jahve će ići pred vama,
i Bog Israилov biti vam zadnja straža.

Sluga Božiji koji pati

(13) Gle, uspijet će sluga moj,
bit će uzvišen i uzdignut, i silno će ga veličati.

(14) Mnogi se od njega zgroziše, kad ga vidješ,
tako lik njegov bješe nagrđen gore nego ijednom
čovjeku

i izgled njegov gore nego sinovima ljudskim.

(15) Tako će on zadiviti mnoge pogane,
kraljevi će pred njim usta zatvoriti,
jer ono što im nije bilo rečeno vidjet će,
i ono što nisu bili čuli shvatit će.

53 Ko povjerovala u našu poruku?
I kome se ruka Jahvina otkri?

(2) Jer izrastao je on pred njim kao mladica nježna,
i kao korijen iz sasušena tla;
on nije ni stasit ni veličanstven,
pa da ga gledamo,
ni lijep, pa da ga poželimo.

(3) Bješe prezren i odbačen od ljudi,
čovjek boli i onaj koji dobro poznaje patnju,
i kao onaj od kog ljudi lice zaklanjavaju
prezren bješe, i mi ga ne cijenimo.

(4) Doista, našu je patnju sam nosio,
i boli naše pratio;
i mislili smo da ga je Bog udarao,
satirao i mučio.

(5) Ali njega raniše za prijestupe naše,
njega satraše zbog opačina naših,
na njeg pade kazna za dobro naše,
i rane njegove nas liječe.

(6) Svi smo kao ovce lutali,
svako je svojim putem išao,
ali je Jahve opačinu svih nas
na nj navalio.

(7) Bješe tlačen i mučen,
ali usta svojih ne otvaraše:
vodili su ga kao janje na klanje,
i kao ovca koja miruje pred onima što je strižu,
tako on svojih usta ne otvaraše.

(8) Tlačenjem i sudom ga odvedoše,
a ko će o naraštaju njegovu govoriti?

⁵⁴ Tj. iz Babilona.

Jer on je odsjećen od zemlje živih,
zbog prijestupa naroda moga nasmrt pretučen.
(9) Odrediš mu grob kod opakih,
a on bješe s bogatim u smrti,
iako ne bješe počinio nikakva nasilja
niti mu u ustima bješe imalo prijevarе.
(10) Ali Jahvi bi drago
da ga stuče, nanoseći mu bol;
iako se preda kao žrtva naknadnica,
vidjet će potomstvo svoje,
produžit će dane svoje,
i ispunit će se volja Jahvina u njegovim rukama.
(11) Zbog patnje duše svoje
vidjet će svjetlost i zadovoljan biti svojim znanjem.
Sluga moj pravedni opravdat će mnoge,
i na sebe uzeti opačine njihove.
(12) Zato ču mu ja dati dio među velikima,
i s moćnima plijen će dijeliti,
jer predade dušu svoju smrti
i bi ubrojen među prijestupnike,
a sam je nosio grijeh mnogih
i zauzimao se za prijestupnike.

Cion će plodan biti

54 “Raduj se, nerotkinjo, ti koja rađala nisi!
Radosno klikni i viči, ti koja trudove imala nisi,
jer su brojnija djeca one koja je usamljena nego
one koja ima muža”, kaže Jahve.
(2) “Raširi prostor čadora svog,
razastri zavjese prebivališta svojih, ne štedi;
produži uzice svoje,
i učvrsti kočiće svoje.
(3) Jer proširit ćeš se desno i lijevo.
I potomci će tvoji držati u vlasti narode,
i opet će naseliti gradove opustjele.
(4) Ne boj se, jer nećeš se posramiti,
i ne osjećaj se poniženom, jer nećeš se obrukati,
i zaboravit ćeš sramotu svoje mladosti,
i poniženja udovištva svoga više se nećeš sjećati.
(5) Jer suprug ti je Stvoritelj tvoj,
kojem je ime Jahve nad vojskama,
i Otkupitelj tvoj Sveti je Israilov,
koji se zove Bog zemlje sve.
(6) Jer Jahve te zovnuo,
kao ženu ostavljenu i ucviljenu,
baš kao ženu nečije mladosti a odbačenu”,
veli Bog tvoj.
(7) “Nakratko te ostavih,

ali s velikim smilovanjem ja ču te natrag dovesti.
(8) U nastupu srdžbe
sakrih načas lice svoje od tebe,
ali vječnom ljubavlju ja ču ti se smilovati”,
veli Jahve, Otkupitelj tvoj.
(9) “Jer ovo je meni kao za dana Noinih,
kad se zakleh da Noine vode
više neće preplaviti zemlju;
zato se zakleh da se više neću na te srditi
niti te koriti.
(10) Ta mogu se planine ukloniti, i mogu se brda
potresti,
ali ljubav moja neće se od tebe udaljiti,
i moj savez mira neće pasti”,
veli Jahve, koji ti je milostiv.
(11) “O nevolnjice, olujom vitlana i neutješena,
gle, ja ču ti ponovo dići zidine od kamena tirkiza,
a temelje ču ti položiti u safire.
(12) I još ču ti od rubina načiniti grudobrane,
i kapije tvoje od dragulja,
i sve zidine tvoje od dragog kamenja.
(13) Sve će sinove tvoje podučavati Jahve,
i velika će biti sreća djece tvoje.
(14) U pravednosti ćeš utemeljen biti;
daleko ćeš od tlačenja biti, jer nećeš strepjeti,
i od strahote, jer ti se ona neće primicati.
(15) Ako te ko žestoko napadne, to neće doći od
mene;
ko te god napadne, zbog tebe će pasti.
(16) Gle, ja sam sâm stvorio kovača koji raspaljuje
žeravicu
i vadi oružje da ga kuje,
i stvorio sam razaratelja da uništava.
(17) Nikakvo oružje načinjeno protiv tebe neće
uspjeti,
i svaki jezik koji tebe optuži na sudu ti ćeš osuditi.
To je baština sluga Jahvinih,
i njihovo opravdanje dolazi od mene”, očituje Jahve.

Jahve nudi milost i sigurnost

55 “O svi vi koji ste ozjednjeli, dodite na vodu,
i vi koji nemate novaca, dodite, kupujte i
jedite.
Dodite, kupujte vino i mljeko
bez novaca i bez troška.
(2) Što trošite novac na ono što nije hljeb
i plaće svoje na ono što ne siti?
Dobro me slušajte, i jedite ono što je dobro,
i uživajte u izobilju.

- (3) Priklonite uho i meni dođite!
Poslušajte, da biste živjeli,
i ja ću sklopiti s vama savez vječan,
vjernu ljubav ukazanu Davidu.
- (4) Evo, ja ga učinih svjedokom narodima,
vođom i zapovjednikom pucima.
- (5) Gle, ti ćeš pozvati narode koje ne poznaješ,
i tebi će pohrliti narodi koji te ne poznaju,
radi Jahve, Boga tvoga, baš Svetog Israfilova,
jer on te je uzdigao.”
- (6) Tražite Jahvu dok se može naći;
dozivajte ga dok je blizu.
- (7) Neka se opaki okani puta svog
i nepravednik misli svojih,
i neka se vrati Jahvi,
pa će mu se on smilovati,
i našemu Bogu,
jer on mnogo prašta.
- (8) “Ta misli moje nisu vaše misli,
niti su putevi vaši moji putevi”, očituje Jahve.
- (9) “I kao što su nebesa viša od zemlje,
tako su putevi moji viši od vaših puteva,
i misli moje od vaših misli.
- (10) Jer kao što se kiša i snijeg spuštaju s neba
i ne vraćaju se, nego natapaju zemlju,
te čine da ona rodi i da proklijaju mladice,
da opskrbi sijača sjemenom i onoga koji jede hljet-
bom,
- (11) takva će biti riječ moja, koja mi izlazi iz usta;
prazna mi se neće vratiti,
nego će ispuniti ono što ja želim
i izvršiti ono zbog čega sam je poslao.
- (12) Vi ćete izići s radošću,
i u miru ćete biti vođeni;
gore i brda prolamat će se od radosnih poklika
pred vama,
i sva će stabla u polju pljeskati.
- (13) Umjesto trna niknut će čempres,
a umjesto koprive mirta će rasti,
i to će biti spomen Jahvi,
kao vječan znak koji neće zatrpti.”

Nagrada za poslušnost Bogu

- 56** Ovako veli Jahve:
“Čuvajte pravdu i postupajte pravedno,
jer uskoro će doći spasenje moje
i objaviti se pravednost moja.
- (2) Kako je blagoslovljén čovjek koji to čini
i sin čovječiji koji se toga prihvati,

- koji se čuva da subotu ne oskrnavi
i čuva ruku svoju da nikakvo zlo ne učini.”
- (3) Neka tuđinac koji se okrenuo Jahvi ne govori:
“Jahve će me zacijselo odvojiti od naroda svog”,
i neka uškopljenik ne govori: “Evo, ja sam suho
drvo.”
- (4) Jer ovako veli Jahve:
“Uškopljenicima koji svetkuju subote
i biraju što je meni drago,
i čvrsto se drže saveza moga,
(5) njima ću u kući svojoj i među zidovima svojim
dati spomen
i ime bolje nego sinovima i kćerima,
dat ću im vječno ime, koje se neće zatrati.
- (6) I tuđinci koji se okreću Jahvi
da mu služe, i da vole ime Jahvino,
da mu sluge budu, svi koji se čuvaju da ne oskrnu
subotu
i čvrsto se drže saveza moga,
(7) i njih ću ja dovesti na svetu goru svoju
i obradovati ih u svojoj kući molitve.
Njihove žrtve paljenice i klanice bit će primljene
na mome žrtveniku,
jer moja će se kuća zvati kućom molitve za sve na-
rode.”
- (8) Gospod Jahve, koji sabire raspršene Israile, očituje:
“Još ću im i druge sabrati, povrh onih koji su već
sabrani.”

Ukor zlim vođama

- (9) Sve zvijeri poljske,
sve zvijeri šumske,
dođite da jedete!
- (10) Slijepi su stražari Israfilovi,
niko od njih ništa ne zna.
Svi su psi nijemi, lajati ne mogu,
sanjari liježu, rado spavaju.
- (11) A psi su gramzivi, nezasitni.
I oni su pastiri bez razuma;
svi su okrenuli putem svojim,
svaki, do posljednjega, za nepoštenom zaradom
svojom.
- (12) “Dođite”, govore, “donesimo vina pa se dobro
napijmo opojna pića,
a sutra će biti kao danas, ili još bolje.”
- 57** Pravednik gine, a niko to k srcu ne prima,
i pobožni se ljudi odvode, a niko ne shvaća.
Jer pravednik se odvodi od zla,

(2) u mir ulazi.

Na svojim posteljama počivaju
svi koji su hodili putem ispravnim.

(3) [Jahve reče:] "A vi dodite ovamo, sinovi врачare,
potomstvo preljubnika i bludnice!

(4) S kim šalu zbijate?

Na koga širom usta otvarate
i jezik plazite?

Zar vi niste djeca bune,
potomstvo prijevare,

(5) što pohotom plamtite među hrastovima,
pod svakim drvetom bujnim,
što žrtvujete djecu u klisurama,
pod raspuklinama litica?

(6) Među glatkim kamenjem u klisuri
tvoj je dio; oni, oni su tvoje naslijedstvo.
Pa i njima si izlijevala žrtve ljevanice,
prinosila žrtve žitne.

Zar da popustim u ovome?

(7) Na visokoj i uzvišenoj gori
sebi si ležaj načinila,
i popela se onamo da prineseš žrtvu.

(8) Iza vrata i dovratnika
postavila si [paganski] znak svoj;
uistinu si se daleko od mene okrenula,
i popela se, te ležaj svoj raširila,
i pogodila se s njima,
voljela si lijegati s njima,
u muškost si im gledala.

(9) Putovala si Moleku s uljem
i množila si mirise svoje;
slala si svoje glasnike daleko,
i otpremala ih dolje u Šeol.

(10) Bila si iscrpljena od daleka puta,
ali nisi rekla: 'Beznadno je.'
Snaga ti se bila obnovila,
zato nisi posustala.

(11) Zbog koga si se brinula i koga se bojala
kad si lagala, a mene se nisi sjetila,
niti na me pomislila?

Zar nisam i dugo šutio,
pa me se ne bojiš?

(12) Ja ču objaviti dobra djela tvoja,
ali neće ti oni koristiti.

(13) Kad zavapiš, neka te izbavi skupina tvojih ku-mira.

Ali sve će ih vjetar raznijeti,
i dah će ih otpuhati.

A ko se bude utjecao meni, baštinit će zemlju

i zaposjest će moju svetu goru."

(14) I reći će se:

"Gradite, gradite, put pripremite,
uklonite svaku prepreku s puta narodu mom."

(15) Jer ovako veli Veliki i Uzvišeni,
koji vječno živi, kojemu je ime Sveti:

"Ja obitavam na visoku i svetu mjestu,
i s pokajnikom i onim ponizna duha,
da oživim duh poniznoga
i da oživim srce pokajnika.

(16) Ta neću se dovijeka tužakati
niti se uvijek srditi,
jer duh bi preda mnom klonuo,
i dah onih što sam ih stvorio.

(17) Zbog grijeha njegove nepoštene zarade rasrdih se, pa ga udarih;
zaklonih lice svoje u srdžbi,
a on nastavi da se okreće za srcem svojim.

(18) Ja vidjeh puteve njegove, ali ču ga iscijeliti;
vodit ču ga i vratit ču utjehu njemu i onima koji s njim tuguju,

(19) dajući hvalu na usnama.

Mir, mir onome koji je daleko i onome koji je blizu",
veli Jahve, "i ja ču ih izlijeci."

(20) Ali opaki su poput uzburkanog mora,
koje se ne može umiriti,
i vode njegove bacaju uvis blato i mulj.

(21) "Nema mira opakima!" – veli Bog moj.

Istinski post

58 "Viči, ne suzdržavaj se,
podigni glas svoj kao truba,
i objavi narodu mom prijestup njegov,
kući Jakovljevoj grijehе njene.

(2) A opet, dan za danom traže me
i raduju se da spoznaju puteve moje,
kao da su narod koji čini pravdu
i ne ostavlja odredbu Boga svog.
Traže od mene odluke pravedne
i uživaju u Božjoj blizini.

(3) 'Što smo postili kad ti ne vidiš?
Što smo se ustezali kad ti ne opažaš?'

Gle, u dan svoga posta vi željama svojim udovoljavate,

a radnike svoje teškim poslom mučite.

(4) Gle, vi postite radi prepiranja i svađe, i da uđate pesnicom opakom.

Nemojte postiti kao danas, pa će vam se glas čuti u visini.

(5) Je li to post koji sam ja odabrao, dan da čovjek bude ponizan?

Je li on radi poginjanja glave kao trska i steranja kostrijeti i pepela za postelju?

Je li to zoveš postom, baš danom ugodnim Jahvi?

(6) Nije li ovo post koji sam ja odabrao, da odriješim veze nepravde,

da razvežem stege jarma,

i da pustim na slobodu potlačene

i raskinem jaram svaki?

(7) Nije li on da podijeliš svoj hljeb s gladnim i uvedeš u kuću siromaha beskućnika,

golog kad vidiš, da ga obučeš,

i da se ne sakrivaš od svoje krvi i mesa?

(8) Tad će poput zore svjetlo tvoje sinuti, i brzo će ozdravljenje tvoje doći,

i pravednost će tvoja pred tobom ići;

slava Jahvina bit će ti zadnja straža.

(9) Potom ćeš ti zovnuti, i Jahve će se odzvati; zavapit ćeš, i on će reći: 'Evo me.'

Ukloniš li iz svoje sredine jaram,

upiranje prstom i opak govor,

(10) i predaš li se gladnome

i udovoljiš želji mučenoga,

onda će svjetlost tvoja zasjati u tmini

i tama će tvoja kao podne postati.

(11) Neprestano će te Jahve voditi,

i udovoljavat će tvojim željama u krajevima sušnim, i snažit će kosti tvoje,

a ti ćeš biti kao vrt zaliven

i kao izvor kojem voda ne presušuje.

(12) Tvoji će ponovo sagraditi ruševine prastare;

ti ćeš podići temelje pradavne,

i zvat će te onaj koji zaziduje rupe

i popravlja puteve da bi se u naseljima moglo živjeti.

O suboti

(13) Zadržiš li nogu da ne prekrši subotu, da ne obavljaš poslove u mom svetom danu, i nazoveš li subotu užitkom, Jahvin sveti dan časnim,

i budeš li je poštovao, odustajući od puteva svojih, traženja zadovoljstva svoga

i bavljenja poslom svojim –

(14) tad ćeš uživati u Jahvi,

i ja ču ti dati da putuješ po zemaljskim visovima, i hranit ču te baštinom oca svoga Jakova,

jer Jahvina su usta progovorila."

Otpadnici od Boga

59 Gle, Jahvina ruka nije prekratka
da ne može spasiti,
niti mu je uho tako gluho
da ne čuje,

(2) nego su vas opačine vaše rastavile od Boga vašega,
a grijesi vaši zaklonili lice njegovo od vas, pa vas on ne čuje.

(3) Jer ruke su vam okaljane krviju
a prsti opačinom;
usne vam izgovaraju laž,
a jezik mrmlja zlo.

(4) Niko ne tuži pravedno, i niko ne zastupa pošteno.

Oni se uzdaju u ništavilo i govore laži;
začinju nevolju i radaju opačinu.

(5) Legu jaja gujina i pletu paukovu mrežu;
ko pojede njihovo jaje, umire,
a iz onoga koje se razbijje, zmija se izleže.

(6) Njihove paučine neće postati odjećom,
niti će se oni pokrivati onim što naprave;
njihova su djela opaka,
a nasilje im je u rukama.

(7) Noge im trče ka zlu,
i oni hitaju da proliju krv nevinu;
misli su im opake,
pustoš je i propast na putevima njihovim.

(8) Oni ne poznaju put mira,
i nema pravde na stazama njihovim;
oni su iskrivili staze svoje,

ko god njima zagazi, mira ne poznaje.

(9) Zato je pravda daleko od nas,
i pravednost nas ne stiže;
nadamo se svjetlosti, a gle, tama,
vedrini, a hodimo u mraku.

(10) Pipamo uza zid kao slijepci,
tapkamo kao oni što očiju nemaju;
spotičemo se u podne kao u sumrak,
među jedrima mi smo kao mrtvaci.

(11) Svi mumljamo kao medvjedi,
i jecamo tužno kao golubice;
nadamo se pravdi, ali nje nema,
spasenju, ali je ono daleko od nas.

(12) Jer naši su se prijestupi umnožili pred tobom,
i grijesi naši protiv nas svjedoče;
ta kod nas su prijestupi naši,
i znademo mi opačine svoje:

(13) prijestupe i nijekanje Jahve,

i okretanje od Boga našega,
poticanje na tlačenje i bunu,
izgovaranje laži što su nam ih srca začela.

(14) Pravda je otjerana,
a pravednost daleko stoji,
jer istina posrnu na ulici
i čestitost ne može ući.

(15) Tako je, istine nedostaje,
a onaj koji se kloni zla plijenom postaje.
I pogleda Jahve,

te mu očima ne bi drago što nema pravde.

(16) I vidje on da nema čovjeka,
te se začudi što nema nikog da posreduje;
tad mu ruka njegova donese spasenje,
i njegova ga pravednost poduprije.

(17) On obuče pravednost kao pancir,
i stavi na glavu kacigu spasenja,
te se odjenu haljinama odmazde,
i ogrnu se revnošću kao plaštem.

(18) Po onom što su radili on će im platiti,
gnjev protivnicima svojim, odmazdu dušmanima
svojim;

otocima će on štetu naknaditi.

(19) Tako će se oni bojati imena Jahvina sa zapada
i njegove slave od izlaska sunca,
jer on će doći kao rijeka brza
koju goni vjetar Jahvin.

(20) "Otkupitelj će doći Cionu
i onima u Jakovu koji se okane prijestupa", očituje
Jahve.

(21) "A ovo je savez moj s njima", veli Jahve, "moj
duh koji je na tebi i riječi moje što sam ih u usta
tvoja stavio neće se odvojiti od usta tvojih niti od
usta potomaka tvojih, niti od usta potomstva po-
tomaka tvojih", veli Jahve, "odsada pa dovijeka."

Slavni Cion

60 "Ustani, zasijaj, jer tvoja je svjetlost došla,
i slava se Jahvina nad tobom digla.

(2) Jer, gle, tmina će prekriti zemlju,
i mrkli mrak narode,
ali Jahve će se nad tobom dići,
i nad tobom će se slava njegova pojavit.

(3) Pogani će dolaziti u svjetlost tvoju,
i kraljevi u sjaj podizanja tvoga.

(4) Obazri se i pogledaj;
svi se okupljaju, tebi dolaze.
Sinovi će ti doći izdaleka,
a kćeri će se tvoje nositi na rukama.

(5) Tad ćeš ti progledati i zablistati,
srce će ti zaigrati i narasti,
jer će tebi izobilje morsko poteći,
blago naroda tebi će dolaziti.

(6) Mnoštvo deva prekrit će te,
mlade deve midjanske i efanske;
svi će iz Šebe doći;
donijet će zlato i tamjan,

i nosit će radosnu vijest o hvalama Jahvinim.

(7) Sva kedarska stada tebi će se sabrati,
ovnovi će ti nebojatski služiti;

oni će biti žrtve prihvaćene,
i ja ću proslaviti slavnu kuću svoju.⁵⁵

(8) Ko su oni što lebde poput oblaka
i lete kao golubice ka golubinjacima svojim?

(9) Doista će me otoci čekati,
a lađe taršiške prve će doći,
da izdaleka dovezu sinove tvoje,
srebro i zlato njihovo s njima,
radi imena Jahve, Boga tvoga,
i Svetog Israilova, jer on te je proslavio.

(10) Tvoje zidine podići će tuđinci,
a kraljevi će ti njihovi služiti,
jer u gnjevu svome ja te udarih,
ali ti se u blagonaklonosti smilovah.

(11) Kapije će tvoje neprestano biti otvorene,
ni danju ni noću neće se zatvarati,
da bi ti donosili blago naroda,
dovodili kraljeve u povorci.

(12) Jer propast će narod i kraljevstvo koji ti ne
budu služili,

i ti će narodi biti potpuno uništeni.

(13) Doći će ti slava Libanona,
crnika, šimšir i čempres zajedno,
da ukrase mjesto svetišta moga,
a ja ću podnože svoje proslaviti.

(14) Sinovi tlačitelja tvojih dolazit će ti klanjavući
ti se,

a svi oni što su te prezirali naklonit će ti se do ta-
bana stopala tvojih,

i zvat će te gradom Jahvinim,
Cionom Svetog Israilova.

(15) Zato što si bio ostavljen i omražen,
niko tobom nije prolazio,
ja ću te učiniti vječnim ponosom,
radošću svim naraštajima.

(16) I ti ćeš sisati mlijeko naroda
i dojiti grudi kraljeva;

⁵⁵ Ili: ja ću ukrasiti krasnu kuću svoju.

tad ćeš znati da sam ja, Jahve, Spasitelj tvoj i Otkupitelj tvoj, Silni Jakovljev.

(17) Umjesto bronze donijet će zlato, umjesto gvožđa donijet će srebro, umjesto drveta bronzu, i umjesto kamenja gvožđe.

I učinit će mir upraviteljima tvojim, a pravednost vladarima tvojim.

(18) Više se neće čuti nasilje u zemlji tvojoj, ni pustošenje ni razaranje u međama tvojim, nego ćeš ti zvati svoje zidine spasom, a svoje kapije hvalom.

(19) Neće ti više sunce biti svjetlo danju, niti će te sjaj mjeseca obasjavati noću, nego će ti Jahve biti vječno svjetlo, i tvoj Bog slava tvoja.

(20) Tvoje sunce više neće zalaziti, niti će ti mjesec nestajati, jer Jahve će biti tvoje vječno svjetlo, i proći će dani tvoje žalosti.

(21) Tad će sav tvoj narod biti pravedan, zaposjet će zemlju dovjeka, mladica nasada moga, mojih ruku djelo, da se pokaže slava moja.

(22) Od najmanjeg postat će hiljada, a od naslabijeg narod moćan.

Ja, Jahve, ubrzat će to u vrijeme njegovo.”

Povoljna godina Jahvina

61 Duh je Gospoda Jahve na meni, jer Jahve me pomaza

da donesem radosnu vijest siromasima;

on me posla da povežem srca slomljena,

da proglašim slobodu sužnjima,

i oslobođenje zatvorenicima,

(2) da objavim povoljnju godinu Jahvinu

i dan odmazde Boga našega,

da utješim sve ožalošćene,

(3) da se pobrinem za ožalošćene na Cionu,

dajući im vijenac umjesto pepela,

ulje radosti umjesto žalosti,

ogrtić hvale umjesto očaja.

Zato će se oni zvati Hrastovima pravednosti,

Nasadom Jahvinim, da se pokaže slava njegova.

(4) Oni će potom opet sagraditi razvaline drevne, podići će ruševine prijašnje, i obnoviti gradove porušene, ruševine mnogih naraštaja.

(5) Tuđinci će doći i napasati vam stada, a stranci će vam biti poljodjelci i vinogradari.

(6) I vi će se zvati Svećenicima Jahvinim; o vama će govoriti kao o slugama Boga našega. Vi ćete se hranići bogatstvom naroda i blagom se njihovim dičiti.

(7) Umjesto sramote [moj narod] dvostruki će dio dobiti, i umjesto poniženja klicat će od radosti nad baštinom svojom.

Zato će dvostruki dio u svojoj zemlji zaposjeti, vječna radost bit će njihova.

(8) Jer ja, Jahve, volim pravdu, ja mrzim razbojstvo i opaćinu⁵⁶, i ja će im vjerno naknadu dati te vječan savez s njima sklopiti.

(9) Potomstvo će njihovo biti znano među poganim, i potomci njihovi među narodima. Svi koji ih budu vidjeli prepoznat će da su oni potomstvo koje je Jahve blagoslovio.

(10) Ja će se silno radovati Jahvi, duša će mi klicati u Bogu mom, jer on me haljinama spasenja odjenu, plaštem me pravednosti ogrnu, kao što se mladoženja ukrašava vijencem, i kao što se mlada kiti svojim nakitom.

(11) Jer kao što zemlja rađa svoje mladice, i kao što vrt daje da nikne ono što je u njemu posijano, tako će Gospod Jahve dati da pravednost i hvala niknu pred svim narodima.

Slava i novo ime Ciona

62 Zarad Ciona neće šutjeti, zarad Jerusalema neće mirovati, dok pravda njegova ne sine kao zora i spasenje njegovo kao baklja plamteća.

(2) Puci će vidjeti pravednost⁵⁷ tvoju i svi kraljevi slavu tvoju,

a ti ćeš se zvati novim imenom što će ga odrediti usta Jahvina.

(3) Ti ćeš u ruci Jahvinoj biti kruna prekrasna, kraljevski turban u ruci Boga svoga.

(4) Neće te više zvati Ostavljeni⁵⁸,

⁵⁶ Ili žrtvu paljenicu.

⁵⁷ Ili pobjedu.

⁵⁸ Hebr.: Azuba.

niti će za tvoju zemlju govoriti Opustošena⁵⁹, nego će te zvati moja je radost u njemu⁶⁰, a zemlju tvoju Udata⁶¹, jer si ti Jahvi drag, i tvoja će se zemlja udati.

(5) Jer kao što se mladić ženi djevicom, tako će se onaj koji te ponovo gradi oženiti tobom, i kao što se mladoženja raduje mladoj, tako će se Bog tvoj tebi radovali.

(6) Na zidine tvoje, o Jerusaleme, ja sam stražare postavio; ni danju ni noću oni neće šutjeti.

Vi koji podsjećate Jahvu, ne odmarajte se,

(7) i ne dajte mu mira dok ne učvrsti Jerusalem i ne učini ga slavom na zemlji.

(8) Jahve se zakle desnicom svojom i rukom svojom snažnom:

“Ja nikad više neću dati tvoga žita za hranu dušmanima tvojim, niti će više ikad sinovi tuđinaca piti tvoga mlada vina za koje si se mučio.

(9) Ali oni koji ga budu želi jest će ga i hvaliti Jahvu, a oni koji ga budu pobirali pit će ga u dvorištima svetišta moga.”

(10) Prođite, prodite kroz kapije, raščistite put narodu, naspite, naspite cestu, uklonite kamenje, podignite bajrak narodima.

(11) Evo, Jahve je proglašio nakraj zemlje: “Kažite kćeri cionskoj: ‘Eto, dolazi Spasitelj tvoj; eto, kod njega je nagrada njegova, a pred njim nakanada njegova.’

(12) I oni će se zvati Svetim narodom, Otkupljenicima Jahvinim, a ti ćeš se zvati Traženim, Gradom nenapuštenim.”

Božija osveta narodima

63 Ko je taj što dolazi iz Edoma, u crvenim haljinama iz Bocre,⁶² taj koji je veličanstven u odijelu svom, koji korača u veličini snage svoje?

“To sam ja, koji govorim u pravednosti,⁶³ moćan da spasim.”

(2) Zašto je odijelo tvoje crveno, a haljine tvoje kao u onoga koji gazi u tjesku vinskome?

(3) “Ja gazih sam u vinskome koritu, i ne bješe nikog od naroda sa mnom. I gazih ih u srdžbi svojoj, i gnječih ih u gnjevu svome, i krv mi njihova štrcu po haljinama, te ukaljah svu odjeću svoju.

(4) Jer dan odmazde bješe mi u srcu, i dođe moja godina otkupljenja.

(5) Pogledah, ali ne bješe nikog da pomogne, začudih se što ne bješe nikog da potporu dade. Zato mi vlastita ruka spasenje doneše, i moj mi gnjev potporu dade.

(6) U svojoj srdžbi zgazih narode i opih ih u gnjevu svom, i prolih krv njihovu po zemlji.”

Sjećanje na Božiju samilost

(7) Spomenut ću ljubav Jahvinu, hvale Jahvine, sve ono što je Jahve za nas učinio, i veliku dobrotu prema kući Israilovoj, koju im on udijeli po samilosti svojoj i po obilju ljubavi svoje.

(8) Jer reče on: “Doista, oni su narod moj, sinovi koji se neće nevjerno ponijeti.” Tako im on posta spasiteljem.

(9) U svoj njihovoj muci i on bješe na muci⁶⁴, i andeo njegova prisustva njih spasi. U svojoj ljubavi i milosti on ih je otkupio, te ih podigao i nosio sve dane davne.

(10) Ali se oni odmetnuše i rastužiše sveti Duh njegov; zato im je on postao dušmanom, on se s njima tukao.

(11) Potom se narod njegov sjeti dana davnih, Mojsijevih. Gdje je onaj koji ih izvede iz mora s pastirima stada svoga? Gdje je onaj koji posadi svoj sveti duh među njih?

(12) Ko dade da mu ruka slavna bude uz desnicu Mojsijevu,

⁵⁹ Hebr.: Šemama.

⁶⁰ Hebr.: Hefciba.

⁶¹ Hebr.: Beula.

⁶² Igra riječi: Edom na hebrejskom zvuči kao *crveno*, a Bocra kao *berba grožda*.

⁶³ Ili *najavljujem pobjedu*.

⁶⁴ Ili *U svoj njihovoj muci on ne bješe protivnik*.

ko razdvoji vode pred njima da sebi ime vječno stekne,
 (13) ko ih je vodio kroz dubine?
 Kao konj u pustinji, oni se nisu spoticali,
 (14) kao stoka što silazi u dolinu,
 Duh im je Jahvin davao počinak.
 Tako si ti vodio narod svoj,
 da sebi stekneš ime slavno.

“Ti si Otac naš”

(15) Pogledaj dolje s neba pa vidi iz svoga obitavališta, svetog i slavnog,
 gdje su revnost tvoja i moćna djela tvoja?
 Tvoja nježnost i samilost meni su uskraćene.
 (16) Jer ti si otac naš, iako nas Abraham ne poznaje,
 a Israel nas ne priznaje.
 Ti si, o Jahve, otac naš,
 Otkupitelj naš od davnina tebi je ime.
 (17) Zašto, o Jahve, daješ da odlutamo s puteva tvojih
 i činiš da nam srce otvrdne, pa da te ne štujemo?
 Vrati se radi sluga svojih, plemena baštine svoje.
 (18) Tvoj je narod kratko posjedovao svetište tvoje,
 a naši su ga neprijatelji zgazili.
 (19) Mi postadosmo poput onih kojima ti nikad vladao nisi,
 poput onih koji se nisu imenom tvojim zvali.

Molitva za milost i pomoć

O kad bi i nebesa rascijepio i sišao,
 da se gore potresu pred tobom,
64 kao što vatra zapali grmlje, kao što na vatri voda vrije,
 da ime svoje objaviš neprijateljima svojim,
 da pred tobom narodi drhte!
 (2) Kad si učinio strahovita djela koja mi nismo slutili,
 sišao si, gore su se pred tobom tresle.
 (3) Od davnih dana nije se čulo ni uhom osjetilo,
 niti je oko vidjelo Boga osim tebe,
 koji djeluje poradi onoga koji ga iščekuje.
 (4) Ti pritečeš u pomoć onome koji se raduje da čini pravo,
 koji te se sjeća na putevima tvojim.
 Eto, ti bješe ljut,
 jer mi ustrajasmo u grijesima dugo,
 pa kako da budemo spašeni?

(5) Ta svi postadosmo kao onaj koji je nečist,
 i sva su naša pravedna djela poput prljavih krpa,
 i svi mi sahnemo kao list,
 i opaćine nas naše odnose kao vjetar.
 (6) Nema nikog da doziva ime tvoje,
 da se budi da bi se za te uhvatio,
 jer si ti lice svoje od nas sakrio
 i predao nas u vlast našim opaćinama.
 (7) Ali eto, o Jahve, ti si otac naš,
 mi smo glina, ti si lončar naš,
 i svi smo mi djelo ruke tvoje.
 (8) Ne srdi se preko mjere, o Jahve,
 i ne pamti opaćinu dovijeka;
 evo, pogledaj sad, svi smo mi narod tvoj.
 (9) Opustješe sveti gradovi tvoji,
 Cion postade pustinja,
 Jerusalem pustoš.
 (10) Naša sveta i krasna kuća,
 gdje su te očevi naši hvalili,
 spaljena je,
 i sve što nam je dragocjeno u ruševinama je.
 (11) Hoćeš li okljevati povrh svega ovog, o Jahve?
 Hoćeš li šutjeti i mučiti nas preko mjere?

Buntovni narod

65 “Očitovao sam se onima koji nisu pitali za
 me;
 mene su našli oni koji me nisu tražili.
 Rekoh: ‘Evo me, evo me,’
 narodu koji ne dozivaše ime moje.
 (2) Cijeli dan pružah svoje ruke prkosnom narodu,
 što hodi putem koji nije dobar, za mislima svojim,
 (3) narodu koji me neprestano u lice izaziva,
 prinoseći žrtve u vrtovima i paleći tamjan na opekama,⁶⁵
 (4) koji sjedi među grobovima i provodi noći na skrovitim mjestima,
 koji jede svinjsko meso
 i u čijim je loncima čorba od nečista mesa,
 (5) koji govorи: ‘Skloni se, ne prilazi mi,
 jer sam ja svetiji od tebe!’
 Takvi su dim u nozdrvama mojim,
 vatra što gori cijeli dan.
 (6) Evo, zapisano je pred mnom,
 šutjeti neću, nego će platiti,
 i vratit će im u njedra,

⁶⁵ Kumirima.

(7) i opačine njihove i opačine očeva njihovih zajedno”, veli Jahve.

“Jer, palili su tamjan po gorama i prezirali me po brdima, zato ču im ja izmjeriti u njedra plaću za njihova prijašnja djela.”

(8) Ovako veli Jahve:

“Kao što se sok nalazi u grozdu, pa neko rekne: ‘Ne uništavajte ga, jer u njemu ima dobra’, tako ču ja djelovati za sluge svoje, da ih ne uništим sve.”

(9) Izvest ču potomstvo iz Jakova, a baštinika mojih gora iz Jehude; njih će baš moji odabranici baštiniti, i moje će sluge ondje prebivati.

(10) Šaron će biti pašnjak stadima, a dolina akorska počivalište govedima, narodu mome koji mene traži.

(11) A vi koji budete ostavili Jahvu, koji budete zaboravili moju svetu goru, koji budete postavili sto Gadu⁶⁶, i koji budete punili pehare miješana vina Meniju⁶⁷,

(12) vama ču ja dosuditi mač, i svi će te sagnuti za klanje.

Jer ja sam zvao, ali se vi niste odazvali; ja sam govorio, ali vi niste slušali.

I činili ste zlo u očima mojim i odabirali ono što meni nije bilo milo.”

(13) Stoga ovako veli Gospod Jahve: “Evo, sluge će moje jesti, a vi će te gladovati.

Evo, sluge će moje piti, a vi će te žedni biti.

Evo, sluge će se moje veseliti, a vi će te posramiti.

(14) Evo, sluge će moje razdragana srca klicati, a vi će te bolna srca vapiti, i slomljena duha kukati.

(15) Ime će te svoje ostaviti za kletvu odabranica mojim,

i Gospod Jahve vas će pogubiti.

A sluge svoje on će drugim imenom zvati.

(16) Onaj koji bude sebe blagosiljao na zemlji, blagosiljat će se Bogom istine, a onaj koji se bude kleo na zemlji,

klet će Bogom istine,

jer će prijašnje nevolje biti zaboravljene, i jer će od očiju mojih biti sakrivene!

Novo nebo i nova zemlja

(17) Ta, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju, i prijašnji se događaji neće spominjati niti će na um padati.

(18) Nego, radujte se i veselite dovjeka onom što ja stvaram,

jer, evo, Jerusalem stvaram da veselje bude, a narod njegov da radost bude.

(19) I ja ču se veseliti Jerusalemu i radovati narodu svom, i u njemu se više neće čuti plać ni vapaj.

(20) U njemu više neće biti djeteta koje bi živjelo samo nekoliko dana,

ni starca koji ne bi proživio svoje dane, jer ko umre sa stotinu godina smatrati će se mlađim,

a ko ne doživi stotinu, smatrati će se prokletim.

(21) Oni će graditi kuće i u njima stanovati, oni će i vinograde saditi i plodove njihove jesti.

(22) Oni neće graditi da bi drugi stanovali, oni neće saditi da bi drugi jeli, jer poput vijeka drveta, takvi će biti dani naroda mogu,

i izabranici moji dugo će uživati djela ruku svojih.

(23) Oni se neće uzalud trudit, niti rađati djecu za nesreću,

jer oni su potomstvo onih koje je Jahve blagoslovio,

i potomke njihove s njima.

(24) I desit će se da ču se ja, prije nego što oni zovnu, odazvati, i dok još budu govorili, ja ču uslišati.

(25) Vuk i janje zajedno će pasti, i lav će jesti slamu kao vo, a prašina će biti hrana zmiji. Oni neće činiti ni zla ni štete na svoj gori mojoj svetoj”, veli Jahve.

Nebo je prijestolje Božije

66 Ovako veli Jahve:

“Nebo je prijestolje moje, a zemlja podnože moje.

Gdj je onda kuća koju mi možete sagraditi?

I gdje je mjesto počinka moga?

(2) Nije li ruka moja sve ovo načinila,

i tako je sve ovo postalo?”, očituje Jahve.

“Ali ovoga ču ja paziti:

onog koji je skrušen i ponizna duha, i koji od riječi moje drhti.

⁶⁶ Gad na hebrejskom znači sreća.

⁶⁷ Menija na hebrejskom znači sudbina.

Ukor licemjerima

(3) Onaj koji [meni] zakolje bika taj i ubije čovjeka⁶⁸, onaj koji žrtvuje janje taj i psu zavrne šiju; onaj koji prinese žitnu žrtvu taj prinosi i svinjsku krv; onaj koji zapali tamjan taj i kumira blagosilja. Oni što su izabrali puteve svoje i duše im uživaju u gnusobama njihovim, (4) tako će ja izabrati za njih kaznu, i navalit će na njih ono čega se boje. Jer zvao sam, ali se niko nije odazvao; govorio sam, ali niko nije slušao. Činili su zlo u očima mojim, i odabrali su ono što mi nije dragoo.” (5) Čujte riječ Jahvinu, vi koji drhtite od riječi njegove:
“Vaša braća koja vas mrze, koja vas zbog imena moga odbacuju, rekoše: ‘Neka se veliča Jahve, da vidimo radost vašu.’ Ali oni će biti postiđeni.
(6) Čuj! Vika iz grada, glas iz hrama, glas Jahve, koji plača dušmanima svojim.
(7) Prije negoli bješe u trudovima, ona rodi; prije negoli osjeti bol, dječaka donese.
(8) Ko je takvo šta čuo? Ko je takve stvari video?
Može li se zemlja u jednom danu roditi?
Može li se narod odjednom izrodit?
Tek što Cion bješe u trudovima, ona rodi sinove svoje.
(9) Zar da ja dopustim trenutak rađanja a da ne dam porod?”, veli Jahve.
“I zar da ja, koji dajem porod, zatvorim matericu?” – veli Bog tvoj.

Radujte se s Jerusalemom

(10) “Veselite se s Jerusalemom i radujte se zbog njeg, svi vi koji ga volite, doista se radujte s njim, svi vi koji ga oplakujete, (11) da dojite i nasitite se na njegovim utješnim prsim, da sišete i naslađujete se njegovim darežljivim grudima.”
(12) Jer ovako veli Jahve: “Evo, ja će mu pružiti mir kao rijeku, i bogatstvo naroda kao potok nabujali, a vi ćete dojiti i biti nošeni na rukama i milovani na koljenima.
(13) Kao što majka tješi svoje dijete, tako će ja vas tješiti,

i vi ćete naći utjehu u Jerusalemu.”

(14) Onda ćete to vidjeti, pa će vam srce zaigrati, i kosti će vam procvasti kao mlada trava, i ruka će se Jahvina objaviti njegovim slugama, i on će biti ogorčen na dušmane svoje.

(15) Jer, gle, Jahve će doći u vatri, a njegova bojna kola poput vihara, da u bijesu srdžbu svoju iskali i ukor svoj u plamenima vatrenim.

(16) Jer Jahve će izvršiti sud vatrom i mačem nad ljudima svim, i mnogo će biti onih koje će Jahve pobiti.
(17) “Oni koji se budu posvećivali [kumirima] i čistili da uđu u vrtove [paganske], slijedeći onoga u sredini, koji budu jeli svinjsko meso, odvratne životinje i miševe, skončat će svi zajedno”, očituje Jahve.

(18) “Jer ja znam djela njihova i misli njihove; dolazi vrijeme kad će se sabrati svi narodi i jezici. I oni će doći i vidjeti slavu moju. (19) Ja će postaviti znak među njih, i poslat će preživjele od njih narodima u Taršiš, Put⁶⁹, Lud – poznat po strijelcima – Tubal i Javan, na daleke otoke koji nisu ni čuli za ugled moj ni vidjeli slavu moju. I oni će objaviti moju slavu među narodima. (20) Potom će doveсти svu vašu braću iz svih naroda kao žitnu žrtvu Jahvi, na konjima, na kolima, na nosilima, na mazzama i na devama, na moju svetu goru u Jerusalemu”, veli Jahve, “baš kao što sinovi Israilovi donose svoju žitnu žrtvu u čistoj posudi u kuću Jahvinu. (21) I ja će uzeti neke od njih za svećenike i levijevce”, veli Jahve.

(22) “Jer kao što će nova nebesa i nova zemlja, koje budem stvorio, trajati pred mnom”, očituje Jahve,

“tako će trajati potomstvo vaše i ime vaše.

(23) I od mlađaka do mlađaka, i od subote do subote, svi će ljudi dolaziti da se duboko poklone pred mnom”, veli Jahve.

(24) “Potom će izlaziti i gledati trupla ljudi

koji se od mene odmetnuše.

Jer crv njihov neće umrijeti,

i njihova se vatra neće ugasiti,

i oni će biti gnusni svim ljudima.”

⁶⁸ Kao žrtvu kumiru.

⁶⁹ Put na hebrejskom znači Libija.